

Richtsnoer voor de uitvoering van Verordening (EU) nr. 649/2012 betreffende de in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen

Versie 1.1
Juli 2015

JURIDISCHE MEDEDELING

Dit document is bedoeld om gebruikers te ondersteunen bij de naleving van hun verplichtingen in het kader van Verordening (EU) nr. 649/2012 (de PIC-verordening). Er zij evenwel op gewezen dat de tekst van de PIC-verordening de enige authentieke juridische referentie is en dat de informatie in dit document geen juridisch advies vormt. De verantwoordelijkheid voor het gebruik van deze informatie ligt uitsluitend bij de gebruiker. Het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) aanvaardt geen aansprakelijkheid met betrekking tot de inhoud van dit document.

Versie	Wijzigingen
1.0	Eerste editie (deze editie werd alleen in de Engelse taal gepubliceerd, in december 2014)
1.1	<p>Rectificatie wegens het einde van de overgangperiode voor indeling, etikettering en verpakking van mengsels overeenkomstig de richtlijn gevaarlijke preparaten (DPD) en de onverkorte uitvoering van de CLP-verordening:</p> <ul style="list-style-type: none">– in punt 6.10: verwijzingen naar de richtlijn gevaarlijke stoffen (DSD) en de richtlijn gevaarlijke preparaten (DPD) zijn verwijderd;– in punt 6.10.2: de tekst is gewijzigd met het oog op de onverkorte inwerkingtreding van de CLP-verordening op 1 juni 2015;– in punt 6.10.3: de standaard gevaarsymbolen uit de DSD en de DPD zijn verwijderd; de CLP-gevaarpictogrammen zijn vervangen door pictogrammen die overeenkomen met het format dat beschikbaar is op de website van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN-ECE);– in punt 6.10.4: de verwijzing naar de DPD-indeling voor mengsels in het veiligheidsinformatieblad is verwijderd; <p>in de punten 6.1.5 en 6.6.1. zijn verwijzingen naar de ePIC-handleiding toegevoegd.</p>

Richtsnoer voor de uitvoering van Verordening (EU) nr. 649/2012 betreffende de in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen

Referentie: ECHA-14-G-16.1-NL
ISBN: 978-92-9247-619-9
Publicatiedatum: Juli 2015
Taal: NL

© Europees Agentschap voor chemische stoffen, 2015

Vragen of opmerkingen met betrekking tot dit document kunt u sturen aan de hand van het feedbackformulier voor richtsnoeren (onder vermelding van de referentie, de publicatiedatum, het hoofdstuk en/of de pagina van het document waarop uw opmerking betrekking heeft). Het feedbackformulier kunt u vinden via de rubriek Richtsnoeren van de ECHA-website of rechtstreeks via de volgende link:

https://comments.echa.europa.eu/comments_cms/FeedbackGuidance.aspx

Dit is een werkvertaling van een document dat oorspronkelijk in het Engels werd gepubliceerd en dat op de ECHA-website beschikbaar is.

Europees Agentschap voor chemische stoffen

Postadres: P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finland
Bezoekadres: Annankatu 18, Helsinki, Finland

Voorwoord

Dit document geeft een beschrijving van speciale bepalingen voor de uitvoer en invoer van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen krachtens Verordening (EU) nr. 649/2012¹, de zogenoemde verordening inzake voorafgaande geïnformeerde toestemming (*Prior Informed Consent* – PIC) of kortweg “PIC-verordening”.

De PIC-verordening geeft ECHA een mandaat om de industrie en de instanties bijstand en technische en wetenschappelijke richtsnoeren te geven bij de PIC-verordening². Twee leidraden³ voor de vorige verordening over in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen⁴ waren opgesteld door de Europese Commissie en bekrachtigd door het REACH-comité. Een deel van de inhoud van beide documenten bleef in hoge mate relevant na invoering van de nieuwe PIC-verordening. Daarom heeft ECHA dit gedeelte van de inhoud gebruikt als basis voor een deel van de tekst van het huidige document. Tegelijkertijd werd in dit richtsnoer de nieuwe informatie opgenomen die voortkwam uit de ingevoerde veranderingen in de herschikte PIC-verordening.

Alle huidige ECHA-richtsnoeren zijn beschikbaar via de ECHA-website (<http://echa.europa.eu/support/guidance>).

¹ [Verordening \(EU\) nr. 649/2012](#) van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen (herschikking), PB L 201 van 27.7.2012, blz. 60.

² Artikel 6, lid 1, onder c) en d), van de PIC-verordening: “zo nodig, met de goedkeuring van de Commissie en na overleg met de lidstaten, bijstand en technische en wetenschappelijke richtsnoeren en hulpmiddelen verstrekken aan de industrie teneinde de doeltreffende toepassing van deze verordening te waarborgen” ... “met de goedkeuring van de Commissie, bijstand en technische en wetenschappelijke richtsnoeren en hulpmiddelen verstrekken aan de aangewezen nationale instanties van de lidstaten teneinde de doeltreffende toepassing van deze verordening te waarborgen”.

³ i) [TECHNISCHE RICHTSNOEREN VOOR DE UITVOERING VAN VERORDENING \(EG\) nr. 689/2008](#) – het algemene richtsnoer voor aangewezen nationale instanties (ANI's) en de industrie, gepubliceerd in 22 officiële EU-talen, met uitzondering van Kroatisch. Dit document werd op 20 oktober 2010 bekrachtigd door het REACH-Comité en op 1 maart 2011 gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;

ii) Technische richtsnoeren voor aangewezen nationale instanties voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 689/2008 – document dat alleen beschikbaar was in het Engels en alleen voor ANI's (na inloggen in de EDEXIM-database). Dit richtsnoer werd voltooid in april 2012 na behandeling van de opmerkingen van de lidstaten tijdens en na de ANI-vergadering.

⁴ [Verordening \(EG\) nr. 689/2008](#) van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 betreffende de in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen; PB L 204 van 31.7.2008, blz. 1.

Inhoudsopgave

1. INLEIDING	7
2. WAT IS DE PIC-VERORDENING	7
2.1 Het Verdrag van Rotterdam	8
2.2 De PIC-procedure uit hoofde van het verdrag	9
2.3 Informatie-uitwisseling uit hoofde van het verdrag	11
2.3.1 Kennisgeving van definitieve regelgeving ("FRA-kennisgeving")	11
2.3.2 Kennisgeving van uitvoer	11
2.4 Relatie tot andere internationale wetgeving over chemische stoffen	12
2.5 Deelname van de Europese Unie aan het Verdrag van Rotterdam	12
3. DEFINITIES	13
4. WERKINGSSFEER	15
4.1 Chemische stoffen die onder de PIC-verordening vallen	16
4.1.1 Chemische stoffen die onder de PIC-procedure vallen	17
4.1.2 Verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen	17
4.1.3 Alle uitgevoerde chemische stoffen met betrekking tot de indeling, etikettering en verpakking ervan	18
4.1.4 Overzicht van bijlage I bij de PIC-verordening	19
4.1.5 Artikelen	20
4.2 Stoffen die zijn vrijgesteld van de PIC-verordening	21
4.2.1 Verdovende middelen en psychotrope stoffen	21
4.2.2 Radioactieve materialen	21
4.2.3 Afvalstoffen	21
4.2.4 Chemische wapens	21
4.2.5 Levensmiddelen en levensmiddelenadditieven	21
4.2.6 Diervoeders	22
4.2.7 Genetisch gemodificeerde organismen	22
4.2.8 Geneesmiddelen	22
4.2.9 Chemische stoffen die voor onderzoek of analyse worden uitgevoerd	22
5. BELANGRIJKSTE ACTOREN	23
5.1 Aangewezen nationale instanties	23
5.2 Exporteurs en importeurs	25
6. VERPLICHTINGEN UIT HOOFDE VAN DE PIC-VERORDENING	28
6.1 Aan partijen en andere landen toegezonden kennisgevingen van uitvoer	28
6.1.1 Wie moet er kennisgeven?	28
6.1.2 Waarvan moet kennisgeven worden?	28
6.1.3 Informatievereisten	29
6.1.4 Tijdlijnen	30
6.1.5 De procedure	31
6.1.6 Niet-correcte kennisgevingen van uitvoer	36
6.1.7 Follow-up van kennisgevingen van uitvoer	36
6.1.8 Wanneer moet een nieuwe kennisgeving worden ingediend?	36
6.1.9 Noodsituatie	37
6.1.10 Wanneer is een kennisgeving niet meer nodig?	37
6.1.11 Verzoek om aanvullende informatie	38
6.2 Kennisgevingen van uitvoer van verdragspartijen en andere landen	38
6.2.1 Verplichtingen met betrekking tot de invoer van chemische stoffen	38
6.3 Informatie over de hoeveelheden uitgevoerde en ingevoerde chemische stoffen	39

6.4	Kennisgeving van verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen uit hoofde van het verdrag	40
6.5	Informatie over verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen die niet voor PIC-kennisgeving in aanmerking komen	41
6.6	Andere verplichtingen met betrekking tot de uitvoer van chemische stoffen dan de kennisgeving van uitvoer	42
6.6.1	Uitdrukkelijke toestemming	44
6.6.1.1	Welke chemische stoffen zijn onderworpen aan de verplichting tot het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming?	44
6.6.1.2	Aanvragen van uitdrukkelijke toestemming.....	44
6.6.1.3	Mogelijke vormen van uitdrukkelijke toestemming.....	45
6.6.1.4	De werkwijze voor het vragen van uitdrukkelijke toestemming.....	45
6.6.1.5	Uitdrukkelijke toestemming voor mengsels die chemische stoffen bevatten die opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I	47
6.6.1.6	Tijdlijnen	49
6.6.1.7	Geldigheid van de uitdrukkelijke toestemming	49
6.6.1.8	Ontheffing	49
6.7	Kwaliteit van uitgevoerde producten	52
6.8	RIN in de douaneverklaring.....	52
6.9	Informatie over douanevervoer	54
6.10	Bij uitgevoerde chemische stoffen te voegen informatie.....	55
6.10.1	Inhoud van het etiket.....	55
6.10.2	Tijdlijnen voor indeling, etikettering, verpakking en bijwerking van CLP-gevaar-etiketten.....	56
6.10.3	In de EU gebruikte gevarenpictogrammen	57
6.10.4	Veiligheidsinformatieblad (<i>Safety Data Sheet</i> – SDS)	57
6.11	Verplichtingen van de autoriteiten van de lidstaten inzake controle op de uitvoer	58
6.12	Uitwisseling van informatie	59
6.13	Technische bijstand.....	60
6.14	Toezicht en rapportage.....	60
6.15	Actualisering van de bijlagen.....	60
7.	EPIC – EEN IT-APPLICATIE VOOR HET INDIENEN VAN INFORMATIE.....	61
8.	VOORBEELDEN.....	64
BIJLAGE 1:	BIJLAGE V BIJ VERORDENING (EU) NR. 649/2012	72
BIJLAGE 2:	OVERZICHT VAN DE BELANGRIJKSTE TAKEN VAN DE EXPORTEUR IN HET KADER VAN VERORDENING (EU) NR. 649/2012	73
BIJLAGE 3:	VOORBEELDEN VAN BEWIJSMATERIAAL OP GROND WAARVAN EEN ONTHEFFING VAN UITDRUKKELIJKE TOESTEMMING KAN WORDEN VERLEEND	75
BIJLAGE 4:	LIJST VAN OFFICIËLE EN ANDERE HOOFDTALEN VOOR VEILIGHEIDSINFORMATIEBLADEN EN ETIKETTERING VAN EXPORTZENDINGEN NAAR BEPAALDE LANDEN.	77
BIJLAGE 5:	HET DOUANEGEBIED VAN DE UNIE	84
BIJLAGE 6:	GLOSSARIUM/LIJST VAN ACRONIEMEN	86

Lijst van afbeeldingen

Afbeelding 1: Procedure voor kennisgeving van uitvoer van chemische stoffen uit deel 1 van bijlage I naar alle landen (met uitzondering van uitvoer volgens artikel 8, lid 6).	35
Afbeelding 2: Procedure voor het aanvragen van een bijzonder RIN uit hoofde van artikel 2, lid 3, of	

artikel 8, lid 6, of in een noodsituatie conform artikel 8, lid 5.	43
Afbeelding 3: Procedure uit hoofde van artikel 14, leden 6 en 7, voor de uitvoer van in de delen 2 en 3 van bijlage I vermelde chemische stoffen naar alle landen (met uitzondering van de uitvoer van chemische stoffen uit deel 2 van bijlage I waarvoor de ontheffing voor OESO-landen is toegepast).....	48
Afbeelding 4: Procedure uit hoofde van artikel 14, lid 6, voor de uitvoer van in deel 2 van bijlage I vermelde chemische stoffen naar OESO-landen.	50

1. INLEIDING

Dit document is bedoeld om de aangewezen nationale instanties (ANI's), de douaneautoriteiten en de industrie te helpen bij een effectieve toepassing van de PIC-verordening.

Deel 2 van dit richtsnoer begint met een inleiding op Het Verdrag van Rotterdam en de basisbeginselen en mechanismen daarvan. Er wordt ook een overzicht gegeven van de punten waarop Verordening 649/2012 verder gaat dan de eisen van het Verdrag van Rotterdam. [De delen 3 en 4](#) van het richtsnoer bevatten een beschrijving van de kernelementen en de werkingssfeer van de verordening. [Deel 5](#) geeft een definitie van de belangrijkste actoren (aangewezen nationale instanties, exporteurs en importeurs). Daarna geeft [deel 6](#) van het richtsnoer een samenvatting van de verplichtingen van exporteurs en instanties krachtens de PIC-verordening en een verklaring van de vereisten van elke bepaling. [Deel 7](#) geeft daarna informatie over de ePIC-applicatie. In [deel 8](#) ten slotte worden enkele voorbeelden behandeld die illustreren hoe de bepalingen van de PIC-verordening in diverse situaties in de praktijk functioneren.

2. WAT IS DE PIC-VERORDENING

De PIC-verordening is de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen. De verordening is van toepassing op industriële chemische stoffen en bestrijdingsmiddelen (inclusief biociden)⁵ waarvan het gebruik verboden of aan sterke beperkingen onderworpen is om redenen van de menselijke gezondheid en het leefmilieu van de mens. De verordening legt verplichtingen op aan bedrijven die deze chemische stoffen willen uitvoeren naar niet-EU-landen. De uitvoer van dergelijke chemische stoffen is onderworpen aan twee soorten voorschriften: **kennisgeving van uitvoer** en **uitdrukkelijke toestemming**. Het laatste voorschrift is alleen in bepaalde gevallen van toepassing (zie punt [6.6.1](#) van dit richtsnoer). De PIC-verordening legt ook verplichtingen op aan importeurs van chemische stoffen waarvan het gebruik verboden of aan sterke beperkingen onderworpen is door EU-wetgeving of die onderworpen zijn aan de PIC-procedure uit hoofde van het Verdrag van Rotterdam. Opgemerkt moet echter worden dat de invoer van chemische stoffen doorgaans onder andere EU-wetgeving valt, zoals bijvoorbeeld de REACH-verordening⁶ of de biocidenverordening⁷.

Het doel van de PIC-verordening is het bevorderen van gezamenlijke verantwoordelijkheid en samenwerking bij internationale activiteiten met gevaarlijke chemische stoffen en het beschermen van de gezondheid van de mens en het milieu, door het verschaffen van informatie over de kenmerken van gevaarlijke chemische stoffen en over een veilig(e) opslag, transport, gebruik en verwijdering van deze chemische stoffen aan alle invoerende partijen (zoals gedefinieerd in de verordening) en aan de relevante instanties in landen die geen partij zijn (in het bijzonder de ontwikkelingslanden). De PIC-verordening geeft in de EU uitvoering

⁵ Volgens artikel 2, lid 2, onder h), van de PIC-verordening zijn farmaceutische specialiteiten of geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die vallen onder Richtlijn 2001/83/EG en Richtlijn 2001/82/EG uitgesloten van het toepassingsgebied van de PIC-verordening, tenzij zij vallen onder 'overige bestrijdingsmiddelen' in de zin van artikel 3, punt 5, onder b), van de PIC-verordening.

⁶ [Verordening \(EG\) nr. 1907/2006](#) van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie.

⁷ Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden (de biocidenverordening, BPR).

aan het [Verdrag van Rotterdam inzake de procedure met betrekking tot voorafgaande geïnformeerde toestemming ten aanzien van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen en pesticiden in de internationale handel](#) (hierna "het verdrag"). De Europese Unie (EU) heeft het verdrag op 20 december 2002 geratificeerd en de bepalingen ervan onverkort ten uitvoer gelegd via een serie verordeningen die in de loop van de tijd ontwikkeld werden⁸.

Ten einde het niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te verhogen, heeft de EU besloten om een aantal aanvullende bepalingen in de PIC-verordening op te nemen die verder gaan dan de vereisten van het verdrag. Het toepassingsgebied van de PIC-verordening omvat bijvoorbeeld ook voorschriften voor kennisgevingen van uitvoer en voor expliciete toestemming (zie de punten [6.1](#) en [6.6.1](#) van dit richtsnoer) voor alle landen en niet alleen voor de landen die partij zijn bij het verdrag.

Bovendien is kennisgeving van uitvoer van de chemische stoffen die genoemd worden in bijlage I van de PIC-verordening vereist, ongeacht het bedoelde gebruik ervan in het invoerende land.

Om de bepalingen en mechanismen van de PIC-verordening goed te begrijpen, dient de lezer ingevoerd te zijn in de basisprincipes en de belangrijkste onderdelen van het Verdrag van Rotterdam.

2.1 Het Verdrag van Rotterdam

Het verdrag werd op 10 september 1998 gesloten op de diplomatieke conferentie in Rotterdam. Het trad in werking op 24 februari 2014 en werd wettelijk bindend voor alle betrokken partijen⁹. Het verdrag is het antwoord van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (*United Nations Environment Programme* – UNEP) en de Voedsel- en Landbouworganisatie (*Food and Agriculture Organisation* – FAO) op de vragen die gerezen zijn door de toegenomen productie, handel en gebruik van chemische stoffen in de jaren 1960 en 1970. Deze vragen hadden betrekking op het risico dat het gebruik van gevaarlijke chemische stoffen en bestrijdingsmiddelen zou kunnen inhouden voor de menselijke gezondheid en het leefmilieu van de mens. Bovendien waren de regelgeving en de infrastructurele voorzieningen van een aantal landen (in het bijzonder de ontwikkelingslanden) niet voldoende toegerust om dergelijke chemische stoffen veilig te beheren.

Het algemene doel van het verdrag is het bevorderen van gedeelde verantwoordelijkheid en samenwerking tussen partijen in de internationale handel van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen teneinde de menselijke gezondheid en het leefmilieu van de mens te beschermen tegen mogelijke schade en een bijdrage te leveren aan een gezond gebruik van chemische stoffen. Deze doelstelling wordt bereikt door middel van twee belangrijke bepalingen in het verdrag:

- **voorafgaande geïnformeerde toestemming (*Prior Informed Consent* – PIC);**
- **informatie-uitwisseling.**

Krachtens het Verdrag van Rotterdam wijzen de partijen een of meer nationale instanties aan die de door het verdrag vereiste administratieve functies zullen vervullen. De zogeheten

⁸ Verordening (EG) nr. 304/2003 (PB L 63 van 6.3.2003, blz. 1), vervangen door Verordening (EG) nr. 689/2008 (PB L 204 van 31.7.2008, blz. 1), vervangen door Verordening (EU) nr. 649/2012 (herschikking) (PB L 201 27.7.2012 van blz. 60).

⁹ Onder de verdragspartijen zijn landen of organisaties voor regionale economische integratie die het verdrag hebben geratificeerd, geaccepteerd, goedgekeurd of aanvaard.

aangewezen nationale instanties (ANI's) zijn de contactpunten tussen een partij en het secretariaat van het verdrag (een samenwerking tussen UNEP en FAO) en tussen de verschillende partijen onderling. ANI's spelen een cruciale rol in de uitvoering van het verdrag en de verspreiding van informatie over het verdrag op nationaal niveau.

De chemische stoffen die onder het Verdrag van Rotterdam vallen, zijn bestrijdingsmiddelen en industriële chemische stoffen waarvan de verspreiding door de partijen verboden of sterk beperkt is om gezondheids- en milieuredenen. De chemische stoffen die uit hoofde van het Verdrag van Rotterdam uitdrukkelijk aan voorafgaande geïnformeerde toestemming onderworpen zijn, staan vermeld in [bijlage III](#) bij het verdrag¹⁰.

Het verdrag heeft ook een mechanisme vastgesteld voor opname van andere chemische stoffen in bijlage III.

Zie voor de huidige lijst van chemische stoffen die in bijlage III zijn opgenomen, de website van het Verdrag van Rotterdam: www.pic.int (rubriek "Databases" onderaan op de homepage, klik op "Annex III chemicals" voor toegang tot: <http://www.pic.int/TheConvention/Chemicals/AnnexIIIChemicals/tabid/1132/language/en-US/Default.aspx>).

2.2 De PIC-procedure uit hoofde van het verdrag

De **PIC-procedure** is een mechanisme voor het formeel verkrijgen en verspreiden van de beslissingen van invoerende partijen inzake het wel of niet verlenen van toestemming voor toekomstige invoer van bepaalde chemische stoffen. Het belangrijkste principe is dat de verzending van deze chemische stoffen niet mag plaatsvinden zonder voorafgaande geïnformeerde toestemming van de invoerende partij.

De procedure voor voorafgaande geïnformeerde toestemming (PIC) is van toepassing op de chemische stoffen die vermeld staan in bijlage III bij het verdrag. Voor elke van de chemische stoffen die opgenomen zijn in bijlage III bij het verdrag, wordt een leidraad voor een besluit (DGD) opgesteld door een ondersteunend orgaan, de Commissie ter beoordeling van chemische stoffen (CRC), samengesteld uit door de regering aangewezen deskundigen in chemisch management. Na goedkeuring door de Conferentie van partijen (COP)¹¹ wordt de DGD onder alle partijen verspreid.

De DGD bevat basisinformatie over de chemische stof, d.w.z. de eigenschappen van de stof en een samenvatting van de informatie inzake de gevaren en risico's die verbonden zijn aan het gebruik van de stof. Het omvat ook informatie over de definitieve regelgeving die heeft geleid tot bijschrijving van de chemische stof in bijlage III bij het verdrag (zie punt [2.3.1](#) van dit richtsnoer). DGD's zijn te vinden op de website van het verdrag¹².

¹⁰ Andere chemische stoffen zijn aan het verdrag onderworpen uit hoofde van artikel 12, lid 1, dat een partij die een chemische stof verboden of aan strenge beperkingen heeft onderworpen, verplicht om, in geval van uitvoer van die stof, een kennisgeving van uitvoer in te dienen.

¹¹ De Conferentie van partijen (COP) is het lichaam dat verantwoordelijk is voor het nemen van beslissingen inzake wijziging van het verdrag. De Conferentie bestaat uit landen of regionale economische organisaties die het verdrag hebben bekrachtigd, ermee hebben ingestemd, het hebben goedgekeurd of ertoe zijn toegetreden.

¹² <http://www.pic.int/TheConvention/Chemicals/DecisionGuidanceDocuments/tabid/2413/language/en-US/Default.aspx>

De informatie in de DGD's helpt de partijen bij de beoordeling van risico's die verbonden zijn aan het hanteren en gebruiken van chemische stoffen, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden. Op grond van een dergelijke beoordeling kunnen de partijen een beter gefundeerde beslissing nemen over het accepteren of weigeren van invoer of het goedkeuren van invoer onder bepaalde voorwaarden. Deze beslissingen staan bekend als **reacties inzake invoer**¹³ en betreffen alleen de gebruikscategorie waarvoor de stof is opgenomen uit hoofde van het verdrag. Als de invoerende partij bijvoorbeeld heeft aangegeven geen invoer te wensen van een chemische stof X voor gebruik als bestrijdingsmiddel, hoeft dat niet te betekenen dat invoer van dezelfde stof X voor het gebruik als industriële chemische stof niet kan plaatsvinden. De partijen dienen reacties inzake invoer zo spoedig mogelijk in te dienen bij het secretariaat.

Elke zes maanden informeert het secretariaat alle partijen over de reacties inzake invoer (en ook over de partijen die geen reactie hebben gestuurd) via de zogenaamde PIC-circulaires. PIC-circulaires bevatten ook:

- informatie over kennisgevingen van partijen die een chemische stof verboden of aan strenge beperkingen onderworpen hebben;
- voorstellen voor het opnemen van zeer gevaarlijke bestrijdingsmiddelformuleringen, ingediend door de partijen;
- een bijgewerkte lijst van chemische stoffen en zeer gevaarlijke bestrijdingsmiddelformuleringen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure (bijgewerkte bijlage III bij het verdrag);
- contactgegevens van ANI's.

De PIC-circulaires worden tweemaal per jaar door het secretariaat gepubliceerd (in juni en december), naar alle ANI's verzonden en op de website van het verdrag geplaatst.

Door de partijen genomen **besluiten over de invoer** dienen neutraal te zijn. Dus als een partij (op grond van definitieve regelgeving) besluit om de invoer van een chemische stof te weigeren, dient deze partij ook de binnenlandse productie van die stof voor binnenlands gebruik stop te zetten en invoer uit andere bronnen te weigeren.

Alle partijen zijn verplicht om ervoor te zorgen dat hun exporteurs alle invoerbesluiten naleven, m.a.w. de uitvoer van chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure, mag niet in strijd zijn met een besluit van een invoerende partij. Dit betekent dat uitvoer niet kan plaatsvinden als de invoerende partij heeft aangegeven dat zij geen invoer van deze chemische stoffen wenst te ontvangen¹⁴. Bovendien, als de invoerende partij heeft aangegeven dat invoer naar zijn grondgebied onder (een) bepaalde voorwaarde(n) is toegestaan, dient de uitvoerende partij ook te voldoen aan die voorwaarde(n). Meer gerichte informatie over reacties inzake uitvoer van partijen bij het verdrag is te vinden in de database van reacties inzake invoer¹⁵ op de website van het verdrag.

¹³ Reacties inzake invoer kunnen een "definitief besluit" zijn of een "voorlopige reactie", zoals beschreven in artikel 10, lid 4, van het verdrag.

¹⁴ Voor het uitzonderlijke geval van een invoerende partij die geen reactie inzake invoer doorgeeft of van een voorlopige reactie inzake invoer die geen voorlopige beschikking bevat, zie artikel 11, lid 2, van het verdrag.

¹⁵ <http://www.pic.int/Procedures/ImportResponses/Database/tabid/1370/language/en-US/Default.aspx>

2.3 Informatie-uitwisseling uit hoofde van het verdrag

Informatie-uitwisseling uit hoofde van het verdrag vindt plaats via kennisgevingen van definitieve regelgeving, DGD's, reacties inzake invoer, kennisgevingen van uitvoer en PIC-circulaires. Informatie wordt ook uitgewisseld via documenten die de uitvoer begeleiden (bijvoorbeeld veiligheidsinformatiebladen) of via etiketten en geharmoniseerde systeemcodes (indien beschikbaar).

2.3.1 Kennisgeving van definitieve regelgeving ("FRA-kennisgeving")

Een ander belangrijk onderdeel van het Verdrag van Rotterdam is de uitwisseling van informatie tussen de partijen onderling. Volgens artikel 5 van het verdrag dienen de partijen het secretariaat door middel van een **FRA-kennisgeving** ervan in kennis te stellen als zij definitieve regelgeving aannemen om de verspreiding van een chemische stof te verbieden of aan strenge beperkingen te onderwerpen om redenen van de menselijke gezondheid of het leefmilieu. Het doel van deze kennisgeving is het doorgeven van informatie over gevaarlijke chemische stoffen aan het secretariaat en aan alle partijen en het identificeren van kandidaatchemicaliën voor de PIC-procedure.

Het secretariaat controleert de volledigheid van de kennisgeving conform de informatie-eisen van bijlage I bij het verdrag. Als de kennisgeving aan deze informatie-eisen voldoet, wordt een samenvatting van de definitieve regelgeving gepubliceerd in de PIC-circulaire. Een dergelijke samenvatting omvat het toepassingsgebied, de reden voor en het verwachte effect van de regelgeving, alsmede informatie over gevaren en risico's van de chemische stof voor de menselijke gezondheid en het milieu.

Als door **ten minste twee** verschillende PIC-regio's¹⁶ kennisgevingen voor dezelfde chemische stof bij het secretariaat zijn ingediend, worden deze kennisgevingen naar de CRC doorgestuurd als zij voldoen aan de vereisten in bijlage I. De CRC beoordeelt de kennisgevingen volgens de criteria die in bijlage II bij het verdrag vermeld zijn. Indien de kennisgevingen aan deze criteria voldoen, zal de CRC een aanbeveling doen aan de COP om de chemische stof op te nemen in bijlage III bij het verdrag en te onderwerpen aan de PIC-procedure. De CRC stelt daarna een DGD op die gebaseerd is op de informatie uit de kennisgevingen en de begeleidende stukken. Het definitieve besluit tot opname van de chemische stof in bijlage III bij het verdrag en tot goedkeuring van de DGD wordt genomen door de COP. Voor meer informatie over de kennisgeving van verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen op EU-niveau, zie punt [6.4](#) van dit richtsnoer.

2.3.2 Kennisgeving van uitvoer

Een andere kernpilaar van het verdrag is de uitwisseling van informatie tussen partijen onderling over mogelijk gevaarlijke chemische stoffen die mogen worden uitgevoerd. Een partij die een chemische stof uitvoert die verboden is of onderworpen is aan strenge beperkingen voor gebruik op zijn eigen grondgebied, dient de invoerende partij op de hoogte te stellen dat deze uitvoer zal plaatsvinden. Deze informatie dient voorafgaand aan de eerste zending in elk kalenderjaar te worden verstrekt, totdat de chemische stof onderworpen wordt aan de PIC-procedure en de invoerende partij een reactie inzake invoer heeft afgegeven die onder alle partijen is verspreid. Deze procedure staat bekend als een **kennisgeving van uitvoer**.

¹⁶ [De PIC regio's](#) (Afrika, Azië, Europa, Latijns-Amerika en de Caribische eilanden, het Nabije Oosten, Noord-Amerika, het zuidwestelijke deel van de Stille Oceaan) worden **alleen** gebruikt voor de vaststelling van voorschriften die vermeld staan in paragraaf 5 van het verdrag.

De **kennisgeving van uitvoer** verschilt van de PIC-procedure, omdat de kennisgeving de partijen niet om een besluit inzake toekomstige invoer van de chemische stof vraagt. De kennisgeving is alleen bedoeld als informatie aan de partijen dat er een zending wordt verwacht van een chemische stof die verboden is of onderworpen is aan strenge beperkingen voor gebruik op het grondgebied van de uitvoerende partij.

Bovendien dient de uitvoer van verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen en van chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure, op correcte wijze geëtiketteerd te zijn en vergezeld te gaan van basisinformatie over gezondheid en veiligheid in de vorm van een veiligheidsinformatieblad (SDS).

2.4 Relatie tot andere internationale wetgeving over chemische stoffen

Het **Verdrag van Stockholm** inzake persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) is een andere internationale overeenkomst op het gebied van het beheer van chemische stoffen. Dit verdrag eist de eliminatie of beperking van de productie en het gebruik van POP's (dat wil zeggen bepaalde industriële chemische stoffen en bestrijdingsmiddelen). Een aantal van deze chemische stoffen is ook onderworpen aan het Verdrag van Rotterdam, bijvoorbeeld polychloorbifenylen (PCB's), aldrin, dieldrin, DDT, chloordaan, hexachloorbenzeen, toxafeen en heptachloor.

De stoffen zijn opgenomen in het Verdrag van Stockholm op grond van hun eigenschappen (toxiciteit, mogelijkheid van bioaccumulatie, milieupersistentie en grensoverschrijdende verspreiding naar locaties ver van de plaats van vrijgave) en niet ten gevolge van een nationale definitieve regelgevende maatregel waarin het gebruik van die stof verboden of aan strenge beperkingen onderworpen wordt. Bovendien kunnen bepaalde chemische stoffen onderworpen zijn aan beide verdragen omdat deze los van elkaar van toepassing zijn en de lijst van chemische stoffen gebaseerd is op verschillende eisen en criteria. Voor meer informatie over chemische stoffen die onderworpen zijn aan het Verdrag van Stockholm, zie de website van het Verdrag van Stockholm op <http://chm.pops.int>.

2.5 Deelname van de Europese Unie aan het Verdrag van Rotterdam

De deelname van de Europese Unie aan het verdrag is een gedeelde verantwoordelijkheid van de Europese Commissie en de lidstaten. De Commissie treedt op als een gemeenschappelijke aangewezen instantie voor de administratieve functies van het verdrag (de PIC-procedure) en werkt nauw samen met de ANI's van de lidstaten (zie artikel 5 van de PIC-verordening). De administratieve functies omvatten:

- doorzenden van EU-kennisgevingen van uitvoer aan partijen en andere landen¹⁷;
- voorlegging aan het secretariaat van kennisgevingen van definitieve regelgeving inzake chemische stoffen die in aanmerking komen voor PIC-kennisgeving;
- de toezending van informatie over andere definitieve regelgeving inzake chemische stoffen die niet in aanmerking komen voor PIC-kennisgeving overeenkomstig artikel 11;

¹⁷ Een "ander land" is elk land dat geen partij is bij het Verdrag van Rotterdam.

- voorlegging aan het secretariaat van EU-acties inzake invoer van chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure en
- uitwisseling van informatie met het secretariaat.

De Commissie coördineert ook de input van de EU bij alle technische zaken die verband houden met het verdrag, de COP en de hulporganen zoals bijvoorbeeld de CRC.

3. DEFINITIES

Alvorens over te gaan tot een meer gedetailleerde omschrijving van het toepassingsgebied van de PIC-verordening, kan het zinvol zijn om een aantal termen te verklaren:

Artikel 3, lid 1: "**chemische stof**": een stof, als zodanig of in een mengsel, dan wel een mengsel, vervaardigd of uit de natuur gewonnen, waarin echter geen levende organismen zijn verwerkt, die tot een van de volgende categorieën behoort:

- a) bestrijdingsmiddelen, met inbegrip van zeer gevaarlijke bestrijdingsmiddel-formuleringen;
- b) industriële chemische stoffen.

De term "chemische stof" omvat dus zowel stoffen als zodanig als stoffen in mengsels.

Artikel 3, lid 2: "**stof**": een chemisch element en de verbindingen ervan zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 1, van Verordening (EG) nr. 1907/2006.

De REACH-verordening definieert een stof als een "chemisch element en de verbindingen ervan, zoals zij voorkomen in natuurlijke toestand of bij de vervaardiging ontstaan, met inbegrip van alle additieven die nodig zijn voor het behoud van de stabiliteit ervan en alle onzuiverheden ten gevolge van het toegepaste procedé, doch met uitzondering van elk oplosmiddel dat kan worden afgescheiden zonder dat de stabiliteit van de stof wordt aangetast of de samenstelling ervan wordt gewijzigd".

Artikel 3, lid 3: "**mengsel**": een mengsel of oplossing zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 8, van Verordening (EG) nr. 1272/2008¹⁸.

Verordening (EG) nr. 1272/2008 (de CLP-verordening) definieert een mengsel als "een mengsel of oplossing, bestaande uit twee of meer stoffen". Voor kennisgeving van uitvoer en uitdrukkelijke toestemming vallen mengsels binnen het toepassingsgebied van de PIC-verordening als een of meer chemische stoffen uit bijlage I aanwezig zijn in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering uit hoofde van de CLP-verordening, ongeacht de aanwezigheid van andere stoffen. Daar staat tegenover dat de voorschriften in artikel 17 (*Bij uitgevoerde chemische stoffen te voegen informatie*), voor zover zij betrekking hebben op mengsels, van toepassing zijn op alle mengsels die uit hoofde van EU-wetgeving als gevaarlijk zijn geclassificeerd, ongeacht of dit wel of niet het gevolg is van de aanwezigheid van chemische stoffen uit bijlage I.

¹⁸ [Verordening \(EG\) nr. 1272/2008](#) van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006.

Artikel 3, lid 4: "**artikel**": een eindproduct dat een chemische stof bevat waarvan het gebruik krachtens de wetgeving van de Unie in dat speciale product verboden of aan strenge beperkingen onderworpen is (...).

De voorschriften in de PIC-verordening betreffen ook artikelen die bepaalde chemische stoffen bevatten en die niet vallen onder de definitie van "stof" of "mengsel". Deze definitie is heel specifiek en dient gezien te worden in relatie met de relevante voorschriften die van toepassing zijn op artikelen (artikel 15 van de PIC-verordening – *Uitvoer van bepaalde chemische stoffen en artikelen*) en die het toepassingsgebied verder beperken. De voorschriften in de PIC-verordening voor artikelen zijn meer gedetailleerd omschreven in de punten [4.1.5](#) en [6.1](#) van dit richtsnoer.

Artikel 3, lid 14: "**zeer gevaarlijke bestrijdingsmiddelformulering**": een voor gebruik als bestrijdingsmiddel geformuleerde chemische stof die ernstige gevolgen voor de gezondheid of het milieu heeft, die, na eenmalige of herhaalde blootstelling bij gebruik, op korte termijn kunnen worden geconstateerd.

Zeer gevaarlijke bestrijdingsmiddelformuleringen zijn bestrijdingsmiddelformuleringen die ernstige problemen kunnen veroorzaken (ernstige gevolgen voor de gezondheid of het milieu die op korte termijn na eenmalige of herhaalde blootstelling kunnen worden geconstateerd) onder de gebruiksomstandigheden in een ontwikkelingsland of land met een overgangseconomie.

Artikel 3, lid 10: "**verboden chemische stof**":

- a) een chemische stof waarvan ter bescherming van de gezondheid van de mens of het milieu alle toepassingen in één of meer categorieën of subcategorieën op grond van definitieve regelgeving door de Unie zijn verboden, of
- b) een chemische stof waarvoor de aanvraag voor toelating voor het eerste gebruik is afgewezen, die door de industrie in de Unie uit de handel is genomen of waarvoor de aanvraag in de loop van de kennisgevings-, registratie- of toelatingsprocedure is ingetrokken en waarvan kan worden aangetoond dat hij reden tot bezorgdheid voor de gezondheid van de mens of het milieu geeft.

In eenvoudige woorden: er is sprake van een verbod als iedere toepassing van een chemische stof in een of meer gebruikscategorieën¹⁹ of -subcategorieën²⁰ verboden is (artikel 3, lid 10, onder a)) of als de chemische stof nooit goedgekeurd werd of uit de handel werd genomen (artikel 3, lid 10, onder b)). Artikel 3, lid 10, onder b), bevat twee voorwaarden waaraan moet worden voldaan:

1. De chemische stof is door de industrie uit de handel genomen.
2. Het is aangetoond dat de chemische stof reden tot bezorgdheid voor de gezondheid van de mens of het milieu geeft.

¹⁹ Verwijzen naar gebruikscategorieën in het kader van het verdrag (bestrijdingsmiddelen en industriële chemische stoffen).

²⁰ Verwijzen naar gebruikssubcategorieën in het kader van de PIC-verordening (bestrijdingsmiddelen gebruikt als gewasbeschermingsmiddelen, overige bestrijdingsmiddelen, chemische stoffen voor beroepsmatig gebruik en chemische stoffen voor gebruik door het publiek).

Artikel 3, lid 11: **"aan strenge beperkingen onderworpen chemische stof":**

- a) een chemische stof waarvan ter bescherming van de gezondheid van de mens of het milieu nagenoeg alle toepassingen in één of meer categorieën of subcategorieën op grond van definitieve regelgeving van de Unie zijn verboden, maar waarvan bepaalde specifieke toepassingen nog zijn toegestaan, of
- b) een chemische stof waarvoor de aanvraag voor toelating voor nagenoeg alle toepassingen is afgewezen, die door de industrie voor nagenoeg alle toepassingen in de Unie uit de handel is genomen of waarvoor de aanvraag in de loop van de kennisgevings-, registratie- of toelatingsprocedure voor nagenoeg alle toepassingen is ingetrokken en waarvan kan worden aangetoond dat hij reden tot bezorgdheid voor de gezondheid van de mens of het milieu geeft.

In eenvoudige woorden: er is sprake van een strenge beperking als vrijwel iedere toepassing van een chemische stof in een of meer gebruikscategorieën of -subcategorieën verboden is, als de goedkeuring was geweigerd, als de stof uit de handel is genomen is, maar als bepaalde vormen van gebruik nog wel zijn toegestaan.

Het is relatief eenvoudig om te beoordelen wanneer definitieve regelgeving een verbod inhoudt, maar het is moeilijker om te bepalen wanneer definitieve regelgeving een strenge beperking inhoudt. Waar bepaalde vormen van gebruik verboden zijn, is het noodzakelijk om van geval tot geval te beoordelen of het een verbod op vrijwel alle vormen van gebruik betreft. Als alle toepassingen behalve één of twee uit een breed scala van toepassingen verboden zijn en de overige toepassingsgebieden relatief klein zijn, kan dit worden gezien als een strenge beperking. Als echter alle toepassingen behalve één of twee uit een breed scala verboden zijn en de overige zijn grote toepassingsgebieden, is dit mogelijk geen strenge beperking.

Artikel 3, lid 20: **"partij bij het verdrag" of "partij":** een staat of een regionale organisatie voor economische integratie die ermee heeft ingestemd door het verdrag te worden gebonden en waarvoor het verdrag in werking is getreden.

De definitie verwijst naar partijen in het verdrag. Opgemerkt dient echter te worden dat de belangrijkste voorschriften van de PIC-verordening die betrekking hebben op kennisgeving van uitvoer, uitdrukkelijke toestemming, uitvoerverboden en begeleidende informatie bij de uitvoer (artikelen 8, 14, 15, en 17 van de PIC-verordening) van toepassing zijn op zendingen naar alle landen, ongeacht of zij wel of niet partij bij het verdrag zijn.

4. Werkingssfeer

De werkingssfeer van de PIC-verordening gaat verder dan de eisen van het verdrag, om tot een hoger niveau van bescherming van de gezondheid van de mens en het leefmilieu te komen. De structuur van de PIC-verordening is ook anders omdat deze de twee gebruikscategorieën uit het verdrag (bestrijdingsmiddelen en industriële chemische stoffen) verder onderverdeelt in vier subcategorieën:

- **bestrijdingsmiddelen – verdeeld in**

- bestrijdingsmiddelen gebruikt als gewasbeschermingsmiddelen die onder Verordening (EG) nr. 1107/2009²¹ vallen;
- overige bestrijdingsmiddelen zoals biociden in de zin van Richtlijn 98/8/EG²² en desinfecterende middelen, insecticiden en parasietenbestrijdingsmiddelen uit hoofde van de Richtlijnen 2001/82/EG en 2001/83/EG;
- **industriële chemische stoffen – verdeeld in**
 - chemische stoffen voor beroepsmatig gebruik;
 - chemische stoffen voor gebruik door het publiek;

Het gebruik van deze subcategorieën houdt in dat uit hoofde van de PIC-verordening meer chemische stoffen aan kennisgeving van uitvoer onderworpen zijn dan het geval zou zijn als alleen de gebruikscategorieën uit hoofde van het verdrag zouden worden gevolgd. Bijvoorbeeld: Chemische stof X is in de EU verboden als gewasbeschermingsmiddel. Dezelfde chemische stof X heeft echter binnen de EU een ander belangrijk toepassingsgebied als biocide (en is in deze subcategorie in de EU goedgekeurd). Als gevolg daarvan is chemische stof X onderworpen aan de verplichting tot kennisgeving van uitvoer wegens het verbod in de subcategorie “bestrijdingsmiddel in de groep van gewasbeschermingsmiddelen”, hoewel deze chemische stof niet onderworpen is aan een verbod of aan strenge beperkingen in de gebruikscategorie “bestrijdingsmiddel” van het verdrag. Om te worden beschouwd als “verboden of streng beperkt” uit hoofde van het verdrag, zou “iedere toepassing of vrijwel iedere toepassing” van de chemische stof X binnen de hele categorie bestrijdingsmiddelen moeten worden verboden.

Bovendien zijn EU-exporteurs verplicht om kennisgevingen van uitvoer te sturen voor chemische stoffen die opgenomen zijn in bijlage I, ongeacht het bedoelde gebruik dat aangegeven wordt in de kennisgeving van uitvoer en ongeacht of dat gebruik in de EU verboden of streng beperkt is. De redenering hierachter is dat de exporteurs niet kunnen garanderen dat het bedoelde gebruik dat aangegeven wordt in de kennisgeving van uitvoer, overeenkomt met de manier waarop de chemische stof werkelijk zal worden toegepast in het invoerende land.

Ten slotte is de lijst van chemische stoffen die onderworpen zijn aan de verplichting tot het aanvragen van uitdrukkelijke toestemming, uitgebreider dan de lijst van chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure uit hoofde van het verdrag. Daarom is voor alle chemische stoffen die in aanmerking komen voor PIC-kennisgeving²³ in een van de twee verdragscategorieën (bestrijdingsmiddelen en industriële chemische stoffen), uitdrukkelijke toestemming nodig van het invoerende land voordat de uitvoer kan plaatsvinden.

4.1 Chemische stoffen die onder de PIC-verordening vallen

De PIC-verordening betreft de volgende chemische stoffen:

²¹ [Verordening \(EG\) nr. 1107/2009](#) van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen.

²² De biocidenverordening (BPR, [Verordening \(EU\) nr. 528/2012](#)) is vanaf 1 september 2013 van kracht, met een overgangsperiode voor bepaalde bepalingen. De biocidenrichtlijn (Richtlijn 98/8/EG) kwam daarmee te vervallen.

²³ “PIC-kennisgeving” betekent in deze context kennisgeving van verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen uit hoofde van het verdrag. Zie ook artikel 11 van de PIC-verordening.

- a) bepaalde gevaarlijke chemische stoffen die onderworpen zijn aan de procedure van voorafgaande geïnformeerde toestemming uit hoofde van het verdrag ("de PIC-procedure");
- b) bepaalde gevaarlijke chemische stoffen die binnen de Unie of een lidstaat verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn;
- c) chemische stoffen als zij worden uitgevoerd, voor zover het de indeling, de etikettering en de verpakking ervan betreft.

De volgende punten van dit richtsnoer ([4.1.1](#), [4.1.2](#) en [4.1.3](#)) geven een beschrijving van elk van de bovengenoemde groepen chemische stoffen en een korte indicatie van de bepalingen die op elk van de groepen van toepassing zijn uit hoofde van de PIC-verordening.

4.1.1 Chemische stoffen die onder de PIC-procedure vallen

Tot deze groep behoren chemische stoffen die onderworpen zijn aan de procedure van voorafgaande geïnformeerde toestemming (PIC) uit hoofde van het Verdrag van Rotterdam (zie punt [2.2](#) van dit richtsnoer). Zij zijn opgenomen in deel 3 van bijlage I bij de PIC-verordening.

Voor deze chemische stoffen is jaarlijks een kennisgeving van uitvoer conform artikel 8 van de PIC-verordening vereist, ongeacht het voorgenomen gebruik van de chemische stof in het invoerende land, tenzij een passende reacties inzake invoer gepubliceerd is in de laatste PIC-circulaire of het invoerende land heeft afgezien van zijn recht op kennisgeving.

Voor deze chemische stoffen is ook de uitdrukkelijke toestemming van het invoerende land vereist volgens artikel 14, lid 6, van de PIC-verordening, tenzij de laatste PIC-circulaire aangeeft dat het invoerende land een positieve reacties inzake invoer heeft afgegeven of er een ontheffing van uitdrukkelijke toestemming verleend is²⁴. Voor nadere informatie over het verlenen van ontheffing, zie punt [6.6.1.8](#) van dit richtsnoer).

Juridische grondslag: artikel 2, lid 1, onder a), van de PIC-verordening.

4.1.2 Verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen

De in dit punt bedoelde chemische stoffen zijn verboden of aan strenge beperkingen onderworpen binnen de EU of in een lidstaat (zie ook de uitleg bij de definitie van "verboden chemische stof" in [section 3](#) van dit richtsnoer). Deze chemische stoffen worden verder onderverdeeld in de volgende groepen:

- **Chemische stoffen die in de EU verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn in een gebruikscategorie van het verdrag** (bijvoorbeeld de categorie "bestrijdingsmiddelen")

Deze chemische stoffen zijn opgenomen in deel 2 van bijlage I en zij komen in aanmerking voor PIC-kennisgeving. Zij zijn ook onderworpen aan een verplichting voor jaarlijkse kennisgeving van uitvoer, ongeacht het verwachte gebruik van de chemische stof.

Voor de uitvoer van dergelijke chemische stoffen is ook de uitdrukkelijke toestemming vereist van het invoerende land conform artikel 14, lid 6, van de PIC-verordening.

Uit hoofde van artikel 14, lid 7, van de PIC-verordening kan ontheffing van de verplichting tot uitdrukkelijke toestemming worden verleend (zie punt [6.6.1.8](#) van dit richtsnoer).

²⁴ De ontheffing kan overeenkomstig artikel 14, lid 7, door de ANI worden verleend na overleg met de Commissie, die wordt bijgestaan door ECHA, nadat gedurende 60 dagen zonder succes geprobeerd is een reactie te ontvangen en op voorwaarde dat aan een van de voorwaarden in artikel 14, lid 7, wordt voldaan.

Indien deze chemische stoffen worden uitgevoerd naar OESO-landen²⁵ waar voor die stoffen een vergunning, registratie of toelating is verleend, kan de ANI van de exporteur (per geval en op verzoek van de exporteur) in overleg met de Commissie beslissen dat er geen uitdrukkelijke toestemming nodig is en toestemming geven voor de uitvoer.

Een lijst van de huidige lidstaten van de OESO is te vinden op de OESO-website: <http://www.oecd.org/about/membersandpartners/list-oecd-member-countries.htm>.

Een lijst van ANI's van niet-EU-landen is te vinden op de ECHA-website: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/designated-national-authority> (kies "non-EU").

- **Chemische stoffen die in de EU verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn in een subcategorie van een gebruikscategorie van het verdrag** (bijvoorbeeld de subcategorie "gewasbeschermingsmiddelen" van de categorie "bestrijdingsmiddelen")

Deze chemische stoffen zijn opgenomen in deel 1 van bijlage I en zijn onderworpen aan de verplichting tot jaarlijkse kennisgeving van uitvoer, ongeacht het verwachte gebruik van de chemische stof, tenzij de stof onderworpen is aan de PIC-procedure en een passende reactie inzake invoer gepubliceerd is in de laatste PIC-circulaire of tenzij het invoerende land afgezien heeft van het recht op kennisgeving.

- **Chemische stoffen die in de EU verboden zijn en waarvoor een uitvoerverbod geldt**

Dit zijn chemische stoffen die binnen de EU verboden zijn teneinde de gezondheid van de mens of het milieu te beschermen en die onderworpen zijn aan een uitvoerverbod uit hoofde van artikel 15, lid 2, van de PIC-verordening. Het betreft hier persistente organische vervuulende stoffen die onderworpen zijn aan Verordening (EG) nr. 850/2004 en die opgenomen zijn in bijlage A of B van het Verdrag van Stockholm of waarvoor een uitvoerverbod van kracht is uit hoofde van andere EU-wetgeving. Chemische stoffen waarvoor een uitvoerverbod van kracht is, zijn opgenomen in deel 1 of 2 van bijlage V bij de PIC-verordening.

Opgemerkt dient echter te worden dat volgens artikel 2, lid 3, de uitvoer van in bijlage V vermelde chemische stoffen mogelijk is als zij worden uitgevoerd ten behoeve van onderzoek of analyse in hoeveelheden van minder dan 10 kg per exporteur, per jaar en per invoerend land. In deze gevallen dient de exporteur de procedure voor een bijzonder RIN²⁶ te volgen. De voorschriften in artikel 2, lid 3, en de procedure voor een bijzonder RIN staan beschreven in punt [4.2.9](#) van dit richtsnoer.

- **Chemische stoffen die door een lidstaat verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn**

Deze chemische stoffen kunnen onderworpen zijn aan de verplichting tot PIC-kennisgeving of informatie-uitwisseling, d.w.z. verschaffing van relevante informatie aan het PIC-secretariaat voor verdere verspreiding naar andere landen conform artikel 11, lid 8, en artikel 12 van de PIC-verordening.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 1, onder b), van de PIC-verordening.

4.1.3 Alle uitgevoerde chemische stoffen met betrekking tot de indeling, etikettering en verpakking ervan

Chemische stoffen die worden uitgevoerd, dienen te worden verpakt en geëtiketteerd alsof zij

²⁵ Lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

²⁶ Referentie-identificatienummer.

op de EU-markt gebracht worden (zie artikel 14, lid 10, artikel 14, lid 11, en artikel 17 van de PIC-verordening), tenzij deze bepalingen strijdig zijn met bepaalde specifieke vereisten van invoerende partijen of andere landen. Voor meer informatie over de documenten die bij uitgevoerde chemische stoffen dienen te worden gevoegd, zie punt [6.10](#) van dit richtsnoer.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 1, onder c), van de PIC-verordening.

4.1.4 Overzicht van bijlage I bij de PIC-verordening

De PIC-verordening is van toepassing op individuele chemische stoffen of groepen chemische stoffen die opgenomen zijn in bijlage I van de verordening en op mengsels die dergelijke chemische stoffen bevatten in een concentratie waarvoor etikettering uit hoofde van de CLP-verordening verplicht is.

De chemische stoffen die opgenomen zijn in bijlage I, zijn ingedeeld in een of meer van drie groepen: deel 1, deel 2 en deel 3 van de betreffende bijlage. Op de chemische stoffen zijn verschillende bepalingen van toepassing, afhankelijk van de plaats in bijlage I. Bijlage I geeft ook de verschillende gebruikscategorieën en -subcategorieën aan voor elke in de bijlage vermelde stof.

Voor de huidige lijst van chemische stoffen in elk deel, zie de volgende pagina op de ECHA-website:

<http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/chemicals>

(vink het juiste vakje "Annex I Part [1, 2 of 3]" aan en accepteer de juridische mededeling).

Deel 1: Lijst van chemische stoffen die aan de procedure voor kennisgeving van uitvoer zijn onderworpen

In dit deel zijn de chemische stoffen of groepen chemische stoffen opgenomen die onderworpen zijn aan de verplichting tot de kennisgeving van uitvoer. Dit deel bevat alle chemische stoffen die verboden zijn of waarvoor in de EU strenge beperkingen gelden in ten minste een van de gebruiksubcategorieën (namelijk bestrijdingsmiddelen gebruikt als gewasbeschermingsmiddelen, overige bestrijdingsmiddelen zoals biociden, industriële chemische stoffen voor beroepsmatig gebruik of industriële chemische stoffen voor gebruik door het publiek). Dit deel bevat ook de chemische stoffen die in aanmerking komen voor PIC-kennisgeving en de chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure (behalve een aantal chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 3 maar die uitgesloten zijn van deel 1 omdat voor deze stoffen een uitvoerverbod van kracht is).

Deel 2: Lijst van chemische stoffen die voor PIC-kennisgeving in aanmerking komen

Dit deel bevat chemische stoffen die voor PIC-kennisgeving in aanmerking komen omdat zij in de EU verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn in een gebruikscategorie van het verdrag (bestrijdingsmiddel of industriële chemische stof). Naast de verplichting tot kennisgeving van uitvoer is uitdrukkelijke toestemming van het invoerende land nodig om de uitvoer te mogen doen plaatsvinden (zie punt [6.6.1](#) van dit richtsnoer).

Deel 3: Lijst van chemische stoffen die onder de PIC-procedure vallen

Dit deel bevat de chemische stoffen of groepen chemische stoffen die onder de PIC-procedure vallen (vermeld in [bijlage III](#) bij het Verdrag van Rotterdam). De stoffen die opgenomen zijn in deel 3, zijn onderworpen aan de verplichting tot kennisgeving van uitvoer en ook tot het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming, behalve wanneer er een reacties inzake invoer is gepubliceerd in de PIC-circulaire en er aan bepaalde criteria wordt voldaan.

Let op: de lijsten chemische stoffen in de verschillende delen van bijlage I overlappen elkaar. Alle chemische stoffen in de delen 2 en 3 staan ook in deel 1 (behalve POP's die in deel 3 staan maar uitgesloten zijn van deel 1 omdat er voor deze stoffen een uitvoerverbod van kracht is conform de bepalingen van het Verdrag van Stockholm). Een lijst van chemische

stoffen waarvoor een uitvoerverbod van kracht is, is te vinden via de links in [Appendix 1](#) bij dit richtsnoer.

Voor chemische stoffen die binnen de EU verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn, zijn de belangrijkste bronnen voor relevante regelgeving op dit moment:

- Verordening (EG) nr. 1107/2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen;
- Verordening (EU) nr. 528/2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden;
- Verordening (EG) nr. 1907/2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH).

Bijlage I van de PIC-verordening wordt regelmatig bijgewerkt als gevolg van regelgevende maatregelen uit hoofde van EU-wetgeving en ontwikkelingen in het kader van het Verdrag van Rotterdam. Een bijgewerkte lijst is te vinden op de website van ECHA: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/chemicals> (vink het vakje "Annex I" aan en accepteer de juridische mededeling).

4.1.5 Artikelen

De uitvoer van artikelen die bepaalde chemische stoffen uit bijlage I bevatten, is ook onderworpen aan de verplichting tot kennisgeving van uitvoer. Volgens artikel 15, lid 1, van de PIC-verordening is een kennisgeving van uitvoer verplicht voor eindproducten die het volgende bevatten of inhouden:

- in deel 2 of 3 van bijlage I vermelde stoffen in niet verder omgezette vorm²⁷ waarvan het gebruik krachtens de EU-wetgeving in dat bijzondere product verboden of aan strenge beperkingen onderworpen is;
- mengsels die dergelijke stoffen bevatten in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering uit hoofde van de CLP-verordening, ongeacht de aanwezigheid van andere stoffen.

Het is niet waarschijnlijk dat er veel van dergelijke artikelen zijn. Voorbeelden hiervan zijn koortsthermometers en andere meetinstrumenten die kwik bevatten²⁸ en die onderworpen zijn aan beperkingen, zoals uiteengezet in bijlage XVII van de REACH-verordening²⁹. De concentratie van de genoemde stof in het voorwerp is niet van belang omdat de kennisgeving van uitvoer verplicht is ongeacht de concentratie.

Bovendien is uitvoer van bepaalde chemische stoffen en voorwerpen die opgenomen zijn in bijlage V van de verordening en waarvan het gebruik binnen de Europese Unie geheel verboden is, niet toegestaan. Zie voor uitvoerverboden artikel 15, lid 2, dat van toepassing is op artikelen die opgenomen zijn in bijlage V bij de PIC-verordening. Deel 2 van bijlage V bevat

²⁷ Bijvoorbeeld als deze vorm een risico van uitloging meebrengt.

²⁸ Voor uitvoer van metallisch kwik en kwikverbindingen als zodanig en producten die kwik bevatten dienen de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1102/2008 van het Europees parlement en de Raad van 22 oktober 2008 inzake het verbod op de uitvoer van metallisch kwik en andere kwikverbindingen en -mengsels en de veilige opslag van metallisch kwik [PB L 304 van 14.11.2008, blz. 75) mede in overweging te worden genomen.

²⁹ <http://echa.europa.eu/web/quest/addressing-chemicals-of-concern/restrictions/list-of-restrictions/list-of-restrictions-table>

een dergelijk artikel, namelijk kwikhoudende cosmetische zeep, die voldoet aan de definitie van 'artikel' in artikel 3, lid 4, van de PIC-verordening.

Opgemerkt dient te worden dat toekomstige beslissingen die genomen worden uit hoofde van het Verdrag van Stockholm, ertoe zouden kunnen leiden dat meer chemische stoffen en artikelen worden opgenomen in bijlage V bij de PIC-verordening.

Juridische grondslag: artikel 15 van de PIC-verordening.

4.2 Stoffen die zijn vrijgesteld van de PIC-verordening

4.2.1 Verdovende middelen en psychotrope stoffen

Verdovende middelen en psychotrope stoffen die vallen onder Verordening (EG) nr. 111/2005 houdende voorschriften voor het toezicht op de handel tussen de Gemeenschap en derde landen in drugsprecursoren.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder a), van de PIC-verordening.

4.2.2 Radioactieve materialen

Radioactief materiaal en radioactieve stoffen die vallen onder Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad tot vaststelling van de basishoudende voorschriften voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder b), van de PIC-verordening.

4.2.3 Afvalstoffen

Afvalstoffen die vallen onder de kaderrichtlijn afvalstoffen 2008/98/EG³⁰. Deze richtlijn definieert afval als elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen. Het kan gaan om huisvuil (bijv. kranten of kleding, voedsel, lege blikken of flessen) of bedrijfs- of industrieafval (bijv. banden, metaalslakken, afgedankte raamkozijnen).

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder c), van de PIC-verordening.

4.2.4 Chemische wapens

Chemische wapens die vallen onder Verordening (EG) nr. 428/2009 tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweemaal gebruik.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder d), van de PIC-verordening.

4.2.5 Levensmiddelen en levensmiddelenadditieven

Levensmiddelen en levensmiddelenadditieven die vallen onder Verordening (EG) nr. 882/2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder e), van de PIC-verordening.

³⁰ [Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen](#); PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3-30.

4.2.6 Diervoeders

Diervoeders die vallen onder Verordening (EG) nr. 178/2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden, met inbegrip van additieven, hetzij verwerkt, gedeeltelijk verwerkt of onverwerkt, die bestemd zijn voor gebruik als orale voeding voor dieren;

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder f), van de PIC-verordening.

4.2.7 Genetisch gemodificeerde organismen

Genetisch gemodificeerde organismen die vallen onder Richtlijn 2001/18/EG inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder g), van de PIC-verordening.

4.2.8 Geneesmiddelen

Farmaceutische specialiteiten of geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die respectievelijk vallen onder Richtlijn 2001/83/EG tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik en Richtlijn 2001/82/EG tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik. Opgemerkt dient te worden dat chemische stoffen die tot deze categorie behoren, uitgesloten zijn van de bepalingen van de PIC-verordening, met uitzondering van biociden, desinfecteermiddelen, insecticiden en middelen voor parasietenbestrijding die beschouwd worden als bestrijdingsmiddelen binnen de definitie van de FAO Internationale Gedragscode betreffende de distributie en het gebruik van bestrijdingsmiddelen³¹. In geval van twijfel kan worden aangenomen dat de PIC-verordening van toepassing is.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 2, onder h), en artikel 3, lid 5, onder b), van de PIC-verordening.

4.2.9 Chemische stoffen die voor onderzoek of analyse worden uitgevoerd

Dit zijn chemische stoffen die voor onderzoek of analyse worden uitgevoerd in hoeveelheden waarvan het onwaarschijnlijk is dat de gezondheid van de mens of het milieu daardoor nadelig wordt beïnvloed³², en die in elk geval niet meer dan 10 kg per exporteur per invoerend land per kalenderjaar bedragen.

Onderzoek en analyse betekent in deze context analyse en wetenschappelijk onderzoek door bijvoorbeeld universiteiten, instanties en bedrijven. De zending van een chemische stof die in voorraad zal worden gehouden om vervolgens in het invoerende land te worden verkocht voor dat doel, is echter uitgesloten.

Exporteurs van dergelijke chemische stoffen dienen hiervoor een bijzonder referentie-

³¹ <http://www.fao.org/docrep/005/y4544e/y4544e00.htm>

³² Opgemerkt dient te worden dat in een aantal gevallen hoeveelheden onder 10 kg schade kunnen toebrengen aan de menselijke gezondheid en het milieu, ondanks het feit dat chemische stoffen voor onderzoek en analyse waarschijnlijk alleen zullen worden gebruikt door of onder toezicht van geoefend personeel.

identificatienummer (RIN) te verkrijgen en dit nummer te vermelden in hun aangifte ten uitvoer (vak 44 van het enig document). Deze administratieve procedure staat bekend als een **aanvraag voor een bijzonder RIN**. De exporteur controleert eerst of artikel 2, lid 3, op de uitvoer van toepassing is. Zo ja, dan vraagt de exporteur een bijzonder RIN aan bij zijn ANI. Indien artikel 2, lid 3, van de PIC-verordening van toepassing is, zal de ANI de aanvraag goedkeuren en het RIN activeren, dat door de exporteur op de douaneverklaring moet worden vermeld. De procedure voor aanvraag van een bijzonder RIN wordt ook toegelicht door [Figure 2](#) in punt [6.6](#) hierna.

Een **referentie-identificatienummer (RIN)** wordt gegenereerd door de ePIC-applicatie³³ als onderdeel van de procedure voor kennisgeving van uitvoer. Een RIN is het unieke identificatienummer voor elke kennisgeving van uitvoer (en is gekoppeld aan een exporteur, een stof, een invoerend land en een kalenderjaar). Het is een reeks van 10 alfanumerieke tekens: negen willekeurig gegenereerd, voorafgegaan door een eerste cijfer (altijd een "1" of een "0") dat het type kennisgeving aanduidt (ten behoeve van de douanecontrole). "1" staat voor een "standaard" kennisgeving van uitvoer en "0" betekent een aanvraag voor een bijzonder RIN. RIN's zijn dus niet vereist voor de uitvoer van chemische stoffen die niet aan de PIC-verordening onderworpen zijn.

De limiet van 10 kg geldt voor de in bijlage I vermelde chemische stof zelf of 10 kg van de stof in een mengsel, en is ook van toepassing op een individuele chemische stof binnen een generieke groep die opgenomen is in bijlage I. Als de exporteur echter in de loop van het kalenderjaar grotere hoeveelheden naar hetzelfde invoerende land denkt te exporteren, dient hij de voorschriften in de PIC-verordening te volgen, met inbegrip van een kennisgeving van uitvoer. Herhaalde uitvoer van chemische stoffen voor onderzoek en analyse in hoeveelheden onder 10 kg kan op een bepaald moment met grote regelmaat plaatsvinden. In dat geval kan de exporteur een zogenaamde **bulkaanvraag voor een bijzonder RIN**³⁴ indienen, waarmee in één keer een aanvraag voor één stof voor verschillende landen, verschillende stoffen voor één land of verschillende stoffen voor verschillende landen kan worden ingediend. Zie punt [4.1.2](#) voor de voorschriften voor chemische stoffen uit bijlage V onder 10 kg.

Juridische grondslag: artikel 2, lid 3, van de PIC-verordening.

5. BELANGRIJKSTE ACTOREN

Alvorens de verplichtingen uiteen te zetten, is het belangrijk om op de hoogte te zijn van de verschillende rollen in het kader van de PIC-verordening. In de punten hieronder worden de belangrijkste actoren gedefinieerd.

5.1 Aangewezen nationale instanties

Artikel 4 (*Aangewezen nationale instanties van de lidstaten*) verplicht lidstaten om een of meer nationale instanties aan te wijzen die namens de lidstaat de door de PIC-verordening vereiste administratieve taken zullen vervullen. De aangewezen nationale instanties (ANI's) worden

³³ Een IT-applicatie voor de verwerking en het beheer van wettelijke voorschriften van de PIC-verordening.

³⁴ Een "bulkaanvraag voor een bijzonder RIN" kan dus ook van toepassing zijn op chemische stoffen uit bijlage V die worden uitgevoerd in hoeveelheden onder 10 kg voor onderzoek en analyse. Voor chemische stoffen uit bijlage V moet echter een aparte aanvraag worden ingediend (d.w.z. chemische stoffen uit bijlage I en bijlage V kunnen niet in dezelfde bulkaanvraag worden ingediend).

verzocht samen te werken met de Commissie (de gemeenschappelijke aangewezen instantie van de EU) bij de tenuitvoerlegging van de administratieve functies van het verdrag ten behoeve van de PIC-procedure.

De lidstaten zijn ook verplicht om autoriteiten, zoals douaneautoriteiten, aan te wijzen, die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de in- en uitvoer van de in bijlage I vermelde chemische stoffen (artikel 18 van de PIC-verordening: *Verplichtingen van de autoriteiten van de lidstaten inzake het toezicht op in- en uitvoer*). Zie ook punt [6.11](#) van dit richtsnoer.

Gezien de bijzonder technische aard van de taken die uit hoofde van de PIC-verordening aan de ANI's toegewezen zijn, benoemen de lidstaten doorgaans overheidsinstanties of -agentschappen die al op nationaal niveau ervaring en verantwoordelijkheden hebben op het gebied van het beheer van chemische stoffen en/of bestrijdingsmiddelen. Voor elke exporteur die aan de PIC-verordening onderworpen chemische stoffen wil uitvoeren, is het eerste contactpunt de relevante aangewezen nationale instantie (ANI) van zijn eigen lidstaat. Evenzo zijn de ANI's de belangrijkste contactpunten tussen de lidstaten.

De taken van de lidstaten kunnen in vier groepen worden verdeeld:

Administratieve taken:

- Aanvragen van uitdrukkelijke toestemming voor de uitvoer van in de delen 2 en 3 van bijlage I vermelde chemische stoffen bij de ANI/bevoegde instantie van het invoerende land. In geval van uitvoer van chemische stoffen uit deel 2 van bijlage I naar OESO-landen beslist de lidstaat in overleg met de Commissie of ontheffing van uitdrukkelijke toestemming kan worden verleend omdat voor de chemische stof een vergunning, registratie of toelating is verleend in het OESO-land (artikel 14, lid 6);
- nemen van beslissingen in overleg met de Commissie inzake het verlenen van ontheffingen voor de uitvoer van in de delen 2 en 3 van bijlage I vermelde chemische stoffen als binnen 60 dagen geen reactie is ontvangen op een verzoek om uitdrukkelijke toestemming (artikel 14, lid 7);
- bijstaan van de Commissie bij de periodieke toetsing van uitdrukkelijke toestemmingen en ontheffingen (artikel 14, lid 8);
- doorsturen aan ECHA van kennisgevingen van uitvoer die ontvangen zijn van derde landen (artikel 9, lid 2);
- als een lidstaat definitieve regelgeving vaststelt om een chemische stof te verbieden of aan strenge beperkingen te onderwerpen, verstrekt de ANI voldoende informatie aan de Commissie om te kunnen overleggen met de overige lidstaten. De indienende lidstaat is ook verplicht om alle opmerkingen van andere lidstaten in overweging te nemen vooraleer aan de Commissie mee te delen dat een FRA-kennisgeving naar het secretariaat moet worden doorgestuurd of dat de informatie moet worden doorgestuurd uit hoofde van de bepalingen inzake informatie-uitwisseling (artikel 11, lid 8);
- verstrekken van informatie aan de Commissie over nationale regelgeving zodat deze informatie meegewogen kan worden bij EU-invoerbesluiten voor PIC-chemicaliën (indien relevant) (artikel 13, lid 2), en EU-invoerbesluiten ter beschikking stellen van de belanghebbenden in hun rechtsgebied (artikel 13, lid 5);
- verstrekken van informatie over chemische stoffen en over besluiten van invoerende partijen over de voorwaarden voor invoer die van toepassing zijn op die chemische stoffen, aan de betrokkenen in hun rechtsgebied (artikel 14, lid 3, juncto artikel 14, lid 1);
- behandelen van aanvragen voor een bijzonder RIN.

Handhaving

- De lidstaten stellen de regels vast voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de bepalingen van deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om te waarborgen dat deze bepalingen op de juiste wijze ten uitvoer worden gelegd (artikel 28).
- De lidstaten controleren of de kennisgevingen van uitvoer in lijn zijn met bijlage II en sturen de kennisgevingen zo spoedig mogelijk door naar ECHA (artikel 8, lid 2).

Toezicht en rapportage

- De lidstaten sturen jaarlijks aan de hand van rapportage van exporteurs en importeurs een compilatie van de rapportage over de handel in chemische stoffen uit bijlage I naar ECHA, gebruikmakend van het formulier in bijlage III (artikel 10, lid 3).
- De lidstaten sturen de Commissie regelmatig rapportage over de werking van de verschillende procedures (artikel 22), met inbegrip van activiteiten ter controle van de naleving van de voorschriften door de exporteurs (artikel 18, lid 3). Zie ook punt [6.14](#) van dit richtsnoer.

Verstrekken en uitwisselen van informatie

- Op verzoek verstrekken de lidstaten de invoerende landen aanvullende informatie over de uitgevoerde chemische stoffen (artikel 8, lid 7).
- De lidstaten assisteren op verzoek de Commissie bij het verzamelen van aanvullende informatie met betrekking tot FRA-kennisgevingen (artikel 11, lid 6).
- De lidstaten adviseren en assisteren op verzoek de invoerende landen bij het verkrijgen van nadere informatie die nodig is voor de voorbereiding van een reactie inzake invoer van chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure (artikel 14, lid 5).
- De lidstaten zenden de Commissie (met een kopie aan ECHA) alle door een invoerende verdragspartij benodigde informatie die de betreffende exporteur heeft geleverd voorafgaand aan elke zending van een chemische stof uit deel 3 van bijlage I (artikel 16, lid 3).
- De lidstaten faciliteren de uitwisseling van informatie, in samenwerking met de Commissie en met steun van ECHA (artikel 20), en werken samen bij de bevordering van technische bijstand (artikel 21).

De lijst van aangewezen nationale instanties voor Verordening (EU) nr. 649/2012 is te vinden op de website van ECHA: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/designated-national-authority> (selecteer "EU").

5.2 Exporteurs en importeurs

Artikel 3, lid 18: "**exporteur**": een van de volgende natuurlijke of rechtspersonen:

- a) de persoon namens wie een aangifte ten uitvoer wordt gedaan, dat wil zeggen de persoon die op het tijdstip van de aangifte houder is van de overeenkomst met de geconsigneerde in een land dat partij is of in een ander land en de bevoegdheid heeft om te beslissen over verzending van de chemische stof uit het douanegebied van de Unie;*
- b) indien er geen uitvoerovereenkomst is gesloten of indien de houder van de*

overeenkomst niet in eigen naam handelt, de persoon die de bevoegdheid heeft om te beslissen over verzending van de chemische stof uit het douanegebied van de Unie;

- c) *indien het recht over de chemische stof te beschikken toekomt aan een persoon die blijkens de overeenkomst waarop de uitvoer is gebaseerd, buiten de Unie is gevestigd, de in de Unie gevestigde partij bij de overeenkomst;*

Een exporteur van een chemische stof is een natuurlijke of rechtspersoon die houder is van de overeenkomst of, in afwezigheid van een overeenkomst, de persoon die de bevoegdheid heeft om te beslissen over verzending van de chemische stof uit het douanegebied van de Unie³⁵ (ongeacht vanuit welke lidstaat de zending het douanegebied verlaat).

Indien de exporteur niet in de EU gevestigd is, is de in de EU gevestigde contractpartner verantwoordelijk voor de vervulling van de verplichtingen van de exporteur. In eenvoudige termen: een exporteur kan de persoon zijn die:

- op de vervoersdocumenten vermeld staat als de persoon die houder is van de uitvoerovereenkomst met de ontvanger in een partij of ander land;
- de chemische stof levert aan een persoon die buiten de EU gevestigd is en die het recht heeft om over deze chemische stof te beschikken.

De definitie van exporteur is moeilijker toe te passen in de context van artikel 8, leden 1 en 2, van de PIC-verordening (*Aan partijen en andere landen toegezonden kennisgevingen van uitvoer*), waarin de exporteur verplicht wordt om de kennisgeving te sturen aan de ANI van de lidstaat waarin hij gevestigd is. Sommige fabrikanten van chemische stoffen (en mogelijk ook distributeurs) kunnen chemische stoffen leveren aan handelaren die niet in de EU gevestigd zijn en die de stoffen kunnen verkopen aan cliënten in derde landen. Er zijn twee scenario's mogelijk:

- 1) Een fabrikant of distributeur van chemische stoffen in de EU levert de chemische stof aan een buiten de EU gevestigde handelaar en levert *free on board* (vrij aan boord).
- 2) Een fabrikant of distributeur van chemische stoffen in de EU levert de chemische stof *ex works* (af fabriek) aan een buiten de EU gevestigde handelaar, m.a.w. de handelaar haalt de zending af bij de fabriek.

Onder die omstandigheden is de in de EU gevestigde contractpartner, namelijk de fabrikant of distributeur van de chemische stof, verantwoordelijk voor het opstellen van de kennisgeving van uitvoer en het indienen van de kennisgeving bij zijn nationale ANI. Voor het opstellen van de kennisgeving moet de contractpartner toegang hebben tot de informatie over de identiteit en het adres van de importeur. De informatievereisten voor de kennisgeving van uitvoer staan vermeld in bijlage II bij de PIC-verordening.

Artikel 3, lid 19: **"importeur"**: *elke natuurlijke of rechtspersoon die op het tijdstip van invoer naar het douanegebied van de Unie de geconsigneerde voor de chemische stof is;*

Een importeur kan een persoon of een bedrijf zijn die/dat de chemische stof fysiek in het douanegebied van de Unie brengt. Zie [Appendix 5](#) van dit richtsnoer voor de lijst van gebieden die het douanegebied van de Unie vormen.

³⁵ Het "douanegebied van de Unie" is vastgelegd in artikel 3 van [Verordening \(EEG\) nr. 2913/92](#) tot vaststelling van het communautair douanewetboek.

Invoer en uitvoer van aan PIC onderworpen chemische stoffen vanuit het perspectief van de douane

Invoer

Artikel 3, lid 17, van de PIC-verordening definieert "invoer" als: *"het binnen het douanegebied van de Unie brengen van een chemische stof die onder een andere douaneregeling dan de regeling extern douanevervoer van de Unie voor het vervoer van goederen door het douanegebied van de Unie is geplaatst"*.³⁶

De douaneprocedures, anders dan de regeling extern douanevervoer van de Unie, die van toepassing zijn op goederen die in het douanegebied van de Unie worden ingevoerd, zijn de volgende (de mogelijke procedurecodes zijn tussen haakjes geplaatst):

- vrijgave van de goederen voor het vrije verkeer (01, 02, 07, 40, 41, 42, 43, 45, 48, 49, 61, 63, 68);
- vervoer, anders dan extern douanevervoer van de Unie (T2, T2F, T2SM);
- douane-entrepot (71);
- actieve veredeling (51);
- behandeling onder douanetoezicht (91);
- tijdelijke invoer (53).

Goederen die in het douanegebied van de Unie gebracht zijn en tijdelijk opgeslagen worden, zijn nog niet onderworpen aan een douaneregeling en vallen daarom buiten het toepassingsgebied van de definitie van "invoer" in de PIC-verordening.

Opgemerkt dient te worden dat het plaatsen van in het douanegebied van Unie binnengebrachte goederen in een vrije zone of een vrij entrepot (code 78), **niet** wordt beschouwd als een douaneprocedure en dus niet valt onder de huidige definitie van "invoer" in de PIC-verordening.

Verordening (EU) nr. 952/2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie zal echter vanaf 1 mei 2016 voor de bepaling van het toepassingsgebied van bijzondere regelingen specifiek naar vrije zones verwijzen (zie artikel 5, punt 16, en artikel 210, onder b), van het douanewetboek). Vanaf die datum is de plaatsing van goederen in vrije zones een douaneprocedure. Daarom zal die plaatsing ook vallen onder de definitie van "invoer" in de PIC-verordening.

Uitvoer

Artikel 3, lid 16, van de PIC-verordening definieert uitvoer als:

- a) *"de definitieve of tijdelijke uitvoer van een chemische stof die aan de voorwaarden van artikel 28, lid 2, van het VWEU voldoet"* (d.w.z. Unie-goederen). De volgende douaneprocedures zijn in lijn met deze definitie (de mogelijke procedurecodes zijn

³⁶ Het begrip "invoer" is onder de PIC-verordening gerelateerd aan het douanegebied van de Unie, terwijl het onder REACH gerelateerd is aan het gebied van de Europese Economische Ruimte (EER).

tussen haakjes geplaatst):

- douaneprocedure uitvoer (10, 11, 22 en 23);
- douaneprocedure passieve veredeling (21);
- douaneprocedure vervoer, anders dan extern douanevervoer van de Unie (T2, T2F, T2SM);

b) *“de wederuitvoer van een chemische stof die niet aan de voorwaarden voldoet van artikel 28, lid 2, van het VWEU (d.w.z. niet-Unie-goederen) en die onder een andere douaneregeling dan de regeling extern douanevervoer van de Unie voor het vervoer van goederen door het douanegebied van de Unie is geplaatst”.* De volgende douaneprocedure is in lijn met deze definitie (de mogelijke procedurecodes zijn tussen haakjes geplaatst):

- wederuitvoer (31) behalve als die plaatsvindt na extern douanevervoer van de Unie.

6. VERPLICHTINGEN UIT HOOFDE VAN DE PIC-VERORDENING

6.1 Aan partijen en andere landen toegezonden kennisgevingen van uitvoer

Kennisgeving van uitvoer is een mechanisme dat landen in staat stelt onderling informatie uit te wisselen inzake verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen. Via een dergelijke kennisgeving wordt het invoerende land gewaarschuwd dat naar het invoerende land een lading wordt gestuurd van een chemische stof die in het uitvoerende land verboden of aan strenge beperkingen onderworpen is. De voorschriften voor kennisgeving van uitvoer zijn beschreven in artikel 8 van de PIC-verordening (*Aan partijen en andere landen toegezonden kennisgevingen van uitvoer*).

6.1.1 Wie moet er kennisgeven?

De verplichting tot kennisgeving van uitvoer geldt voor elke exporteur die in de EU gevestigd is en die een specifieke chemische stof die onderworpen is aan de kennisgevingsverplichting, wil uitvoeren van de EU naar een derde land (ongeacht of dit land partij is bij het verdrag of niet). Deze verplichting is van toepassing ongeacht het eindgebruik van de chemische stof in het land van bestemming.

6.1.2 Waarvan moet kennisgegeven worden?

De kennisgeving van uitvoer is van toepassing op:

- alle chemische stoffen die vermeld staan in deel 1 van bijlage I bij de PIC-verordening³⁷;
- mengsels die chemische stoffen bevatten die opgenomen zijn in deel 1 van bijlage I, als de concentratie van de chemische stof aanleiding geeft tot verplichtingen inzake

³⁷ Opgemerkt dient te worden dat sommige chemische stoffen die zijn opgenomen in deel 2 van bijlage V, kunnen worden uitgevoerd onder bepaalde omstandigheden met betrekking tot hun gebruik of hun concentratie, hoewel zij uitgesloten zijn van deel 1 van bijlage I.

etikettering uit hoofde van de CLP-verordening;

- artikelen, zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 4, van de PIC-verordening, d.w.z. eindproducten die de volgende stoffen bevatten in niet verder omgezette vorm:
 - een in deel 2 of 3 van bijlage I vermelde chemische stof waarvan het gebruik uit hoofde van de EU-wetgeving in dat specifieke product verboden of aan strenge beperkingen onderworpen is, of
 - mengsels die dergelijke stoffen bevatten in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering uit hoofde van de CLP-verordening.

Voor elke stof, elk mengsel of elk artikel moet een aparte kennisgeving van uitvoer worden ingediend bij het invoerende land, waarna een afzonderlijk RIN zal worden afgegeven.

6.1.3 Informatievereisten

De informatie die bij de kennisgeving van uitvoer moet worden gevoegd, is gespecificeerd in bijlage II bij de PIC-verordening. De tekst van bijlage II is hieronder weergegeven:

Bijlage II bij Verordening (EU) nr. 649/2012
KENNISGEVING VAN UITVOER

De volgende informatie is vereist krachtens artikel 8:

1. *De identiteit van de uit te voeren stof:*
 - a) *de naam volgens de nomenclatuur van de International Union of Pure and Applied Chemistry;*
 - b) *andere benamingen (zoals de ISO-naam, gangbare namen, handelsnamen en afkortingen);*
 - c) *het nummer van de Europese inventaris van bestaande chemische handelsstoffen (Einecs-nummer) en het nummer van de Chemical Abstracts Service (CAS-nummer);*
 - d) *het CUS-nummer (volgens de Europese douanelijst van chemische stoffen) en de code van de gecombineerde nomenclatuur;*
 - e) *de voornaamste verontreinigingen van de stof, indien deze met name relevant zijn.*
2. *De identiteit van het uit te voeren mengsel:*
 - a) *de handelsnaam en/of omschrijving van het mengsel;*
 - b) *voor elke van de in bijlage I opgenomen stoffen het percentage en de bij punt 1 bedoelde gegevens;*
 - c) *het CUS-nummer (volgens de Europese douanelijst van chemische stoffen) en de code van de gecombineerde nomenclatuur.*
3. *Identiteit van het uit te voeren artikel:*
 - a) *de handelsnaam en/of omschrijving van het artikel;*
 - b) *voor elk van de in bijlage I opgenomen stoffen het percentage en de bij punt 1 bedoelde gegevens;*
4. *Informatie over de uitvoer:*
 - a) *het land van bestemming;*

- b) *het land van herkomst;*
 - c) *de verwachte datum van eerste uitvoer dit jaar;*
 - d) *de geraamde hoeveelheid van de chemische stof die dit jaar naar het betrokken land zal worden uitgevoerd;*
 - e) *het voorgenomen gebruik in het land van bestemming, indien bekend, met informatie over de categorie(ën) uit hoofde van het verdrag waaronder het gebruik valt;*
 - f) *de naam, het adres en andere relevante gegevens van de invoerende natuurlijke of rechtspersoon;*
 - g) *de naam, het adres en andere relevante gegevens van de exporteur.*
5. *Aangewezen nationale instanties:*
- a) *de naam, het adres, het telefoon- en telexnummer, het faxnummer of het e-mailadres van de aangewezen instantie in de Europese Unie, waar nadere inlichtingen kunnen worden ingewonnen;*
 - b) *de naam, het adres, het telefoon- en telexnummer, het faxnummer of het e-mailadres van de aangewezen instantie in het invoerende land.*
6. *Informatie over te nemen voorzorgsmaatregelen, met inbegrip van de gevaren- en risicocategorie en veiligheidsaanbevelingen.*
7. *Een overzicht van de fysisch-chemische, toxicologische en ecotoxicologische eigenschappen.*
8. *Toepassing van de chemische stof in de Unie:*
- a) *toepassingen, categorie(ën) in het kader van het verdrag en subcategorie(ën) van de Unie waarvoor beperkende maatregelen (verbod of strenge beperking) gelden;*
 - b) *toepassingen waarvoor de chemische stof niet aan strenge beperkingen onderworpen of verboden is (gebruikscategorieën en -subcategorieën zoals gedefinieerd in bijlage I bij de verordening);*
 - c) *een raming van de hoeveelheden van de chemische stof die worden geproduceerd, ingevoerd, uitgevoerd en gebruikt, indien beschikbaar.*
9. *Informatie over voorzorgsmaatregelen ter vermindering van de blootstelling aan en emissie van de chemische stof.*
10. *Een overzicht van de beperkende voorschriften en de redenen daarvoor.*
11. *Een overzicht van de in bijlage IV, punt 2, onder a), c) en d), gespecificeerde informatie.*
12. *Aanvullende informatie die door de uitvoerende partij wordt verstrekt omdat deze van belang wordt geacht, of nadere informatie, zoals gespecificeerd in bijlage IV, op verzoek van de invoerende partij.*

6.1.4 Tijdenlijnen

De exporteur moet, als hij voor de eerste keer een chemische stof uitvoert en bij de eerste uitvoer in elk daaropvolgende jaar, de procedure voor kennisgeving van uitvoer volgen. Bij de volgende exportzendingen van dezelfde chemische stof naar hetzelfde land binnen hetzelfde kalenderjaar hoeft geen kennisgeving van uitvoer te worden opgesteld, tenzij de invoerende landen andere eisen stellen. De uitvoer van dezelfde chemische stof naar een ander invoerend land zal echter beschouwd worden als een "eerste uitvoer" en is daarom onderworpen aan de verplichting tot kennisgeving van uitvoer.

De exporteur moet ten minste **35 dagen voor de datum van de eerste uitvoer** een kennisgeving van uitvoer indienen bij zijn ANI (de relevante aangewezen nationale instantie in de lidstaat waar hij gevestigd is). Daarna moet de exporteur elk kalenderjaar uiterlijk 35 dagen vóór de eerste uitvoer van de chemische stof de ANI in kennis stellen van die uitvoer. Het wordt echter aanbevolen om de kennisgeving zo vroeg mogelijk bij de ANI in te dienen zodat er voldoende tijd is voor de verwerking. Behalve in noodgevallen (zie punt [6.1.9](#) van dit richtsnoer) zal het niet mogelijk zijn om via de ePIC-applicatie later dan 35 dagen voor de verwachte uitvoerdatum kennisgevingen van uitvoer in te dienen (zie artikel 8, lid 2, van de PIC-verordening).

Als de ontwerp-kennisgeving volledig bevonden wordt, moet de ANI deze niet later dan **25 dagen voor de verwachte uitvoerdatum** doorsturen naar ECHA. Na goedkeuring verzendt ECHA de definitieve kennisgeving niet later dan **15 dagen voor de eerste voorgenomen uitvoerdatum** naar de ANI of andere bevoegde instantie van het invoerende land (en daarna niet later dan 15 dagen vóór de eerste uitvoer in elk hierop volgend kalenderjaar).

6.1.5 De procedure

De procedure voor kennisgeving van uitvoer omvat de volgende stappen:

1) Indiening van een kennisgeving van uitvoer

De exporteur stelt een kennisgeving van uitvoer op voor een stof, een mengsel of een artikel, en dient die via ePIC in bij zijn ANI. Dit proces leidt tot de afgifte van een referentie-identificatienummer (RIN) (meer informatie over het RIN is te vinden in punt [4.2.9](#) van dit richtsnoer).

2) Verwerking door de ANI

De ANI controleert of de ingediende informatie voldoet aan de gestelde eisen in bijlage II bij de PIC-verordening (*Kennisgeving van uitvoer*). De ANI dient voor zover mogelijk de volgende punten te controleren:

➤ Is de kennisgeving volledig?

Zo niet, kan de uitvoer niet plaatsvinden. In een dergelijke situatie moet de ANI de exporteur waarschuwen om hem in staat te stellen de ontbrekende informatie binnen de vastgestelde deadline alsnog te verstrekken. Tijdens de verwerking van de kennisgeving van uitvoer kan de exporteur de status van zijn kennisgeving van uitvoer controleren. Een kennisgeving wordt alleen beschouwd als volledig als deze geheel verwerkt is, dat wil zeggen gecontroleerd en geaccepteerd door zowel de ANI als ECHA.

➤ In geval van een chemische stof die alleen vermeld staat in deel 1 van bijlage I: heeft het land van bestemming afgezien van het recht op kennisgeving?

Zo ja, hoeft de kennisgeving niet te worden doorgestuurd en kan de exporteur door de ANI op de hoogte worden gesteld dat hij (tot nader order) geen verdere kennisgevingen van uitvoer voor die chemische stof hoeft in te dienen voor het betreffende land. De exporteur **moet** echter een bijzonder RIN aanvragen en dit nummer vermelden in zijn uitvoerverklaring.

➤ Valt de chemische stof waarvan kennisgegeven wordt, onder een generieke groep die vermeld staat in bijlage I?

De exporteur dient bij voorkeur de betreffende, specifieke chemische stof te identificeren en de exacte naam met de kennisgeving mee te sturen. Voor individuele chemische stoffen in een generieke groep moeten aparte kennisgevingen worden ingediend als de indeling en etikettering verschillen van die van de respectieve generieke groep.

➤ Heeft de kennisgeving betrekking op een mengsel?

Omdat mengsels meestal verschillend van samenstelling zijn en daarom individueel ingedeeld en geëtiketteerd moeten worden, moet in principe voor elk mengsel dat een chemische stof uit bijlage I bevat die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering, een kennisgeving worden ingediend. Eén kennisgeving voor verschillende mengsels die dezelfde chemische stof(fen) uit bijlage I bevatten, kan evenwel aanvaardbaar zijn mits het enige verschil tussen deze mengsels bijvoorbeeld hun kleur is en er geen verschillen zijn in de indeling en etikettering van de mengsels en de toepassing hetzelfde blijft. Als echter veranderingen in de concentratie van de chemische stof(fen) uit bijlage I in een mengsel leiden tot nieuwe verplichtingen inzake etikettering, moet een nieuwe kennisgeving worden ingediend.

➤ In geval van een chemische stof die in aanmerking komt voor PIC-kennisgeving en opgenomen is in deel 2 van bijlage I: heeft het land van bestemming uitdrukkelijke toestemming gegeven?

Zo niet, en is nog geen toestemming gevraagd, dan dient de ANI uitdrukkelijke toestemming te vragen bij de ANI of een andere bevoegde instantie in het land van bestemming. De officiële kennisgeving van uitvoer wordt door ECHA doorgestuurd naar het invoerende land. De ANI kan aan het verzoek om toestemming een ontwerp-kennisgeving van uitvoer toevoegen om het invoerende land te helpen bij het nemen van een beslissing. De exporteur wordt hiervan op de hoogte gesteld. Opgemerkt dient te worden dat zonder de uitdrukkelijke toestemming het RIN voor een chemische stof uit deel 2 niet kan worden geactiveerd, zodat de uitvoer kan niet plaatsvinden.

Indien een lidstaat uitdrukkelijke toestemming heeft verkregen voor een chemische stof of een mengsel, kan deze toestemming ook van toepassing zijn op een voorgenomen uitvoer van dezelfde stof of hetzelfde mengsel vanuit een andere lidstaat (afhankelijk van de voorwaarden van de toestemming).

➤ Inval een chemische stof vermeld staat in deel 3 van bijlage I en het invoerende land partij is bij het verdrag: is in de laatste PIC-circulaire een invoerbesluit van het land van bestemming gepubliceerd en, zo ja, wat staat in dat besluit?

Het eerste wat moet worden gecontroleerd, is of de in de kennisgeving van uitvoer vermelde verwachte toepassing overeenkomt met de gebruikscategorie waarvoor de chemische stof is onderworpen aan het Verdrag van Rotterdam. Al er geen overeenkomst is, is uitdrukkelijke toestemming vereist. Is er wel overeenkomst, dan zijn de volgende scenario's mogelijk:

- Als er **geen invoerbesluit** in de PIC-circulaire gepubliceerd is of als het besluit onduidelijk is wat betreft de toestemming door het invoerende land, dan is uitdrukkelijke toestemming vereist. Als nog geen toestemming gevraagd of verkregen is (zie de statuslijst van uitdrukkelijke toestemmingen in ePIC), dient de ANI uitdrukkelijke toestemming te vragen bij de ANI of een andere bevoegde instantie in het land van bestemming. Zonder uitdrukkelijke toestemming kan het RIN voor een chemische stof uit deel 3 niet worden geactiveerd en kan de uitvoer niet plaatsvinden.

- Als het **invoerbesluit in de PIC-circulaire positief is**, is kennisgeving van uitvoer niet meer vereist voor de respectieve gebruikscategorie, tenzij het land van bestemming heeft aangegeven dat het toch een kennisgeving van uitvoer wenst te ontvangen. Als het gaat om chemische stoffen voor tweëerlei gebruik en het bedoelde gebruik niet onder het invoerbesluit valt, moet alsnog een kennisgeving van uitvoer worden ingediend en uitdrukkelijke toestemming worden gevraagd.
- Als het **invoerbesluit negatief** is (geen toestemming voor de respectieve gebruikscategorie in het kader van het verdrag) en als het bedoelde gebruik voor die categorie is, kan de uitvoer niet plaatsvinden. Houd er rekening mee dat een negatief invoerbesluit van toepassing is op de gebruikscategorie in het kader van het verdrag. Als het een chemische stof voor tweëerlei gebruik betreft (bijvoorbeeld ethyleenoxide³⁸), is het derhalve wel mogelijk om de stof uit te voeren voor een andere gebruikscategorie, mits daarvoor uitdrukkelijke toestemming is verkregen.

➤ Bepaalde chemische stoffen uit bijlage I die zijn vermeld oor het geval dat zij verontreinigingen bevatten (bijvoorbeeld maleïnehydrazide en de zouten ervan).

Voor de bovengenoemde chemische stoffen is alleen een kennisgeving van uitvoer nodig als niet voldaan wordt aan de zuiverheidseisen. Bepaalde stoffen uit bijlage I (zoals benzeen) kunnen als onzuiverheden aanwezig zijn in andere chemische stoffen zoals petroleumdestillaten, in concentraties die aanleiding geven tot verplichtingen inzake etikettering en waarvoor dus een kennisgeving van uitvoer vereist is.

In geval van problemen met een of meer van de bovengenoemde eisen (d.w.z. ontbrekende of incorrecte informatie), zal de ANI de ontwerp-kennisgeving zo spoedig mogelijk terugsturen.

Bij de beoordeling of de kennisgeving volledig is, moet de ANI ook rekening houden met het volgende:

- De exporteur is verplicht om alle uit hoofde van artikel 8 vereiste informatie te verstrekken (zie bijlage II). Voor de informatie die in de punten 6 en 7 van bijlage II vermeld staat, is een veiligheidsinformatieblad (SDS) voldoende.
- De exporteur is niet verplicht om een SDS bij de kennisgeving van uitvoer te voegen. De exporteur wordt echter ten stelligste aangeraden om bij het opstellen van een kennisgeving van uitvoer een kopie van het SDS in een officiële taal of in één of meer van de hoofdtalen van het invoerende land en een Engelse versie ervan (indien beschikbaar) toe te voegen, teneinde de verwerking van de kennisgeving door de ANI's en ECHA gemakkelijker te maken.
- De exporteur moet elke importeur een SDS sturen als de chemische stof wordt uitgevoerd (zie artikel 17, lid 3, van de PIC-verordening). De gegevens op het etiket en op het SDS worden, voor zover praktisch uitvoerbaar, vermeld in een officiële taal of in één of meer van de hoofdtalen van het land van bestemming of van het gebied waar de chemische stof naar verwachting zal worden gebruikt (artikel 17, lid 4). [Appendix 4](#) van dit richtsnoer bevat een lijst van officiële en andere hoofdtalen voor veiligheidsinformatiebladen en etikettering van exporzendingen naar bepaalde landen.

Vermeld moet nog worden dat de ANI's de exporteur administratiekosten in rekening kunnen brengen om de kosten van de kennisgevingsprocedure te dekken.

³⁸ Ethyleenoxide wordt vaak uitgevoerd voor sterilisatiedoeleinden. Voor de PIC-verordening is het een biocidetoepassing, een subcategorie van de categorie "bestrijdingsmiddelen".

3) Verwerking door ECHA

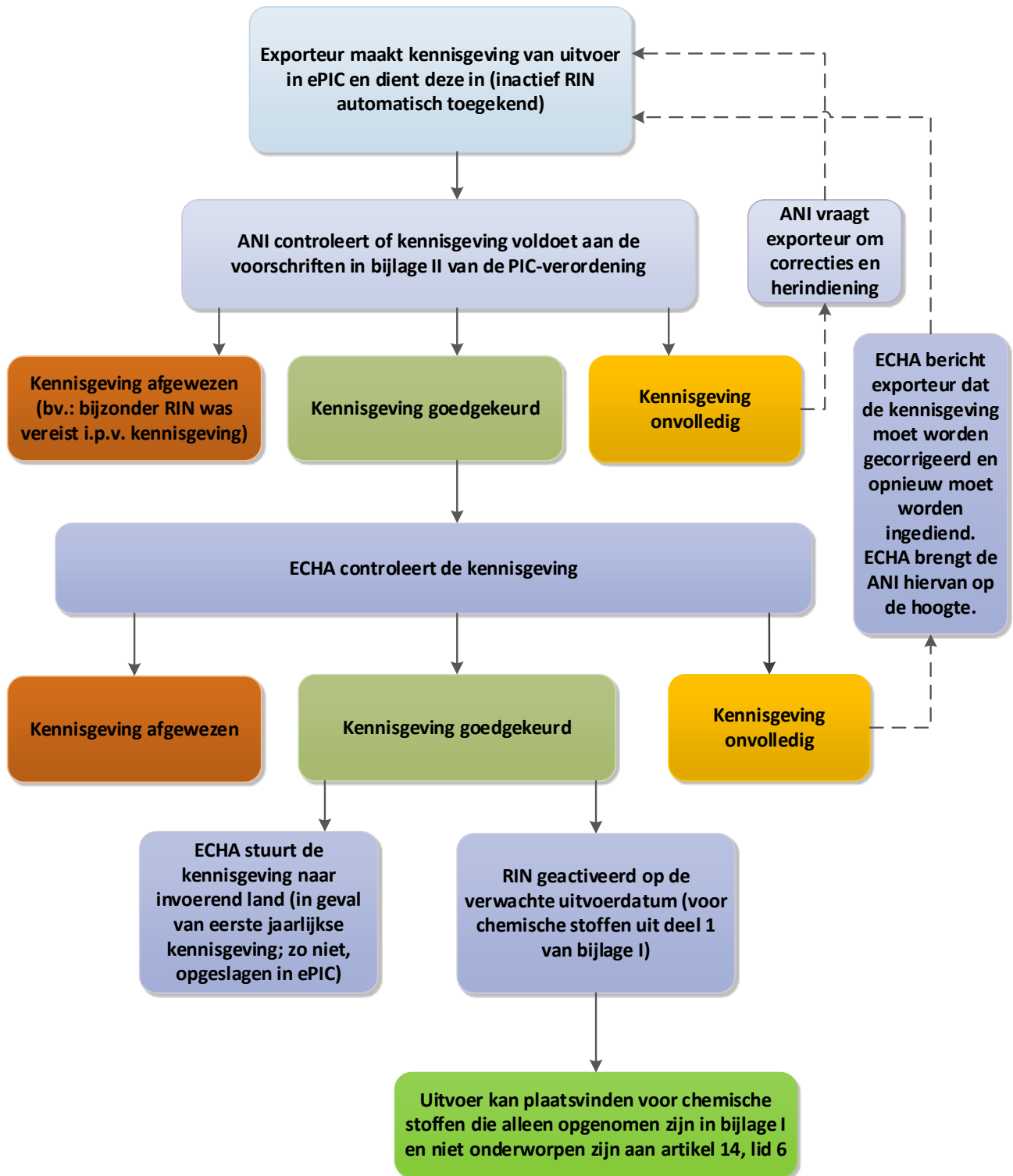
ECHA controleert eveneens de kennisgeving van uitvoer en, als het de eerste EU-kennisgeving van het kalenderjaar is voor de betreffende chemische stof, stuurt het Agentschap deze door naar het invoerende land (anders wordt de kennisgeving opgeslagen in ePIC), samen met het formulier voor ontvangstbevestiging en een kopie van het SDS van de stof indien dit door de exporteur is ingediend. De definitieve kennisgeving wordt in ePIC opgeslagen en blijft ter beschikking van de exporteur en de ANI's. Als het RIN in dit stadium kan worden geactiveerd, wordt de geldigheidsduur ervan meegedeeld in het bericht dat (rechtstreeks door ePIC) naar de exporteur en zijn ANI wordt gestuurd.

In eenvoudige woorden: een **“actief” RIN** betekent dat de uitvoer kan plaatsvinden. Niet alle RIN's worden echter geactiveerd wanneer de kennisgeving van uitvoer wordt verwerkt. Bijvoorbeeld in geval van chemische stoffen die ook opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I, kan het RIN niet worden geactiveerd omdat eerst de uitdrukkelijke toestemming van het invoerende land moet worden verkregen. De actieve periode van het RIN kan in de loop van het kalenderjaar veranderen door de aanwezigheid/afwezigheid van uitdrukkelijke toestemming en de geldigheidsduur ervan (zie punt [6.6.1.7](#) van dit richtsnoer).

Exporteurs zijn verplicht om actieve RIN's te vermelden op hun uitvoerverklaringen. Dit voorkomt ook papierverspilling omdat bewijsstukken niet meer hoeven te worden ingediend. De uitvoer kan plaatsvinden na het verstrijken van de in artikel 8, lid 2, voorgeschreven termijn en zolang het RIN geldig blijft. [Figure 1](#) en [Example 1](#) en [Example 3](#) in [section 8](#) van dit richtsnoer illustreren de procedure voor een kennisgeving van uitvoer voor chemische stoffen uit deel 1 van bijlage I. De lijst met de betreffende chemische stoffen³⁹ is voor het publiek en ANI's beschikbaar in een speciaal daarvoor bestemde rubriek van de ECHA-website⁴⁰. Aanvullende informatie voor het invullen en indienen van kennisgevingen van uitvoer is te vinden in de ePIC-gebruikershandleiding op de ECHA-website: <http://echa.europa.eu/support/dossier-submission-tools/epic/epic-manuals>.

³⁹ “Betreffende chemische stoffen” betekent in deze context alle chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-verordening.

⁴⁰ Op: <http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/chemicals>

Afbeelding 1: Procedure voor kennisgeving van uitvoer van chemische stoffen uit deel 1 van bijlage I naar alle landen (met uitzondering van uitvoer volgens artikel 8, lid 6).

6.1.6 Niet-correcte kennisgevingen van uitvoer

De exporteur is verantwoordelijk voor de inhoud van een kennisgeving van uitvoer. Daarom kan alleen de exporteur een kennisgeving bijwerken (indien informatie ontbreekt of niet correct is). De ANI controleert of de kennisgeving voldoet aan de voorschriften in bijlage II bij de PIC-verordening. De ANI kan de inhoud van de kennisgeving echter niet veranderen. Als de kennisgeving niet aan de voorschriften van de verordening voldoet, zal zij daarom naar de exporteur worden teruggestuurd.

Indien een kennisgeving van uitvoer niet correct is, zijn er verschillende scenario's mogelijk. Deze scenario's zijn vooral afhankelijk van hoe lang tevoren de kennisgeving van uitvoer is ingediend en daarna door de ANI is gecontroleerd.

De ANI of ECHA kunnen om **herindiening van de kennisgeving van uitvoer** verzoeken als de kennisgeving lang voor de deadline van 35 dagen is ingediend en herindiening vóór die deadline mogelijk is. Dit kan alleen als het RIN en de verwachte uitvoerdatum hetzelfde blijven.

Bij wijze van uitzondering kan de ANI, als de omstandigheden dat toelaten, de exporteur toestemming geven voor een herindiening minder dan 35 dagen vóór de verwachte uitvoerdatum, mits de informatie kan worden heringediend, gecontroleerd en doorgestuurd binnen de deadlines van de PIC-verordening.

De ANI zal niet-vereiste **kennisgevingen van uitvoer afwijzen** en in plaats daarvan verzoeken een aanvraag voor een bijzonder RIN in te dienen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als het invoerende land afgezien heeft van het recht op het ontvangen van kennisgevingen of als de uitvoer niet meer bedraagt dan 10 kg per kalenderjaar voor onderzoeks- en analysedoeleinden.

De ANI wijst ook onvolledige of onjuiste kennisgevingen van uitvoer af als:

- de kennisgeving niet opnieuw kan worden verwerkt binnen de wettelijke termijn, of
- de ANI aan de exporteur een informele deadline heeft gesteld voor het corrigeren van de kennisgeving van uitvoer en deze deadline niet is gehaald (waardoor ook hier de kennisgeving niet binnen de wettelijke termijn kan worden verwerkt).

Als een van de bovengenoemde scenario's zich voordoet, zal de exporteur een nieuwe kennisgeving van uitvoer moeten indienen en een nieuw RIN aanvragen, waardoor de deadline opnieuw op 35 dagen vóór de verwachte uitvoerdatum wordt gesteld, net als voor elke nieuw ingediende kennisgeving.

6.1.7 Follow-up van kennisgevingen van uitvoer

Indien in het geval van een eerste kennisgeving van uitvoer voor een chemische stof uit deel 1 van bijlage I er binnen **30 dagen** na verzending van de kennisgeving geen ontvangstbewijs vanwege het invoerende land is, moet ECHA instaan voor de follow-up. In zulke gevallen moet ECHA een tweede kennisgeving indienen en namens de Commissie al het redelijkerwijs mogelijke doen om ervoor te zorgen dat de ANI of ander bevoegde instantie van het invoerende land de tweede kennisgeving ontvangt. Dit heeft echter geen directe invloed op de voortgang van de uitvoer.

Juridische grondslag: artikel 8, lid 3, van de PIC-verordening.

6.1.8 Wanneer moet een nieuwe kennisgeving worden ingediend?

Als er veranderingen zijn in de EU-wetgeving betreffende het op de markt brengen en gebruiken of etiketteren van de chemische stof, of als de concentratie van de betreffende stof in een mengsel veranderd is (bijvoorbeeld in die mate dat het nodig is de etikettering te

veranderen), moet een nieuwe kennisgeving van uitvoer worden ingediend. De nieuwe kennisgeving moet een vermelding bevatten dat het gaat om een herziening van een eerdere kennisgeving.

Juridische grondslag: artikel 8, lid 4, van de PIC-verordening.

6.1.9 Noodsituatie

Als het gaat om een uitvoer in verband met een noodsituatie op het gebied van volksgezondheid of milieu, waarbij uitstel de situatie in het invoerende land zou kunnen verslechteren, kan de relevante ANI van de lidstaat van de exporteur beslissen om geheel of gedeeltelijk af te zien van de wachttijd of andere vereisten voor de kennisgeving. Een dergelijke vrijstelling kan worden verleend na ontvangst van een met redenen omkleed verzoek van de exporteur of het invoerende land. Als er binnen **10 dagen** na de indiening van een gedetailleerd verzoek door de ANI van de lidstaat van de exporteur geen afwijzende reactie is van de Commissie, mag men ervan uitgaan dat de beslissing positief is.

Exporteurs van chemische stoffen die zijn vrijgesteld van de verplichting tot kennisgeving van uitvoer wegens een noodsituatie, moeten echter wel een bijzonder RIN aanvragen en dit nummer op hun aangifte ten uitvoer vermelden. Om deze aanvragen voor een bijzonder RIN te kunnen onderscheiden van die welke betrekking hebben op uitvoer die niet aan de verordening onderworpen is (artikel 2, lid 3, en artikel 8, lid 6), en om de Commissie in de gelegenheid te stellen toestemming te verlenen, moeten deze bijzondere RIN's in ePIC worden aangevraagd via het standaard kennisgevingsformulier en niet via de functie voor aanvraag van een bijzonder RIN. Het kennisgevingsformulier bevat een selectievakje dat kan worden aangevinkt voor het indienen van aanvragen waarvoor de termijn van 35 dagen vóór de uitvoerdatum niet van toepassing is en die niet onderworpen zijn aan de procedure voor uitdrukkelijke toestemming; zij worden echter wel volledig verwerkt en doorgestuurd naar het invoerende land. Zie [Figure 2](#) waarin de procedure wordt getoond voor het aanvragen van een bijzonder RIN in een noodsituatie.

Juridische grondslag: artikel 8, lid 5, en artikel 19, lid 2, van de PIC-verordening.

6.1.10 Wanneer is een kennisgeving niet meer nodig?

De verplichting tot kennisgeving van uitvoer vervalt als voldaan is aan **alle** voorwaarden in artikel 8, lid 6, te weten:

- a) de chemische stof is aan de PIC-procedure onderworpen;
- b) de invoerende verdragspartij heeft een reactie inzake invoer gestuurd (waarin wordt aangegeven of het land wel of niet toestemming geeft voor de invoer);
- c) de Commissie is door het secretariaat op de hoogte gesteld van die reactie en heeft deze informatie naar de lidstaten en ECHA doorgezonden.

De exporteur van chemische stoffen waarvoor de bovengenoemde verplichting is vervallen, moet evenwel toch een bijzonder RIN aanvragen (als er een reactie inzake invoer is en deze positief is) en dat nummer vermelden in zijn aangifte ten uitvoer. Een kennisgeving van uitvoer blijft echter vereist als de invoerende verdragspartij die toch wenst te ontvangen. De verplichting tot kennisgeving van uitvoer vervalt ook als de ANI van de invoerende partij officieel afziet van het recht op ontvangst van een kennisgeving van uitvoer. De Commissie krijgt deze informatie van het secretariaat of van de ANI van de invoerende partij. Daarna stuurt de Commissie deze informatie door naar ECHA (voor plaatsing op ePIC) en naar de lidstaten. Reacties inzake invoer zijn beschikbaar in de laatste PIC-circulaire op de website van het Verdrag van Rotterdam.

Juridische grondslag: artikel 8, lid 6, en artikel 19, lid 2, van de PIC-verordening.

6.1.11 Verzoek om aanvullende informatie

De instanties van het invoerende land kunnen op een EU-kennisgeving van uitvoer reageren door aanvullende informatie te vragen. Deze informatie moet worden verstrekt door de exporteur, de relevante ANI of ECHA.

Juridische grondslag: artikel 8, lid 7, van de PIC-verordening.

6.2 Kennisgevingen van uitvoer van verdragspartijen en andere landen

Wanneer ECHA een kennisgeving van uitvoer ontvangt betreffende de uitvoer van een chemische stof vanuit een derde land naar de EU, waarvan de productie, de toepassing, de hantering, de consumptie, het transport of de verkoop in het land van herkomst verboden of aan strenge beperkingen onderworpen is, wordt deze kennisgeving binnen **15 dagen** na de ontvangst beschikbaar gesteld in de ePIC-database. ECHA bevestigt namens de Commissie de ontvangst van de eerste kennisgeving voor elke chemische stof uit een derde land. ECHA geeft de kennisgeving, samen met alle beschikbare informatie, binnen **10 dagen** na ontvangst door aan de ANI van de invoerende lidstaten. Op verzoek kunnen ook andere lidstaten een kopie van deze kennisgevingen van uitvoer ontvangen.

Een ANI van een lidstaat die rechtstreeks van een derde land een kennisgeving van uitvoer ontvangt, moet deze kennisgeving zo spoedig mogelijk naar ECHA doorsturen, samen met alle beschikbare informatie. De ANI hoeft de kennisgeving echter niet door te sturen als deze niet in lijn is met artikel 9, bijvoorbeeld omdat de kennisgeving het gevolg is van een "significant new use rule" uit hoofde van de Amerikaanse TSCA (Wet controle op giftige stoffen) en niet het gevolg van een verbod/strenge beperking om gezondheids- of milieuredenen, of omdat de stof niet geregistreerd is in het land van herkomst, enz.. In dergelijke gevallen kan een samenvatting van de kennisgeving voldoende zijn als de lidstaat van mening is dat ook andere lidstaten moeten worden geïnformeerd. Als er aanvullende gegevens nodig zijn, dient de betrokken lidstaat die rechtstreeks bij de instanties van het uitvoerende land aan te vragen (met een kopie naar ECHA ter informatie).

Juridische grondslag: artikel 9 van de PIC-verordening.

6.2.1 Verplichtingen met betrekking tot de invoer van chemische stoffen

De PIC-verordening verplicht de lidstaten om de invoer van chemische stoffen die opgenomen zijn in bijlage I, te controleren en om bepaalde instanties zoals de douane met deze verantwoordelijkheid te belasten (artikel 18 van de PIC-verordening). Hoewel de PIC-verordening geen gedetailleerde bepalingen over beperkingen of verbod bij invoer bevat, wordt er wel een procedure in beschreven waarmee de Commissie, in nauwe samenwerking met de lidstaten, een afweging kan maken en beslissingen kan nemen inzake invoer van chemische stoffen die onder de PIC-procedure vallen (d.w.z. chemische stoffen uit deel 3 van bijlage I).

De Commissie ontvangt van het PIC-secretariaat leidraden voor een besluit (DGD's) en stuurt die door naar de lidstaten en ECHA. De Commissie stelt voor de betrokken chemische stof (door middel van een uitvoeringshandeling) een EU-invoerbesluit vast dat betrekking heeft op de in de DGD vermelde gebruikscategorie(ën) voor die stof. Alvorens een beslissing te nemen, vraagt de Commissie advies aan de lidstaten via de adviesprocedure in het comité dat is opgericht in het kader van artikel 133 van de REACH-verordening (de Comitéprocedure).

Bestaande EU-wetgeving vormt de wettelijke basis voor invoerbesluiten in de context van het Verdrag van Rotterdam. Het besluit of een chemische stof ingevoerd en/of gebruikt en/of in de

handel gebracht mag worden binnen het grondgebied van de Unie, wordt genomen via een rechtshandeling waarin de invoer, het gebruik of het in de handel brengen van de betreffende chemische stof wordt geregeld, bijvoorbeeld de REACH-verordening of de wetgeving inzake gewasbeschermingsmiddelen of biociden. De PIC-verordening bevat daarom geen gedetailleerde voorschriften over beperkingen of verbod bij invoer.

Het EU-invoerbesluit wordt bekendgemaakt aan het secretariaat van het Verdrag van Rotterdam en de uitvoerende partijen worden verzocht dit besluit te respecteren. De ANI's in de lidstaten publiceren het besluit ook voor het publiek, in het bijzonder voor belanghebbenden. Het besluit wordt door het secretariaat gepubliceerd in de PIC-circulaire en op de website van het Verdrag van Rotterdam (<http://www.pic.int>).

Op verzoek van de betrokken lidstaat/lidstaten zal het invoerbesluit, indien relevant, ook afwijkende en meer specifieke nationale regelgeving vermelden. Invoerbesluiten zijn gerelateerd aan de gebruikscategorie(ën) die voor de betrokken chemische stof in de DGD zijn gespecificeerd. ANI's moeten de invoerbesluiten overeenkomstig hun wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen beschikbaar stellen aan de belanghebbenden in hun rechtsgebied. Bij de beoordeling van de informatie in een DGD zal de Commissie, in nauwe samenwerking met de lidstaten en ECHA, overwegen of EU-maatregelen nodig zijn om de risico's voor de menselijke gezondheid en het leefmilieu te verminderen.

Juridische grondslag: artikel 13 van de PIC-verordening.

6.3 Informatie over de hoeveelheden uitgevoerde en ingevoerde chemische stoffen

In het eerste kwartaal van elk kalenderjaar moet de exporteur van:

- stoffen die opgenomen zijn in bijlage I bij de PIC-verordening;
- mengsels die dergelijke stoffen bevatten in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering uit hoofde van de CLP-verordening, ongeacht de aanwezigheid van andere stoffen; of
- artikelen die stoffen uit deel 2 of 3 van bijlage I in niet verder omgezette vorm bevatten, of mengsels die dergelijke stoffen bevatten in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering uit hoofde van de CLP-verordening, ongeacht de aanwezigheid van andere stoffen,

de relevante ANI van de lidstaat waarin hij gevestigd is, in kennis stellen van de hoeveelheden van die chemisch stof (als zodanig, in mengsels en/of in artikelen) die hij het vorige jaar naar elk invoerend land heeft uitgevoerd. De informatie dient een lijst te bevatten met de namen en adressen van elke importeur die een exportzending ontvangen heeft. In geval van mengsels en artikelen zijn het de hoeveelheden van de chemische stof(fen) uit bijlage 1 die moeten worden gerapporteerd⁴¹. Vanaf begin 2015 moet deze informatie bij de ANI worden ingediend via de daarvoor bestemde rubriek in ePIC.

De definitie van "artikel" houdt in dat informatie over uitvoer alleen vereist is als het gebruik van de chemische stof in het betreffende artikel door EU-wetgeving verboden of aan strenge

⁴¹ De hoeveelheden van chemische stoffen uit bijlage I moeten worden gerapporteerd in kilogram of liter. Voor een juiste identificatie van de chemische stof moet het relevante CAS-nummer worden vermeld. Bij de rapportage gaat het om de hoeveelheid van de chemische stof waarvoor een kennisgeving van uitvoer opgesteld is en **niet** om de hoeveelheid van een groep chemische stoffen zoals bijvoorbeeld "kwikverbindingen".

beperkingen onderworpen is, en niet voor alle andere artikelen waarin de stof gebruikt kan worden zonder beperking.

Elke uitvoer van chemische stoffen uit deel 2 en 3 van bijlage 1 die plaatsvindt met de goedkeuring van de ANI van het uitvoerende land en van de Commissie, bijgestaan door ECHA, maar zonder uitdrukkelijke toestemming van de invoerende partij of een invoerend ander land, dient apart te worden vermeld (zie artikel 14, lid 7, van de PIC-verordening).

Evenzo is elke in de EU gevestigde importeur verplicht om dezelfde informatie te verstrekken over hoeveelheden chemische stoffen die op de interne markt worden gebracht. De ANI's, ondersteund door het ePIC platform, verzamelen de informatie afkomstig van importeurs en exporteurs in overeenstemming met het formulier uit bijlage III bij de PIC-verordening. De verzamelde rapportage over het afgelopen kalenderjaar moet daarna door de ANI's via ePIC worden ingediend bij ECHA. Dit moet plaatsvinden voor eind september van het jaar dat volgt op het jaar waarop de rapportage betrekking heeft. Nihilaangiften dienen ook bij ECHA te worden ingediend. ECHA assisteert de ANI's bij het verzamelen van gegevens door het beschikbaar stellen van de benodigde functies in ePIC en geeft een samenvatting van de rapportage op het niveau van de Unie. Een algehele samenvatting van de niet-vertrouwelijke informatie wordt gepubliceerd op de daarvoor bestemde pagina van de ECHA-website.

Juridische grondslag: artikel 10 van de PIC-verordening.

6.4 Kennisgeving van verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen uit hoofde van het verdrag

Chemische stoffen die in aanmerking komen voor PIC-kennisgeving (d.w.z. in de EU verboden of aan strenge beperkingen onderworpen stoffen binnen een gebruikscategorie in het kader van het verdrag) zijn opgenomen in deel 2 van bijlage I. Na bijschrijving moeten zij door de Commissie worden gemeld bij het secretariaat binnen 90 dagen na de datum waarop de definitieve regelgeving van kracht wordt (FRA-kennisgeving, zie 2.3.1. hierboven). Deze regelgeving kan worden onderbouwd door een EU-risicobeoordeling waarin de problemen op het gebied van de menselijke gezondheid en het leefmilieu worden opgespoord. De belangrijkste resultaten van die risicobeoordeling worden in de kennisgeving vermeld om andere verdragspartijen te informeren, zodat ze de informatie kunnen gebruiken voor hun nationale besluitvorming over het gebruik van de chemische stof.

De kennisgeving dient alle informatie te bevatten die genoemd wordt in bijlage IV bij de PIC-verordening (*Kennisgeving van een verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stof aan het secretariaat van het verdrag*). Als de Commissie deze informatie niet bij de hand heeft, kan zij de betreffende exporteurs of importeurs vragen de informatie te verstrekken binnen 60 dagen vanaf het verzoek. De kennisgeving moet worden aangepast in geval van veranderingen in de regelgeving die de chemische stof verbiedt of aan strenge beperkingen onderwerpt.

Voorgestelde toevoegingen aan deel 2 van bijlage I worden ingevoerd door middel van een gedelegeerde handeling (gedelegeerde verordening van de Commissie tot wijziging van bijlage I) die formeel door de Commissie wordt bevestigd en wordt ingediend bij de Raad en het Europees Parlement, die het recht hebben om bezwaar te maken. Er wordt geen FRA-kennisgeving ingediend tenzij en voordat de relevante wijziging is aangenomen. ANI's en relevante belanghebbenden worden geraadpleegd over ontwerp-kennisgevingen voordat de Commissie de definitieve versies indient bij het secretariaat. Zie ook punt [6.15](#) van dit richtsnoer (Actualisering van de bijlagen).

Prioriteitstelling voor kennisgeving

De Commissie stelt de prioriteiten voor kennisgeving vast en houdt daarbij rekening met het volgende:

- is de chemische stof al aan de PIC-procedure onderworpen (d.w.z. is de stof al opgenomen in deel 3 van bijlage 1);
- in welke mate kan aan de informatievereisten in bijlage IV bij de PIC-verordening worden voldaan;
- de ernst van de aan de chemische stof verbonden risico's, vooral voor ontwikkelingslanden.

Informatie over FRA-kennisgeving van andere partijen

Als de Commissie informatie ontvangt van het secretariaat over chemische stoffen die verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn door andere verdragspartijen, moet deze informatie onmiddellijk aan alle lidstaten en aan ECHA worden doorgegeven. De Commissie beoordeelt in nauwe samenwerking met de lidstaten en ECHA de noodzaak van relevante EU-maatregelen om onaanvaardbare risico's voor de gezondheid van de mens en het milieu te voorkomen.

FRA-kennisgevingen door lidstaten

Lidstaten kunnen (conform de relevante wetgeving van de Unie) definitieve regelgeving invoeren om een chemische stof te verbieden of aan strenge beperkingen te onderwerpen. In dat geval moet de lidstaat de relevante informatie aan de Commissie verstrekken. De Commissie zal deze informatie verspreiden onder de andere lidstaten, die opmerkingen over een mogelijke FRA-kennisgeving kunnen insturen. De lidstaat die de definitieve regelgeving invoerde, kan verzoeken het secretariaat ervan in kennis te stellen. In dergelijke gevallen wordt de procedure van artikel 11 van de PIC-verordening gevolgd. Als de indienende lidstaat besluit de Commissie niet te verzoeken de kennisgeving naar het secretariaat door te sturen, vraagt die lidstaat de Commissie het secretariaat informatie te verstrekken overeenkomstig artikel 12 van de PIC-verordening.

Juridische grondslag: artikel 11, lid 8, van de PIC-verordening.

6.5 Informatie over verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen die niet voor PIC-kennisgeving in aanmerking komen

Naast een FRA-kennisgeving voorziet de verordening ook in andere manieren voor het verspreiden van informatie over verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stoffen, door gebruik te maken van de bepalingen van het verdrag over informatie-uitwisseling. Deze andere manieren zijn bijvoorbeeld van belang voor chemische stoffen die in de EU in slechts één subcategorie verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn en daarom niet voor PIC-kennisgeving in aanmerking komen. Deze andere manieren zijn ook van belang voor chemische stoffen die verboden of aan strenge beperkingen onderworpen zijn door nationale regelgeving in een of meer lidstaten als deze lidstaten beslissen, na bovengenoemde adviesprocedure, dat FRA-kennisgeving niet van toepassing is.

In zulke gevallen verloopt de informatie-uitwisseling, in plaats van door een FRA-kennisgeving, via de Commissie, die relevante informatie aan het PIC-secretariaat verstrekt, zodat andere verdragspartijen worden geïnformeerd. De door de Commissie te verstrekken informatie is vooral feitelijk, bijvoorbeeld:

- de identiteit van de chemische stof;

- verwijzing naar de relevante regelgeving en de onderliggende redenen ervoor, zoals vermeld in die maatregel;
- (in voorkomend geval) een samenvatting van beschikbare onderbouwende risicobeoordeling, enz.;
- (in voorkomend geval) een verklaring waarom geen FRA-kennisgeving wordt gedaan conform artikel 11.

Juridische grondslag: artikel 12 van de PIC-verordening.

6.6 Andere verplichtingen met betrekking tot de uitvoer van chemische stoffen dan de kennisgeving van uitvoer

EU-exporteurs moeten voldoen aan de vereisten van de invoerbesluiten van de invoerende partijen (zowel tussentijds als definitief) die om de zes maanden worden gepubliceerd in de door het secretariaat uitgegeven PIC-circulaire. De Commissie stuurt de PIC-circulaires en alle andere relevante informatie die door de Commissie ontvangen wordt, naar de ANI's, ECHA en de Europese brancheorganisaties.

De nieuwste PIC-circulaires worden gepubliceerd op de daarvoor bestemde pagina van de ECHA-website. ECHA voorziet alle geïnteresseerde partijen op verzoek van die informatie. Invoerbesluiten zijn ook verkrijgbaar bij de ANI's. De verplichting om te voldoen aan de vereisten van de invoerbesluiten begint zes maanden nadat het secretariaat de informatie heeft verspreid.

Voor de uitvoer naar verdragspartijen van chemische stoffen uit deel 3 van bijlage I waarvoor het in de laatste PIC-circulaire gepubliceerde invoerbesluit toestemming geeft voor invoer en de PIC-gebruikscategorie overeenkomt met het bedoelde gebruik, is het niet nodig om kennis te geven van de uitvoer, tenzij de invoerende partij het anders wil (zie artikel 8, lid 6, van de PIC-verordening). De exporteurs moeten echter wel een RIN vermelden in hun douaneverklaring. Dit RIN kan worden verkregen door middel van een aanvraag voor een **bijzonder RIN**⁴².

1. De exporteur controleert eerst of artikel 2, lid 3⁴³, of artikel 8, lid 6, van toepassing is op deze uitvoer. Zo ja, dan vraagt de exporteur een bijzonder RIN aan bij zijn ANI.
2. Als aan alle vereisten is voldaan, zal de uitvoerende ANI het verzoek goedkeuren.

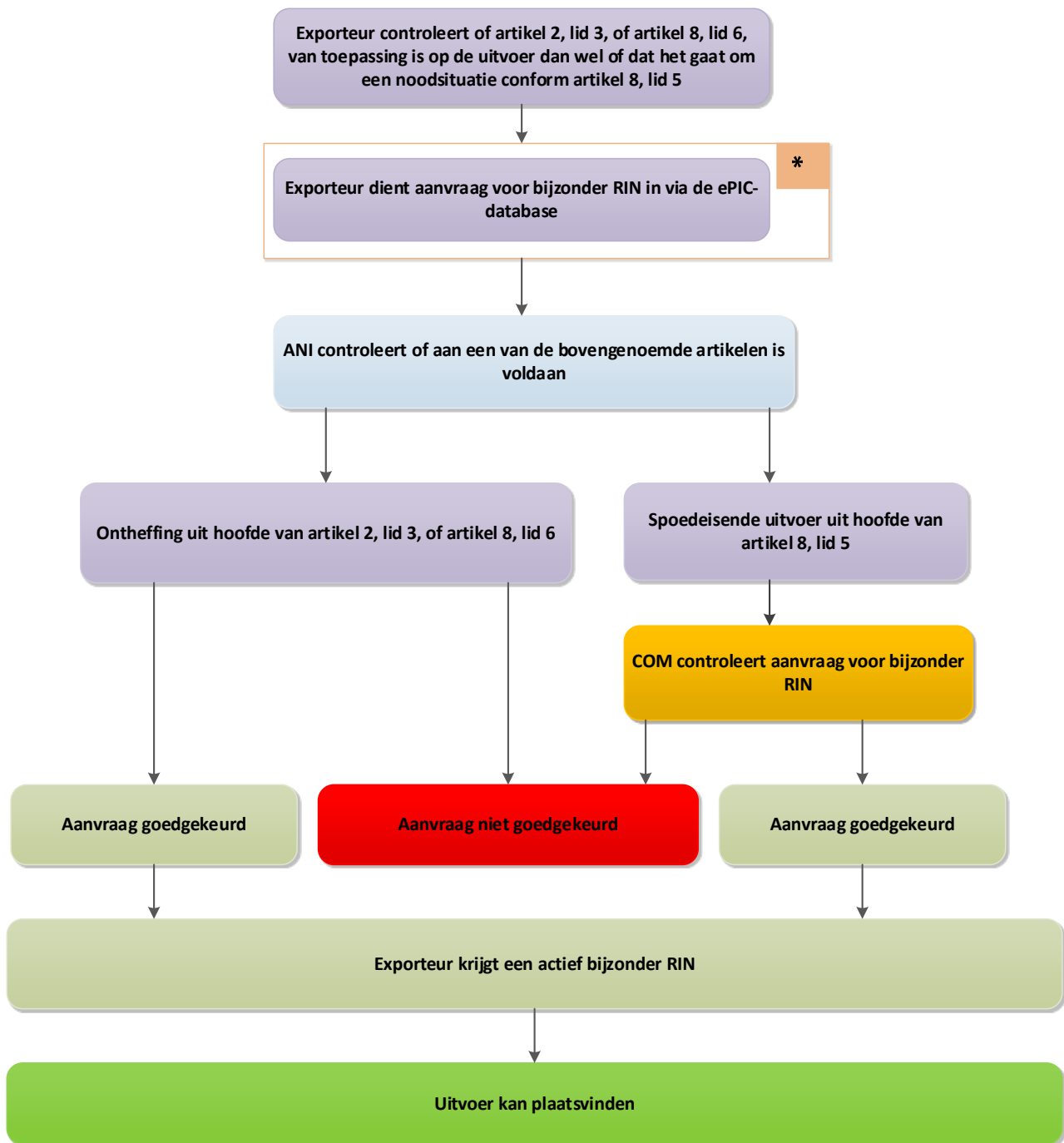
Het RIN wordt daarna geactiveerd, waarna de exporteur het kan vermelden op de douaneverklaring.

⁴² Behalve in het hierboven beschreven geval zijn aanvragen voor een bijzonder RIN ook vereist:

- voor chemische stoffen die worden uitgevoerd voor onderzoek en analyse in hoeveelheden van niet meer dan 10 kg per kalenderjaar;
- als het invoerende land heeft afgezien van het recht om een kennisgeving van uitvoer te ontvangen;
- in geval van uitvoer in een noodsituatie conform artikel 8, lid 5.

⁴³ Opgemerkt dient te worden dat de voorschriften van artikel 2, lid 3, van toepassing zijn op chemische stoffen uit bijlage V. Zie ook punt [4.1.2](#) voor meer informatie over de voorschriften hiervoor.

Figure 2 hieronder illustreert de procedure voor de aanvraag van een bijzonder RIN.

NB: In geval van een ontheffing uit hoofde van artikel 2, lid 3, of artikel 8, lid 6, moet de aanvraag worden ingediend via de functie "aanvraag voor een bijzonder RIN". In geval van een spoedeisende uitvoer (artikel 8, lid 5) moet de aanvraag voor een bijzonder RIN worden ingediend via het standaard kennisgevingsformulier voor uitvoer (zonder beperkingen qua indieningstijd en beschikbaarheid van uitdrukkelijke toestemming). Op die manier krijgt de Commissie de gelegenheid de aanvraag te beoordelen.

Afbeelding 2: Procedure voor het aanvragen van een bijzonder RIN uit hoofde van artikel 2, lid 3, of artikel 8, lid 6, of in een noodsituatie conform artikel 8, lid 5.

6.6.1 Uitdrukkelijke toestemming

Artikel 14 van de PIC-verordening vereist de uitdrukkelijke toestemming van het land van bestemming voorafgaand aan de uitvoer van chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I (tenzij een positieve reactie inzake invoer gepubliceerd is in de laatste PIC-circulaire voor chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 3 van bijlage I:

Artikel 14, lid 6:

Stoffen die in deel 2 of 3 van bijlage I zijn opgenomen of mengsels die deze stoffen bevatten in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake kenmerking uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1272/2008, ongeacht de aanwezigheid van andere stoffen mogen, ongeacht het voorgenomen gebruik van de chemische stof in de invoerende partij of het invoerende andere land, niet worden uitgevoerd tenzij aan een van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) *de exporteur heeft via de aangewezen nationale instantie van de lidstaat van de exporteur, in overleg met de Commissie, bijgestaan door het Agentschap, en de aangewezen nationale instantie van de invoerende partij of een bevoegde instantie in een invoerend ander land, om uitdrukkelijke toestemming voor de invoer gevraagd en deze verkregen;*
- b) *in het geval van chemische stoffen die in deel 3 van bijlage I zijn opgenomen, blijkt uit de meest recente door het secretariaat uitgegeven circulaire dat de invoerende partij toestemming voor invoer heeft gegeven;*

6.6.1.1 Welke chemische stoffen zijn onderworpen aan de verplichting tot het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming?

De PIC-verordening laat slechts een klein aantal ontheffingen toe, die later in dit richtsnoer worden beschreven en gaat daarom verder dan het verdrag. De PIC-verordening vereist dat uitdrukkelijke toestemming van het invoerende land wordt verkregen voorafgaand aan de uitvoer van:

- chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-procedure (d.w.z. die opgenomen zijn in deel 3 van bijlage I);
- chemische stoffen die in aanmerking komen voor PIC-kennisgeving (d.w.z. die opgenomen zijn in deel 2 van bijlage I);
- mengsels die stoffen bevatten die opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering uit hoofde van de CLP-verordening.

6.6.1.2 Aanvragen van uitdrukkelijke toestemming

Het is mogelijk dat voor een aantal chemische stoffen uit deel 2 van bijlage 1 geen passende uitdrukkelijke toestemming of ontheffing vermeld staat in de lijst van uitdrukkelijke toestemmingen in ePIC. In die gevallen is een nieuwe uitdrukkelijke toestemming vereist voordat de uitvoer kan plaatsvinden.

Het is ook mogelijk dat voor een aantal chemische stoffen uit deel 3 van bijlage 1 de invoerende landen geen reactie inzake invoer naar het secretariaat van het verdrag hebben gestuurd, zodat de laatste PIC-circulaire niet vermeldt of de toekomstige invoer van de stof(fen) wel of niet is toegestaan. Bij ontbreken van een officiële reactie inzake invoer, is uitdrukkelijke toestemming vereist voordat de uitvoer kan plaatsvinden.

Uitdrukkelijke toestemming dient te worden aangevraagd en ontvangen via de ANI van de exporteur en de ANI (of andere bevoegde instantie) van het invoerende land. De exporteur of importeur wordt afgeraden de instanties van het invoerende land rechtstreeks te benaderen voordat de ANI van de exporteur op formele wijze contact heeft gezocht.

Informatie over ANI's en (voor niet-partijen) andere relevante instanties is te vinden in ePIC. Als zich problemen voordoen bij het vinden van de instanties in het invoerende land of als het op een andere manier moeilijk is om een reactie te verkrijgen, kan de Commissie mogelijk bijstand verlenen. De ANI van de uitvoerende lidstaat dient de Commissie en ECHA op de hoogte te brengen als zij van derden bijgewerkte informatie over ANI's ontvangt.

Om de waarschijnlijkheid van het verkrijgen van een reactie op een verzoek om uitdrukkelijke toestemming te vergroten, worden de ANI's gestimuleerd om zoveel mogelijk de officiële VN-talen te gebruiken en om uitdrukkelijke toestemming te vragen in de taal die het meest relevant is voor het invoerende land. De templates voor aanvraagformulieren voor uitdrukkelijke toestemming en de toelichting erbij (waarin de EU-procedure wordt beschreven) in de meest gebruikte talen (Engels, Frans en Spaans) zijn te vinden in de hiervoor bestemde rubriek van ePIC.

6.6.1.3 Mogelijke vormen van uitdrukkelijke toestemming

Uitdrukkelijke toestemming bestaat in verschillende vormen. Het kan bijvoorbeeld een officieel invoerbesluit zijn, dat verzonden wordt via het secretariaat en waarin het invoerende land op duidelijke wijze toestemming geeft voor de invoer (in het geval van een chemische stof die onderworpen is aan de PIC-procedure), of een e-mail of brief of bevestiging van de bevoegde instanties van het invoerende land.

Elk document dat wordt gebruikt als basis voor goedkeuring van de uitvoer van een chemische stof waarvoor uitdrukkelijke toestemming vereist is, krijgt een uniek identificatienummer (identificatienummer voor uitdrukkelijke toestemming) en wordt opgeslagen in ePIC. Na ontvangst van de uitdrukkelijke toestemming voor een chemische stof plaatst de ANI deze op ePIC. Als een passende uitdrukkelijke toestemming beschikbaar is, hoeft de ANI geen nieuwe aanvraag te doen. Als de voorwaarden van een uitdrukkelijke toestemming breed genoeg zijn, kan de toestemming worden gebruikt voor verschillende vergelijkbare kennisgevingen van uitvoer en de basis vormen voor de activering van diverse RIN's (van verschillende exporteurs en/of lidstaten).

6.6.1.4 De werkwijze voor het vragen van uitdrukkelijke toestemming

Het vragen van uitdrukkelijke toestemming begint altijd met een kennisgeving van uitvoer, die door de exporteur wordt opgesteld en ingediend in ePIC (zie punt [6.1.5](#) van dit richtsnoer). Daarna doorloopt de aanvraag de volgende stappen:

1) ANI controleert of er al een uitdrukkelijke toestemming bestaat

De ePIC-database zal een aantal reeds bestaande en mogelijk passende uitdrukkelijke toestemmingen laten zien (of bestaande negatieve reacties). De ANI zal, indien van toepassing voor de betreffende kennisgeving, daaruit een keuze maken of een andere voorstellen als de ANI denkt dat er een betere mogelijkheid is die niet door het systeem werd getoond.

- **Als er een passende uitdrukkelijke toestemming bestaat:**

In dat geval is het niet nodig om opnieuw uitdrukkelijke toestemming te vragen van

dat invoerende land.

De ANI zal dan de kennisgeving van uitvoer goedkeuren (als aan de informatievereisten is voldaan) en de kennisgeving doorsturen naar ECHA.

• **Als er geen uitdrukkelijke toestemming bestaat:**

Als er geen passende uitdrukkelijke toestemming of positief invoerbesluit beschikbaar is, moet de ANI van de exporteur een nieuw verzoek om toestemming indienen bij de betreffende ANI in het invoerende land.

In de tussentijd zal ECHA de kennisgeving van uitvoer verwerken en verzenden⁴⁴. Het RIN zal echter nog niet worden geactiveerd en de uitvoer kan niet plaatsvinden voordat de toestemming is verleend.

2) Als een nieuw verzoek om uitdrukkelijke toestemming nodig is:

- De ANI kan alle nodige formulieren en contactgegevens vinden in ePIC. Een standaardformulier (met toelichting) dat de ANI kan gebruiken bij het vragen van toestemming, is beschikbaar in ePIC;
- De ANI verzendt het verzoek om uitdrukkelijke toestemming (buiten ePIC) waarna het verzoek door de ANI wordt opgeslagen in het ePIC-systeem⁴⁵;
- Bij de verzending van het verzoek naar het invoerende land dient de ANI een verklaring te geven van de context (bijvoorbeeld dat het een interne EU-verplichting is die verder gaat dan de verplichting die is neergelegd in het verdrag). Een standaardformulier (met toelichting) dat de ANI kan gebruiken bij het vragen van toestemming, is beschikbaar in ePIC;
- Als binnen 30 dagen na het indienen van het verzoek geen reactie is ontvangen, zal ECHA (namens de Commissie) een herinnering sturen naar de ANI van het invoerende land. Als ook dan geen reactie wordt ontvangen, stuurt ECHA een tweede herinnering.

3) Als de toestemming is ontvangen:

- De ANI slaat de uitdrukkelijke toestemming op in ePIC en downloadt zoveel metadata⁴⁶ als er nodig en/of beschikbaar zijn.
- ECHA zal de gedownloadede gegevens nogmaals controleren (eenmalig). Deze stap garandeert (i) dat er geen menselijke fouten zijn gemaakt en (ii) dat de interpretatie van toestemmingen in alle EU-lidstaten gelijk is. Als er geen bezwaren zijn tegen de metadata, zal de toestemming worden gepubliceerd in de lijst van uitdrukkelijke toestemmingen.
- De toestemming zal dan beschikbaar zijn voor RIN-activering (of -blokkering als het

⁴⁴ Er is geen direct verband tussen de vereiste van uitdrukkelijke toestemming en die van kennisgeving van uitvoer. Aan beide verplichtingen moet worden voldaan, maar zij zijn onafhankelijk van elkaar en aan beide kan apart voldaan worden. Er is dus geen reden waarom het verzenden van de kennisgeving van uitvoer zou moeten worden uitgesteld in afwachting van de ontvangst van de uitdrukkelijke toestemming, indien vereist.

⁴⁵ ANI's kunnen verschillende communicatiemiddelen gebruiken (fax, e-mail of post) om in contact te komen met de ANI of andere relevante instantie in het invoerende land. Het document dat door de ANI wordt opgeslagen in het systeem, is het standaardformulier dat gebruikt werd voor het vragen van uitdrukkelijke toestemming.

⁴⁶ Bijvoorbeeld: reactie op verzoek om uitdrukkelijke toestemming (positief of negatief), gebruikscategorie van de chemische stof (industriële of bestrijdingsmiddel), informatie over de identiteit van de chemische stof (stof of mengsel?), geldigheidsperiode van de uitdrukkelijke toestemming, enz.

resultaat van de toestemmingsprocedure negatief is)

- Als het resultaat positief is, kan de uitvoer plaatsvinden.
- De toestemming is van toepassing op de kennisgeving van uitvoer waarvoor toestemming werd aangevraagd, maar kan ook geldig zijn voor andere kennisgevingen.

Gedetailleerde informatie over het verzamelen van de benodigde informatie en het indienen van het verzoek om uitdrukkelijke toestemming is te vinden in de ePIC-gebruikershandleiding op de ECHA-website: <http://echa.europa.eu/support/dossier-submission-tools/epic/epic-manuals>.

In [Figure 3](#) hieronder wordt de procedure voor verzoek om uitdrukkelijke toestemming verduidelijkt.

6.6.1.5 Uitdrukkelijke toestemming voor mengsels die chemische stoffen bevatten die opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I

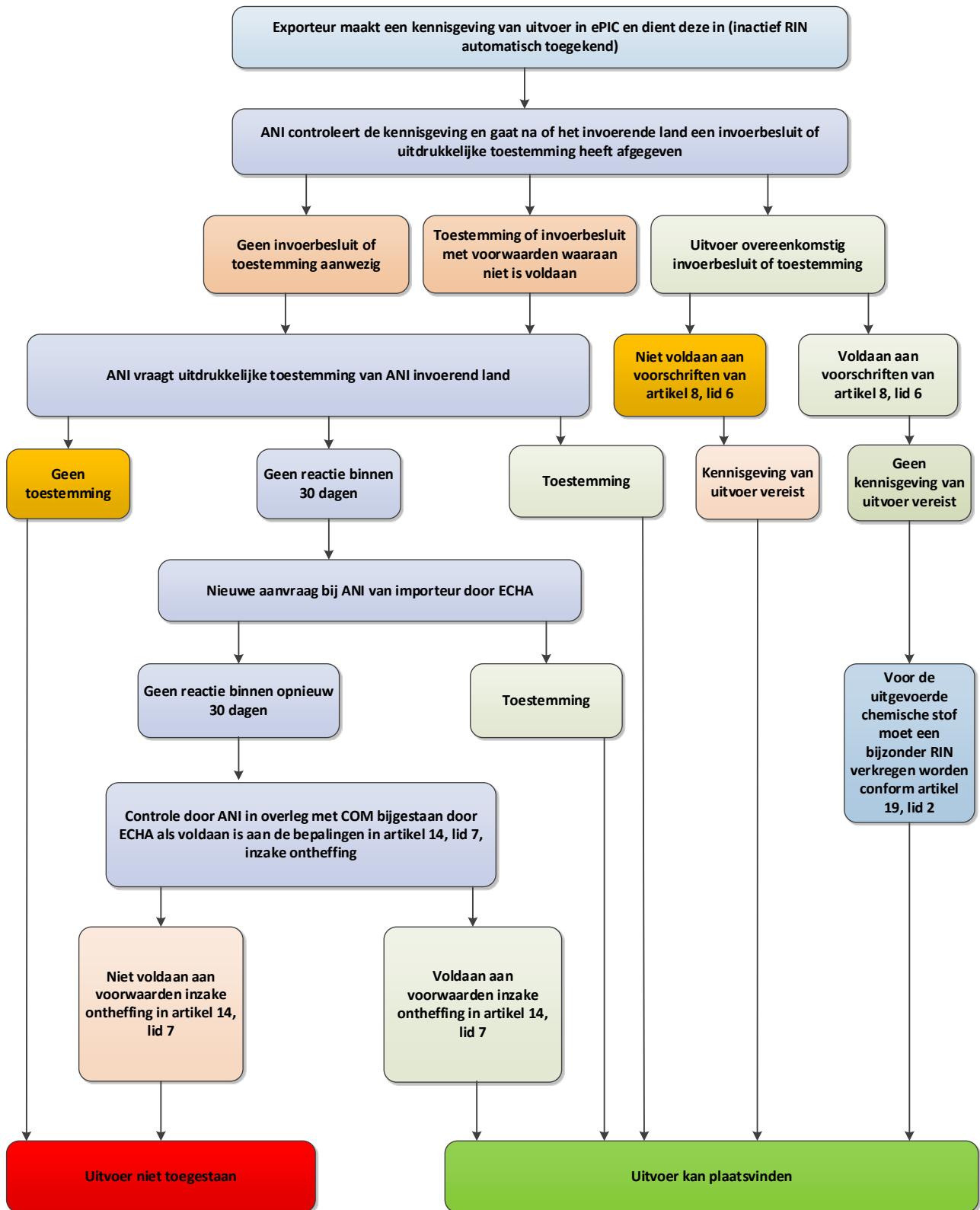
De verplichting om uitdrukkelijke toestemming te verkrijgen geldt ook voor de uitvoer van mengsels die stoffen uit deel 2 of 3 van bijlage I bevatten in een concentratie die aanleiding geeft tot verplichtingen inzake etikettering uit hoofde van de CLP-verordening. Voor ieder mengsel moet een aparte uitdrukkelijke toestemming worden gevraagd en daarna wordt voor elk mengsel een apart RIN voor uitdrukkelijke toestemming afgegeven.

Om de uitvoering van dit voorschrift te vergemakkelijken, omvat het verzoek om uitdrukkelijke toestemming verschillende vragen die de ANI van het invoerende land moet beantwoorden. Een van deze vragen is: *“Geeft u ook toestemming voor de invoer van andere mengsels die dezelfde stof uit bijlage I bevatten?”* In de meeste gevallen zullen de invoerende ANI's deze vraag beantwoorden met “nee”, waardoor voor elk ander mengsel een nieuwe uitdrukkelijke toestemming moet worden gevraagd, terwijl de ANI's en ECHA bij een positieve reactie direct kunnen overgaan tot goedkeuring van de uitvoer van andere mengsels die dezelfde stof bevatten.

Omdat een mengsel meer dan één stof bevat, is het noodzakelijk om voor elke stof te controleren of er een verplichting bestaat tot het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming. Als ten minste één van de stoffen aanleiding geeft tot die verplichting, moet een verzoek om uitdrukkelijke toestemming worden ingediend. Een invoerend land kan ook een neutrale reactie geven door te stellen dat geregistreerde⁴⁷ chemische stoffen mogen worden ingevoerd.

Voorbeeld: Als stof A of mengsel AB opgenomen is in bijlage I bij de PIC-verordening en geregistreerd is in het invoerende land, kan de uitvoer plaatsvinden, zelfs als stof B niet geregistreerd is, mits de stof niet opgenomen is in bijlage I. De aanleiding voor het verzoek om uitdrukkelijke toestemming was stof A en niet stof B.

⁴⁷ “Geregistreerd” betekent in deze context dat een vergunning of toelating is verleend in de invoerende partij of het invoerende andere land. Zie ook artikel 14, leden 6 en 7, van de PIC-verordening.

Afbeelding 3: Procedure uit hoofde van artikel 14, leden 6 en 7, voor de uitvoer van in de delen 2 en 3 van bijlage I vermelde chemische stoffen naar alle landen (met uitzondering van de uitvoer van chemische stoffen uit deel 2 van bijlage I waarvoor de ontheffing voor OESO-landen is toegepast).

6.6.1.6 Tijdenlijnen

Aanbevolen wordt om **zo vroeg mogelijk vóór de uitvoer** uitdrukkelijke toestemming te vragen. Exporteurs van chemische stoffen die een verzoek om uitdrukkelijke toestemming nodig hebben, wordt aangeraden hun kennisgeving van uitvoer ruim vóór de voorgenomen uitvoerdatum bij hun ANI's in te dienen.

Een kopie van de ontwerp kennisgeving van uitvoer (beschikbaar in ePIC) zou een goede manier kunnen zijn om de nodige informatie te verstrekken om het invoerende land in staat te stellen een beslissing te nemen. Om het proces voor de ANI of andere relevante instantie van het invoerende land gemakkelijker te maken, zou het nuttig zijn als exporteurs naar de ANI van de exporteur kopieën zouden sturen van alle registraties of vergunningen die het invoerende land voor de chemische stof heeft afgegeven. De ANI van de exporteur zou deze documentatie dan op ePIC kunnen zetten en bij het verzoek om toestemming kunnen voegen.

6.6.1.7 Geldigheid van de uitdrukkelijke toestemming

Als de ANI van een exporteur eenmaal uitdrukkelijke toestemming heeft verkregen, is het misschien niet nodig om nieuwe aanvragen te doen voor volgende uitvoerzendingen van welke EU-exporteur dan ook, zolang die toestemming geldig blijft. De inzichten van een invoerend land kunnen echter in de loop van de tijd veranderen en daarom is de geldigheid van een uitdrukkelijke toestemming beperkt tot drie kalenderjaren, tenzij anders gespecificeerd in de uitdrukkelijke toestemming. Aan het einde van het derde jaar moet de ANI van de exporteur een nieuw verzoek om uitdrukkelijke toestemming indienen bij de ANI van de invoerende partij of de relevante instantie van het invoerende andere land. In afwachting van de reactie op het nieuwe verzoek kan de uitvoer van de betreffende chemische stof nog 12 maanden worden voortgezet (zie artikel 14, lid 8, van de PIC-verordening).

In het geval van chemische stoffen waarvoor uitdrukkelijke toestemming vereist is naast een kennisgeving van uitvoer (d.w.z. chemische stoffen uit deel 2 en een aantal stoffen uit deel 3 waarvoor geen invoerbesluit bestaat), kan de geldigheid van de uitdrukkelijke toestemming variëren en zal deze in de meeste gevallen afwijken van de geldigheid van het RIN. In principe blijft een RIN geldig tot 31 december van het jaar waarvoor de kennisgeving werd opgesteld; daarna loopt het RIN af. In dat geval moet een nieuwe kennisgeving van uitvoer worden ingediend voor het volgende jaar en wordt een nieuw RIN afgegeven. Dit nieuwe RIN wordt na de verwerking van de kennisgeving van uitvoer onmiddellijk geactiveerd, mits aan alle voorwaarden is voldaan. Het is niet nodig om een nieuwe toestemming te vragen voordat de uitdrukkelijke toestemming afloopt aan het einde van het derde jaar na het verlenen ervan (tenzij de voorwaarden van de toestemming iets anders vermelden).

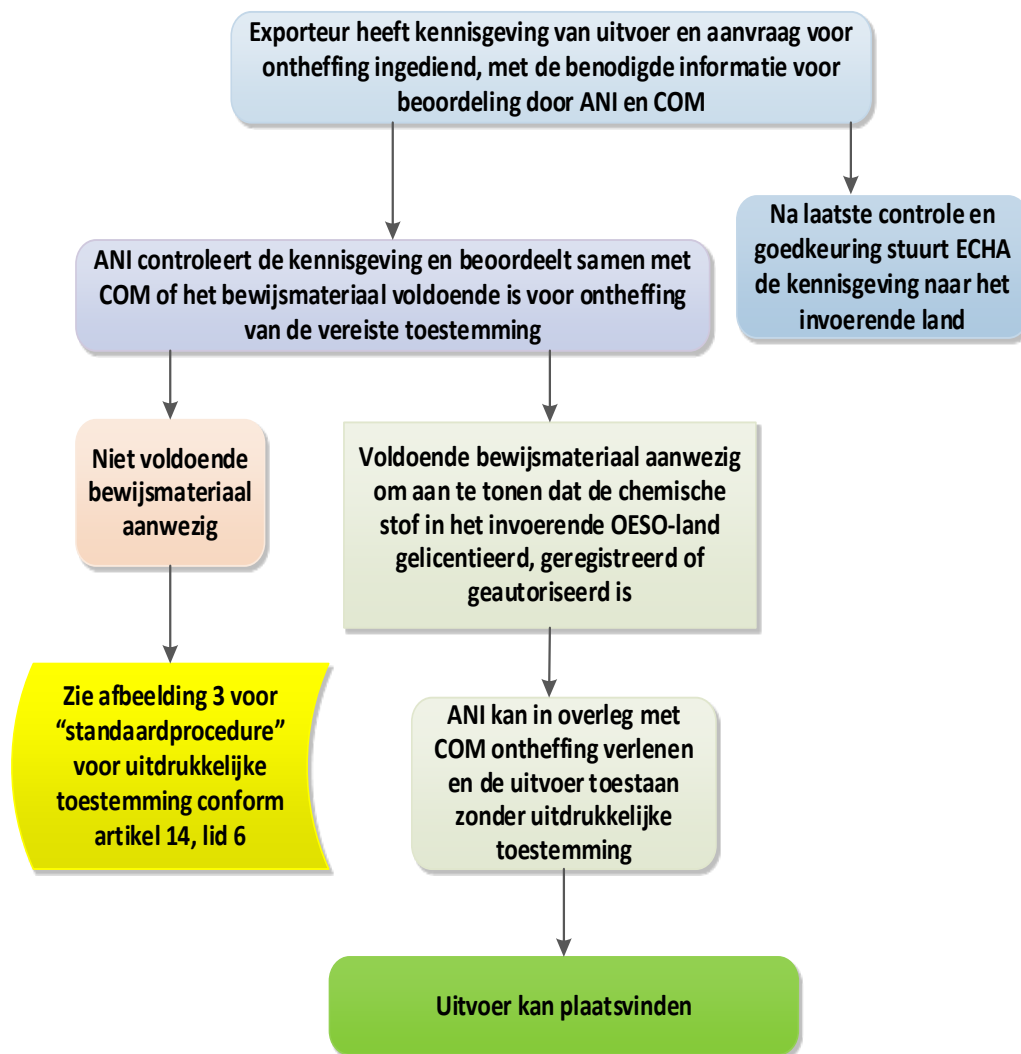
6.6.1.8 Ontheffing

De verordening bevat twee mogelijke ontheffingen van de verplichting tot het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming voorafgaand aan de uitvoer van chemische stoffen die zijn opgenomen in deel 2 (stoffen die voor PIC-kennisgeving in aanmerking komen) of deel 3 (stoffen die onder de PIC-procedure vallen) van bijlage 1:

1) Uitvoer van in deel 2 van bijlage I vermelde chemische stoffen naar OESO-landen

Als een chemische stof die voor PIC-kennisgeving in aanmerking komt, wordt uitgevoerd naar OESO-landen, kan ontheffing worden verleend van de verplichting tot het vragen van uitdrukkelijke toestemming. Dit besluit zal worden genomen door de ANI van de exporteur, op verzoek van de exporteur, in overleg met de Commissie en per geval. De reden voor de beslissing is dat voor de chemische stof ten tijde van de invoer naar het OESO-land een vergunning, registratie of toelating is verleend in dat OESO-land. Deze procedure wordt geïllustreerd door [Figure 4](#). Een lijst van de huidige lidstaten van de OESO is te vinden op de OESO-website: <http://www.oecd.org/about/membersandpartners/list-oecd-member->

[countries.htm](#). Een lijst van ANI's uit niet-EU-landen is beschikbaar op de ECHA-website: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/designated-national-authority> (selecteer "non-EU").

Afbeelding 4: Procedure uit hoofde van artikel 14, lid 6, voor de uitvoer van in deel 2 van bijlage I vermelde chemische stoffen naar OESO-landen.

2) Ontheffing uit hoofde van artikel 14, lid 7, voor chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I

Het besluit om ontheffing te verlenen van de eis tot uitdrukkelijke toestemming kan worden genomen door de ANI van de exporteur, in overleg met de Commissie, die wordt bijgestaan door ECHA, en per geval, als:

- er geen gegevens uit officiële bronnen zijn over definitieve regelgeving inzake een verbod of strenge beperking van het gebruik van de chemische stof door de invoerende partij of invoerend ander land, en als
- ondanks alle redelijkerwijs gedane pogingen geen reactie van het invoerende land is ontvangen binnen 60 dagen na een verzoek om uitdrukkelijke toestemming voor een chemische stof die onder de PIC-procedure valt of voor PIC-kennisgeving in aanmerking komt.

Bovendien moet zijn voldaan aan een van de volgende twee voorwaarden in artikel 14, lid 7:

Artikel 14, lid 7, onder a) en b):

- a) er is bewijsmateriaal van officiële bronnen in de invoerende partij of het invoerende andere land dat er voor de chemische stof een vergunning, registratie of toelating is verleend, of*
- b) het in de kennisgeving van uitvoer genoemde voorgenomen gebruik, dat door de natuurlijke of rechtspersoon die de chemische stof in een partij of ander land invoert, schriftelijk is bevestigd, valt niet onder een categorie waarvoor de chemische stof is opgenomen in deel 2 of 3 van bijlage I, en er is bewijsmateriaal van officiële bronnen dat de chemische stof in de laatste vijf jaar in de invoerende partij of het betrokken invoerende andere land is gebruikt of ingevoerd.*

Voor chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 3 van bijlage I, is een uitvoer die gegrond is op het voldoen aan voorwaarde b) niet toegestaan als:

- de chemische stof is ingedeeld als kankerverwekkende stof, categorie 1A of 1B, als mutagene stof, categorie 1A of 1B, dan wel als stof die toxisch is voor de voortplanting, categorie 1A of 1B (CMR cat. 1A of 1B) conform de CLP-verordening; of
- de chemische stof voldoet aan de criteria van bijlage XIII van de REACH-verordening voor persistente, bioaccumulerende en toxische stoffen (PBT's) of zeer persistente en zeer bioaccumulerende stoffen (zPzB's).

See [Figure 3](#) waarin de aanvraag tot ontheffing uit hoofde van artikel 14, lid 7, voor chemische stoffen uit deel 2 en 3 van bijlage I wordt geïllustreerd (als onderdeel van de procedure voor het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming). Voorbeelden van het soort gegevens dat vereist is ter onderbouwing van de aanvraag tot ontheffing staan vermeld in [Appendix 3](#) van dit richtsnoer.

Zie voor meer informatie over de indelingscriteria voor CMR-stoffen en -mengsels het [Richtsnoer voor toepassing van de CLP-criteria](#) op de ECHA-website. Voor meer informatie over de identificatie van PBT-/zPzB-stoffen, zie bijlage XIII van de REACH-verordening (*Criteria ter identificatie van persistente, bioaccumulerende en toxische stoffen en zeer persistente en zeer bioaccumulerende stoffen*). Zie ook het ECHA-[Richtsnoer voor informatie-eisen en beoordeling chemische veiligheid, deel C: PBT-beoordeling](#).

Voor beslissingen over de uitvoer van chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 3 van bijlage I, moet de ANI, in overleg met de Commissie, die wordt bijgestaan door ECHA, rekening houden met de mogelijke invloed op de menselijke gezondheid en het leefmilieu in de invoerende partij of het invoerende andere land en de relevante documentatie doorgeven aan ECHA voor publicatie in ePIC.

Geldigheid van de ontheffing

Ontheffingen kunnen worden verleend voor een maximale periode van 12 maanden, waarna uitdrukkelijke toestemming moet worden gevraagd, tenzij in de tussentijd een reactie op het oorspronkelijke verzoek om uitdrukkelijke toestemming is ontvangen (zie artikel 14, lid 8, onder b), van de PIC-verordening). Dezelfde periode van 12 maanden is van toepassing op de geldigheid van de "OESO-ontheffing" die wordt verleend uit hoofde van artikel 14, lid 6, van de PIC-verordening.

Als de maximale periode van 12 maanden verstreken is en er geen reactie is ontvangen op het verzoek om uitdrukkelijke toestemming, moet de exporteur opnieuw uitdrukkelijke toestemming vragen via zijn ANI, wat betekent dat de bovengenoemde procedure weer vanaf het begin moet worden doorlopen. Opgemerkt dient te worden dat de bovengenoemde periode van 12 maanden begint op de datum waarop de ontheffing is verleend of op de datum die is vastgelegd in de beslissing tot het verlenen van ontheffing.

6.7 Kwaliteit van uitgevoerde producten

Artikel 14, leden 10 en 11, van de PIC-verordening legt verplichtingen op met betrekking tot de gebruiksduur van chemische stoffen en hun verpakking, opslagomstandigheden en stabiliteit. Deze voorschriften zijn vooral van belang voor bestrijdingsmiddelen.

Een exporteur dient ervoor te zorgen dat de producten niet later dan 6 maanden vóór hun uiterste gebruiksdatum — zo deze expliciet wordt aangegeven of van de productiedatum kan worden afgeleid — worden uitgevoerd, tenzij de intrinsieke eigenschappen van de stof dit onuitvoerbaar maken. In het geval van bestrijdingsmiddelen dienen de omvang en de verpakking van de houders geoptimaliseerd te zijn om het risico van het ontstaan van verouderde voorraden te verminderen, en het etiket moet specifieke informatie bevatten over de opslagomstandigheden en de stabiliteit in de klimaatsomstandigheden van het invoerende land. Bovendien moet het uitgevoerde bestrijdingsmiddel voldoen aan de desbetreffende zuiverheidsspecificatie van de EU-wetgeving.

6.8 RIN in de douaneverklaring

Exporteurs zijn verplicht om het relevante referentie-identificatienummer (RIN) van hun aangifte ten uitvoer te vermelden op hun douaneverklaringen voor de uitvoer. Dit RIN (standaard of bijzonder) dient te worden genoteerd in vak 44 van het enig document of in het overeenkomstige onderdeel van een elektronische uitvoeraangifte, zoals vermeld in Verordening (EEG) nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek.

Om de controle van de uitvoer door de douane te faciliteren is het RIN in de douaneverklaring geïntegreerd in TARIC⁴⁸ als een uitvoercontrolemaatregel die gekoppeld is aan een specifieke goederencode.

Opgelet: de TARIC-certificaatcode **Y915** geeft aan dat een RIN vereist is. De exporteur (die een kennisgeving van uitvoer heeft ingediend en een RIN heeft gekregen) moet de

⁴⁸ *Tarif Intégré de la Communauté* (geïntegreerd tarief van de Europese Gemeenschappen) is een meertalige database waarin alle maatregelen met betrekking tot de Europese douanetarieven en commerciële en landbouwwetgeving zijn samengevat. Meer informatie over tarifaire en niet-tarifaire maatregelen die van toepassing zijn op goederencodes, is beschikbaar op de website van het directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie van de Commissie: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/customs_tariff/index_en.htm

certificaatcode Y915 invullen in vak 44 van het enig document. Vak 44 moet dus de certificaatcode Y915 en een RIN bevatten.

Er zijn aan de PIC-verordening ook andere TARIC-certificaatcodes verbonden⁴⁹ die, afhankelijk van het soort uitgevoerde chemische stof, door de exporteur moeten worden ingevuld in vak 44 van het enig document. Ze worden hieronder samengevat:

- **Y916** – Deze certificaatcode geeft aan dat de uit te voeren chemische stof niet onderworpen is aan de voorschriften van Verordening (EU) nr. 649/2012, bijlage I (inzake uitvoerbependingen). Geen beperkingen. Deze certificaatcode wordt alleen gebruikt als de uit te voeren stof dezelfde GN-code heeft als een stof die opgenomen is in bijlage I, maar **niet** dezelfde is als de in de bijlage I opgenomen chemische stof.
- **Y917** – Deze certificaatcode geeft aan dat de uit te voeren chemische stof niet onderworpen is aan de voorschriften van Verordening (EU) nr. 649/2012, bijlage I (inzake uitvoerverbod voor bepaalde chemische stoffen). Geen verbod. Deze certificaatcode wordt alleen gebruikt als de uit te voeren stof dezelfde GN-code heeft als een stof die opgenomen is in bijlage V, maar niet dezelfde is als de in de bijlage V opgenomen chemische stof.
- **Y919** – Deze certificaatcode geeft aan dat de uit te voeren chemische stof onderworpen is aan de voorschriften in artikel 2, lid 3, van Verordening (EU) nr. 649/2012, waarin ontheffing wordt verleend van alle voorschriften, mits de chemische stof wordt uitgevoerd voor onderzoek of analyse in hoeveelheden niet groter dan 10 kg. Bij een uitvoer met code Y919 dient een “bijzonder RIN” te worden gevoegd (zie punt [4.2.9](#) van dit richtsnoer).

Als in vak 44 een RIN is ingevuld, kunnen douanebeambten via de douane-interface in ePIC de status van de uitvoer controleren.

De volgende informatie is via ePIC beschikbaar voor de douanebeambten (bij een geslaagde match tussen een RIN en het overeenkomstige land):

- type RIN (kennisgeving van uitvoer/aanvraag voor een bijzonder RIN);
- RIN-geldigheidsperiode;
- naam van de chemische stof/het mengsel/het artikel;
- CAS-nummer;
- EG-nummer;
- CUS-nummer
- GN-code;
- uitvoerende lidstaat;
- naam en contactgegevens van de exporteur;
- invoerend land.

Daarnaast hebben de douaneautoriteiten toegang tot de volledige lijst van PIC-chemicaliën en tot de lijst met contactgegevens van alle ANI's in de EU. Voor **bulk**aanvragen voor een bijzonder RIN is het grootste deel van de bovenstaande informatie echter beschikbaar in een bestandsbijlage.

Als er geen match is tussen het RIN en het invoerende land (of als er geen RIN is), wordt er geen informatie verstrekt en verschijnt er een foutmelding op het scherm.

⁴⁹ TARIC betekent dus niet alleen dat de PIC-verordening van toepassing is, maar omvat ook de Uniecodes die moeten worden gebruikt om een RIN of bijzonder RIN in de douaneverklaring aan te geven of om aan te geven dat de goederen aan bepaalde eisen voldoen. De douane mag geen toestemming geven voor de uitvoer, tenzij de relevante TARIC-certificaatcode ingevuld is, gevolgd door het RIN of bijzondere RIN, indien van toepassing.

Als het RIN voor de betreffende uitvoer geactiveerd is, kan de uitvoer doorgang vinden. Als de douaneautoriteiten twijfels hebben bij een douaneverklaring of vermoeden dat de uitvoer in strijd is met de PIC-verordening, kan geen toestemming voor de uitvoer worden gegeven en moet de ANI van de exporteur direct in kennis worden gesteld. Als de twijfels niet worden weggenomen, moet de exporteur uiteindelijk de chemische stof terugnemen.

De volgende checklist kan door de douane worden gebruikt als basis voor de controle van de uitvoer:

- Is de chemische stof onderworpen aan de PIC-verordening?
- Is er een uitvoerverbod voor de chemische stof (d.w.z. is de stof opgenomen in bijlage V bij de PIC-verordening)?
- Is in vak 44 een actief RIN ingevuld?
- Komen de chemische stof en het invoerende land overeen met de informatie in de kennisgeving van uitvoer?
- Voldoen de verpakking en de etikettering aan de relevante voorschriften in artikel 14, leden 10 en 11, en artikel 17 (gevaarpictogrammen, veiligheidsaanbevelingen, taal, enz.)?
- Is bij de zending een SDS gevoegd in een taal die naar verwachting begrijpelijk is in het invoerende land?
- Is in het geval van een bijzonder RIN de maximale hoeveelheid van 10 kg niet overschreden?

Juridische grondslag: artikel 19, lid 1, van de PIC-verordening.

6.9 Informatie over douanevervoer

Indien een verdragspartij informatie nodig heeft over het douanevervoer van een aan de PIC-procedure onderworpen chemische stof, moet de exporteur, voor zover mogelijk, uiterlijk 30 dagen vóór het verwachte eerste douanevervoer en ten minste 8 dagen vóór elk volgend douanevervoer zijn ANI de informatie verstrekken die vereist wordt uit hoofde van bijlage VI bij Verordening (EU) nr. 649/2012.

De ANI van de lidstaat van de exporteur zal de informatie, samen met eventueel beschikbare aanvullende informatie, doorsturen naar de Commissie (met een kopie naar ECHA), die de informatie uiterlijk 15 dagen voorafgaand aan het eerste en vóór elk volgend douanevervoer doorstuurt naar de ANI in het invoerende land dat om de informatie heeft verzocht. Opgemerkt dient te worden dat er ten tijde van de opstelling van het ontwerpricht snoer geen verdragspartijen waren die aangaven dat zij dergelijke informatie wensten te ontvangen.

Douanevervoer in relatie tot uitvoer- en invoerconcepten in het kader van de PIC-verordening

In het geval van uitvoer of heruitvoer dienen de voorschriften in artikel 16 te worden gezien als verplichtingen ten opzichte van de derde landen die gepasseerd worden tijdens het transport tussen het uitvoerende land en het land van bestemming.

Opgemerkt dient te worden dat extern douanevervoer van de Unie uitgesloten is van de definitie van uitvoer (artikel 3, lid 16) en invoer (artikel 3, lid 17), maar het interne douanevervoer van de Unie niet. In de praktijk betekent dit dat chemische stoffen die het douanegebied van de Unie passeren voor extern douanevervoer van een derde land A naar een derde land B, niet mogen worden behandeld als ingevoerd en weer uitgevoerd.

Daar staat tegenover dat het interne douanevervoer van chemische stoffen vanuit een bepaald punt in het douanegebied van de Unie naar een ander punt in het douanegebied van de Unie en waarbij het gebied van een of meer derde landen gepasseerd wordt, wel valt onder de definities van uitvoer en invoer in de PIC-verordening. In dergelijke gevallen zijn de verplichtingen uit hoofde van de PIC-verordening inzake invoer en uitvoer van toepassing. De verstrekking van informatie over onder de PIC-procedure vallende chemische stoffen aan het derde land dient te verlopen volgens de voorschriften van artikel 16.

Juridische grondslag: artikel 16 van de PIC-verordening.

6.10 Bij uitgevoerde chemische stoffen te voegen informatie

Alle chemische stoffen bestemd voor uitvoer moeten op dezelfde manier worden verpakt en geëtiketteerd als wanneer ze op de Europese markt zouden worden gebracht, tenzij het invoerende land zijn eigen specifieke eisen heeft, ook rekening houdend met de relevante internationale normen.

De relevante EU-regelgeving is vastgelegd in de volgende rechtshandelingen:

- **de CLP-verordening** – Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006;
- **de biocidenverordening (BPR)** – Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden;
- **de verordening gewasbeschermingsmiddelen** – Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen.

Verder dient bij de uitgevoerde gevaarlijke chemische stoffen een veiligheidsinformatieblad (SDS) te worden gevoegd conform artikel 31 en bijlage II van de REACH-verordening. Bij de uitvoer van de chemische stof moet de exporteur naar elke importeur een dergelijk SDS sturen. Zie ook punt [6.10.4](#) van dit richtsnoer.

6.10.1 Inhoud van het etiket

Uit hoofde van artikel 17 van de CLP-verordening moeten verpakte stoffen of mengsels die

ingedeeld zijn als gevaarlijk een etiket hebben met daarop de volgende informatie:

- de naam, het adres en het telefoonnummer van de leverancier(s)⁵⁰;
- de nominale hoeveelheid van de stof of het mengsel in de aan het publiek aangeboden verpakking, tenzij die hoeveelheid elders op de verpakking wordt vermeld;
- productidentificatie voor stoffen of mengsels, gespecificeerd in artikel 18, lid 2 of 3, van de CLP-verordening; als regel moet de productidentificatie voor een stof of mengsel op het etiket dezelfde zijn als de productidentificatie in het SDS;
- indien van toepassing:
 - o gevarenpictogrammen, d.w.z. grafische voorstellingen om informatie over het desbetreffende gevaar over te brengen (zie ook de definitie in artikel 2, punt 3, van de CLP-verordening);
 - o signaalwoorden die de aard en de ernst van de gevaren van een stof of mengsel aangeven (zie ook CLP, artikel 20);
 - o gevarenaanduidingen die de aard en ernst van de gevaren van een stof of mengsel aangeven (zie CLP, artikel 21);
 - o veiligheidsaanbevelingen die advies geven ter voorkoming of minimalisering van schadelijke effecten voor de menselijke gezondheid of het milieu die voortkomen uit de gevaren van een stof of mengsel (zie CLP, artikel 22);
 - o een rubriek voor aanvullende informatie waarin extra etiketteringsinformatie kan worden opgenomen bovenop de informatie die wordt vermeld in artikel 17, lid 1, onder a) tot g), van de CLP-verordening;

De gedetailleerde wettelijke voorschriften voor etikettering van stoffen en mengsels zijn vermeld in titel III van de CLP-verordening. Raadpleeg voor nadere informatie het [Richtsnoer voor etikettering en verpakking in overeenstemming met Verordening \(EG\) nr. 1272/2008](#) op de website van ECHA.

Verder moet het etiket, zoals bepaald in artikel 17 van de PIC-verordening en wanneer zulks relevant is, de uiterste gebruiksdatum vermelden, indien nodig voor verschillende klimaatzones, alsook de productiedatum.

6.10.2 Tijdlijnen voor indeling, etikettering, verpakking en bijwerking van CLP-gevaanetiketten

De CLP-verordening werd geleidelijk en gefaseerd ingevoerd voordat de verordening op 1 juni 2015 onverkort van kracht werd. Tijdens deze overgangperiode waren een aantal van de regels van de CLP- en de eerdere wetgeving inzake indeling, etikettering en verpakking (de richtlijnen DSD en DPD) naast elkaar van toepassing.

Voor stoffen werd de verplichting tot indeling, etikettering en verpakking conform de CLP-

⁵⁰ Volgens artikel 2, lid 26, van de CLP-verordening is een leverancier "een fabrikant, importeur, downstreamgebruiker of distributeur die een stof als zodanig, of in een mengsel, of een mengsel in de handel brengt".

verordening al toegepast sinds 1 december 2010. Dezelfde verplichting geldt nu ook voor mengsels sinds 1 juni 2015.

Daarom mogen vanaf **1 juni 2015 zowel stoffen als mengsels uitsluitend volgens CLP worden ingedeeld, geëtiketteerd en verpakt**. Deze indeling moet worden vermeld in het SDS voor stoffen en mengsels. Er geldt niet langer een verplichting om in het veiligheidsinformatieblad de DSD-indelingen te vermelden van de stoffen als zodanig of van stoffen die onderdeel zijn van mengsels, noch om de DPD-indelingen van mengsels te vermelden. Alleen de overeenkomstige informatie volgens CLP dient nu te worden vermeld (zie ook het [Richt snoer voor het samenstellen van veiligheidsinformatiebladen](#)).

Indien een mengsel al was ingedeeld, geëtiketteerd en verpakt volgens de DPD-regels en in de handel is gebracht voor 1 juni 2015, d.w.z. zich op die datum al in de toeleveringsketen bevond, kan de fabrikant, importeur, downstreamgebruiker of distributeur ervan de heretikettering en herverpakking volgens de CLP-regels uitstellen tot 1 juni 2017. Dat betekent dat het mengsel tot 1 juni 2017 met het DPD-etiket kan blijven worden verkocht in de toeleveringsketen.

Juridische grondslag: artikel 61 van de CLP-Verordening.

6.10.3 In de EU gebruikte gevarenpictogrammen

Gevarenpictogrammen uit hoofde van de CLP-verordening, waarmee uitvoering wordt gegeven aan het mondiaal geharmoniseerd systeem voor de indeling en etikettering van chemische stoffen (GHS):

Fysische Gevaren:

Gevaren voor gezondheid en milieu:

De volledige lijst van CLP/GHS-gevarenpictogrammen voor elke gevaar Klasse en gevaar categorie staat in bijlage V bij de CLP-verordening. De GHS-pictogrammen zijn kosteloos te downloaden van de website van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN-ECE): <http://www.unece.org/trans/danger/publi/ghs/pictograms.html>.

6.10.4 Veiligheidsinformatieblad (Safety Data Sheet – SDS)

Artikel 31, lid 1, van de REACH-verordening verplicht de leverancier van een stof of een mengsel tot het verstrekken van een SDS indien:

een stof of een mengsel

- voldoet aan de criteria voor indeling als gevaarlijk overeenkomstig de verordening betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels (CLP-verordening); of
- persistent, bioaccumulerend en toxisch (PBT) dan wel zeer persistent en zeer bioaccumulerend (zPzB) is volgens de criteria van bijlage XIII bij de REACH-verordening; of
- opgenomen is in de lijst van stoffen die in aanmerking komen voor de autorisatieprocedure.

De PIC-verordening schrijft voor dat bij de uitgevoerde stoffen een SDS, opgesteld conform bijlage II bij de REACH-verordening, wordt gevoegd. De exporteur moet samen met de chemische stof naar elke importeur een SDS sturen. De gegevens op het etiket en het veiligheidsinformatieblad worden, voor zover mogelijk, vermeld in de officiële talen of in één of meer van de hoofdtalen van het land van bestemming of van het gebied waar de chemische stof naar verwachting zal worden gebruikt (zie [Appendix 4](#) bij dit richtsnoer).

Raadpleeg voor gedetailleerdere informatie het [Richtsnoer voor het samenstellen van veiligheidsinformatiebladen](#) op de website van ECHA.

Juridische grondslag: artikel 17 van de PIC-verordening.

6.11 Verplichtingen van de autoriteiten van de lidstaten inzake controle op de uitvoer

De lidstaten dienen instanties zoals douaneautoriteiten aan te wijzen voor controles op de in- en uitvoer van de in bijlage I opgenomen chemische stoffen. Voor meer informatie over de controles bij **invoer**, zie punt [6.2.1](#) hierboven.

De lidstaten dienen samen met de Commissie, bijgestaan door ECHA, hun handhavingsactiviteiten met betrekking tot exporteurs te coördineren en te controleren of de exporteurs de voorschriften van de PIC-verordening naleven. Er wordt verwacht dat de lidstaten, de Commissie en ECHA op gecoördineerde en gerichte wijze te werk zullen gaan.

ECHA probeert dit te bevorderen door het verstrekken van een richtsnoer inzake de PIC-verordening en van IT-handleidingen, webinars en trainingen voor het gebruik van ePIC. Het netwerk van ANI's en andere autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de handhaving, wordt gecoördineerd door ECHA's Forum voor de uitwisseling van handhavingsinformatie.

De volgende checklist kan voor handhavingsautoriteiten nuttig zijn als basis voor hun uitvoercontroles:

- Is er een uitvoerverbod voor de chemische stof (m.a.w. is de stof opgenomen in bijlage V bij de PIC-verordening)?
- Is de uit te voeren chemische stof onderworpen aan de verplichting tot kennisgeving van uitvoer (m.a.w. is de stof opgenomen in bijlage I of in een generieke groep die opgenomen is in bijlage I)?
- Heeft de exporteur een jaarlijkse kennisgeving van uitvoer ingediend en is die door de ANI geaccepteerd?
- Is de chemische stof opgenomen in deel 3 van bijlage I (*Lijst van chemische stoffen die onder de PIC-procedure vallen*)? Bevat de nieuwste PIC-circulaire een vermelding van de toestemming van het invoerende land of zijn er bewijsstukken dat op andere wijze uitdrukkelijke toestemming gegeven is?
- Is de chemische stof opgenomen in deel 2 van bijlage I (*Lijst van chemische stoffen die voor PIC-kennisgeving in aanmerking komen*)? Zijn er bewijsstukken waaruit blijkt dat het invoerende land uitdrukkelijke toestemming gegeven heeft?
- Voldoen de verpakking en de etikettering aan de relevante voorschriften in artikel 14, leden 10 en 11, en artikel 17 (gevarenpictogrammen, veiligheidsaanbevelingen, taal, enz.)?
- Is bij de zending een veiligheidsinformatieblad (SDS) gevoegd in een taal die naar verwachting begrepen wordt in het invoerende land?

De lidstaten zijn conform artikel 22, lid 1, van de PIC-verordening ook verplicht om over hun handhavingsactiviteiten verslag uit te brengen door regelmatige rapportage over de werking van de procedures.

Juridische grondslag: artikel 18 van de PIC-verordening.

6.12 Uitwisseling van informatie

De Commissie, bijgestaan door ECHA, en de lidstaten dienen faciliterend op te treden bij de informatieverstrekking aan andere landen over chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-verordening. De verordening erkent dat er behoefte is aan bepaalde maatregelen ter bescherming van de vertrouwelijkheid. In artikel 20, lid 3, van de PIC-verordening wordt echter vastgesteld welke informatie niet als vertrouwelijk wordt aangemerkt. Het gaat hierbij om de volgende informatie:

- de in bijlage II (*Kennisgeving van uitvoer*) en bijlage IV (*Kennisgeving van een verboden of aan strenge beperkingen onderworpen chemische stof aan het secretariaat van het verdrag*) vermelde informatie;
- de informatie in het SDS;
- de uiterste gebruiksdatum van de chemische stof;
- de productiedatum van de chemische stof;
- informatie over voorzorgsmaatregelen, met inbegrip van de gevarencategorie, de aard van het risico en de relevante veiligheidsaanbevelingen;
- de beknopte resultaten van toxicologische en ecotoxicologische proeven;
- informatie over behandeling van een verpakking nadat chemische stoffen zijn

verwijderd.

ECHA maakt elke twee jaar een compilatie van de ingediende informatie. De namen van individuele exporteurs en importeurs worden niet vermeld (hoewel de informatie natuurlijk wel te vinden is in de kennisgevingen van uitvoer die verzonden zijn naar de invoerende landen). Evenzo zullen de samenvattende verslagen van ECHA conform de artikelen 10 en 22 geaggregeerde informatie bevatten zodat de individuele exporteurs niet identificeerbaar zijn.

Juridische grondslag: artikel 20 van de PIC-verordening.

6.13 Technische bijstand

De Commissie, de lidstaten en ECHA werken samen om de verlening van technische bijstand te bevorderen, teneinde met name de ontwikkelingslanden en de landen met een overgangseconomie te helpen bij de uitvoering van het verdrag.

Juridische grondslag: artikel 21 van de PIC-verordening.

6.14 Toezicht en rapportage

Artikel 22 van de PIC-verordening (*Toezicht en rapportage*) voorziet in toezicht op en rapportage over de werking en uitvoering van de verordening door de lidstaten, de Europese Commissie en ECHA.

Zowel de lidstaten als de Commissie zullen de ontwikkelingen in het kader van de verordening controleren. De lidstaten en ECHA moeten de Commissie regelmatig (om de drie jaar) informatie verstrekken over de werking van de verschillende procedures. Deze rapportage omvat onder andere:

- het aantal behandelde kennisgevingen van uitvoer,
- het aantal verzoeken om uitdrukkelijke toestemming en de resultaten ervan,
- de aard en omvang van controles en inspecties, problemen en overtredingen,
- uitgebrachte waarschuwingen en sancties,
- andere maatregelen, enz.

Op grond van deze gegevens stelt de Commissie op haar beurt een rapport op met daarin een samenvatting van de informatie uit de rapportage van de lidstaten en ECHA. Dit beknopte verslag over de algehele werking van de verordening stuurt de Commissie vervolgens naar het Europees Parlement en de Raad. Ook hier zijn er voorschriften om het vertrouwelijke karakter en het eigendomsrecht van de gegevens te beschermen (zie artikel 22, lid 3)

6.15 Actualisering van de bijlagen

Uit hoofde van artikel 23, lid 1, van de PIC-verordening moet de Commissie ten minste jaarlijks de lijst van chemische stoffen in bijlage I bij de PIC-verordening opnieuw beoordelen op basis van de ontwikkelingen in de EU-wetgeving en in het kader van het verdrag.

De Commissie stelt een gedelegeerde handeling vast tot wijziging van bijlage I, waarmee nieuwe chemische stoffen in de bijlage worden opgenomen of wijzigingen worden aangebracht in reeds bestaande vermeldingen. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen werd door het Europees Parlement en de Raad aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar vanaf 1 maart 2014.

Voorafgaand aan de vaststelling van een gedelegeerde handeling zal de Commissie de relevante belanghebbenden raadplegen over een ontwerpwijziging en hun opmerkingen meenemen bij het afronden van de wijziging van bijlage I. Als er nieuwe chemische stoffen worden opgenomen in de relevante gedeelten van bijlage I, zal dit aanleiding geven tot verplichtingen inzake kennisgeving van uitvoer, indiening van een FRA-kennisgeving, uitdrukkelijke toestemming voor uitvoer en het respecteren van de invoerbesluiten van andere landen voor chemische stoffen die onder de PIC-procedure vallen.

De volgende maatregelen voor actualisering van de bijlagen worden vastgesteld door dezelfde procedure:

- toevoeging van een chemische stof aan deel 1 of 2 van bijlage I overeenkomstig artikel 23, lid 2, op grond van een definitieve regelgeving op het niveau van de Unie, en andere wijzigingen van bijlage I, met inbegrip van wijzigingen van bestaande vermeldingen;
- toevoeging aan deel 1 van bijlage V van een chemische stof die onderworpen is aan Verordening (EG) nr. 850/2004⁵¹ betreffende persistente organische verontreinigende stoffen;
- toevoeging aan deel 2 van bijlage V van een chemische stof waarvoor reeds een communautair uitvoerverbod geldt;
- wijzigingen van bestaande vermeldingen in bijlage V;
- wijzigingen van de bijlagen II, III, IV en VI.

Voor de toevoeging aan deel 2 van bijlage V (stoffen met uitvoerverbod) van chemische stoffen waarvoor nog geen uitvoerverbod geldt, is een gezamenlijke beslissing nodig van het Europees Parlement en de Raad op voorstel van de Commissie.

Juridische grondslag: artikel 23 van de PIC-verordening.

7. ePIC – EEN IT-APPLICATIE VOOR HET INDIENEN VAN INFORMATIE

Vele taken die verband houden met de dagelijkse toepassing van de PIC-verordening, worden uitgevoerd met behulp van de IT-applicatie ePIC. ePIC is een belangrijk hulpmiddel bij het voldoen aan de PIC-verplichtingen en voor het uitwisselen van informatie. De ePIC-applicatie wordt gebruikt door Europese belanghebbenden die betrokken zijn bij de respectieve activiteiten. Daarnaast wordt bepaalde informatie uit ePIC gepubliceerd in de daarvoor bestemde rubriek van de ECHA-website, waardoor deze informatie toegankelijk wordt voor belanghebbenden uit niet-EU-landen.

ePIC werd opgezet ter vervanging van het eerdere systeem voor indiening, EDEXIM (de Europese databank voor in- en uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen), wegens het toenemende aantal kennisgevingen dat moest worden verwerkt en de groeiende vraag naar meer functies om het dagelijkse werk van de belanghebbenden te vergemakkelijken.

ePIC heeft vier verschillende interfaces voor de verschillende groepen gebruikers:

- i. de ANI-interface voor lidstaten: ondersteuning bij de uitvoering van de verordening, in het bijzonder kennisgevingen van uitvoer (artikel 8), verzoeken om uitdrukkelijke

⁵¹ [Verordening \(EG\) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen en tot wijziging van Richtlijn 79/117/EEG](#) (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 7).

- toestemming (artikel 14), aanvragen voor een bijzonder RIN (artikel 19, lid 2), ontheffingen (artikel 14, leden 6 en 7) en rapportage uit hoofde van artikel 10;
- ii. de industrie-interface voor EU-exporteurs: kennisgeving en follow-up van geplande uitvoer, indiening van aanvragen voor een bijzonder RIN en aanvragen van ontheffing, indiening van rapportage uit hoofde van artikel 10, verstrekking van benodigde informatie in overeenstemming met de wettelijk voorschriften van de verordening;
 - iii. de douane-interface: helpt de douane bij de controle op de handel in gevaarlijke stoffen;
 - iv. de administratieve interface: gebruikt door ECHA voor verwerking en opslag van kennisgevingen van invoer en uitvoer en voor de uitvoering van alle daarmee verband houdende handelingen (met inbegrip van rapportage uit hoofde van artikel 10).

De hoofddoelstelling van ePIC is te dienen als platform voor het vervullen van verplichtingen en voor het verstrekken van informatie aan de gebruiker over de uitvoering van de PIC-verordening in de Europese Unie wat betreft:

- kennisgevingen van uitvoer voor chemische stoffen die zijn opgenomen in bijlage I bij de verordening;
- uitdrukkelijke toestemmingen die landen op verzoek hebben gegeven voor chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I bij de Verordening;
- (alleen indirecte informatie via een link naar de website van het verdrag) invoerbesluiten van landen die aan de internationale PIC-procedure uit hoofde van het verdrag deelnemen, voor in deel 3 van bijlage I van de verordening opgenomen chemische stoffen; en
- rapportage over de werkelijke uitvoer en invoer van aan de verordening onderworpen chemische stoffen in het/de afgelopen kalenderja(a)r(en).

De industrie-interface stelt de exporteurs in staat om direct en online bij hun ANI kennis te geven van de geplande uitvoer van chemische stoffen uit bijlage 1. Als de exporteur de kennisgeving van uitvoer heeft opgesteld en opgeslagen, wordt een inactief RIN aan de uitvoer toegewezen.

Na indiening door de exporteur zal de ANI de kennisgeving van uitvoer zonder onnodig uitstel behandelen en, als de kennisgeving correct en volledig is, deze naar ECHA verzenden. In afwachting van de verwerking van de kennisgeving van uitvoer door de ANI en ECHA, heeft de exporteur de mogelijkheid om de status van zijn kennisgeving te volgen. ePIC stelt de exporteur op de hoogte van de definitieve goedkeuring van de kennisgeving en van de geldigheidsduur ervan. In het geval van stoffen waarvoor geen uitdrukkelijke toestemming vereist is, zal het RIN actief zijn (d.w.z. de uitvoer is toegestaan) vanaf de door de exporteur aangegeven uitvoerdatum of de vroegst mogelijke datum die overeenkomt met de tijdslijmieten die voorgeschreven zijn door de verordening. In het geval van uitvoerzendingen waarvoor uitdrukkelijke toestemming vereist is, wordt het RIN pas geactiveerd als aan de desbetreffende voorwaarden is voldaan.

De ePIC-applicatie kent ook aan elke uitdrukkelijke toestemming een intern identificatienummer toe dat tijdens de verwerking gekoppeld is aan de kennisgeving. ANI's en de Commissie hebben toegang tot de lijst van uitdrukkelijke toestemmingen. Als er geen uitdrukkelijke toestemming beschikbaar is, zal ePIC de exporteur informeren dat de uitvoer nog niet is toegestaan.

De uit ePIC afgeleide informatie die op de ECHA-website wordt gepubliceerd, is beschikbaar voor het grote publiek. Deze informatie maakt activiteiten mogelijk zoals:

- het zoeken naar bestaande kennisgevingen van uitvoer voor de eerste uitvoer van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen in een kalenderjaar naar het land van bestemming;
- weergave van informatie over beschikbare uitdrukkelijke toestemming of ontheffing voor chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 2 van bijlage I bij de PIC-verordening;
- weergave van informatie over invoerbesluiten van derde landen voor chemische stoffen die opgenomen zijn in deel 3 van bijlage I bij de PIC-verordening;
- weergave van statistieken over geregistreerde kennisgevingen van uitvoer uit de Europese Unie; en
- publicatie van de niet-vertrouwelijke EU-rapportage over uitvoer en invoer van chemische stoffen die onderworpen zijn aan de PIC-verordening.

Om de procedures voor de exporteur gemakkelijker te maken, werkt ePIC met een uniek referentie-identificatienummer dat verkregen wordt bij indiening van een kennisgeving of een aanvraag voor een bijzonder RIN. Indiening van een kennisgeving is verplicht voor chemische stoffen die in deel 1 en 2 van bijlage I zijn opgenomen en voor stoffen uit deel 3 van bijlage I waarvoor geen invoerbesluit bestaat.

Voor chemische stoffen uit deel 3 van bijlage I waarvoor in de PIC-circulaire een invoerbesluit met toestemming voor de invoer is gepubliceerd, kan het in de douaneverklaring te vermelden RIN worden verkregen via een "aanvraag voor een bijzonder RIN". Een bijzonder RIN moet ook worden aangevraagd voor elke uitvoer die onder de vrijstelling uit hoofde van artikel 2, lid 3, valt, d.w.z. chemische stoffen die worden uitgevoerd voor onderzoek of analyse in hoeveelheden van maximaal 10 kg per exporteur per invoerend land per kalenderjaar.

In bepaalde gevallen zijn om praktische redenen het gebruik en de terminologie van de referentie-identificatienummers in de ePIC-applicatie verschillend van die in de PIC-verordening, en wel als volgt:

- het referentie-identificatienummer dat in de verordening wordt genoemd, wordt meestal aangeduid als RIN en wordt verkregen als een kennisgeving van uitvoer wordt ingediend of een bijzonder RIN wordt aangevraagd;
- het referentie-identificatienummer voor een uitdrukkelijke toestemming/ontheffing dat in de verordening wordt genoemd, is het unieke identificatienummer dat in ePIC wordt gebruikt voor elke uitdrukkelijke toestemming en ontheffing. Dit nummer hoeft niet in de douaneverklaring te worden vermeld.

8. VOORBEELDEN

Dit gedeelte bevat praktische voorbeelden van de stappen die door de exporteurs moeten worden genomen in een aantal mogelijke scenario's.

[Example 1](#) bevat verschillende vereisten inzake informatie die aan ANI's en in douaneverklaringen moet worden verstrekt, alsook voorschriften voor verpakking en etikettering die moeten worden nageleefd bij elke uitvoer van chemische stoffen uit bijlage I. Om herhaling te voorkomen worden deze vereisten alleen hieronder voor [Example 1](#) volledig uiteengezet; in de andere voorbeelden zal er enkel naar worden verwezen.

Ten eerste: een exporteur van een chemische stof uit bijlage I krijgt door ePIC een RIN toegewezen en moet dit nummer in zijn douaneverklaring vermelden. Ten tweede: tijdens het eerste kwartaal van het volgende jaar moet de exporteur bij zijn ANI opgave doen van de hoeveelheden:

- chemische stoffen uit bijlage I,
- bepaalde mengsels die stoffen uit bijlage I bevatten,
- bepaalde artikelen die stoffen bevatten uit deel 2 of 3 van bijlage I,

die de exporteur heeft uitgevoerd conform de PIC-verordening. Verder moet de exporteur de namen en adressen melden van elke importeur naar wie werd uitgevoerd.

Ten slotte moeten exporteurs van alle chemische stoffen hun producten verpakken en etiketteren conform de EU-voorschriften, tenzij deze strijdig zijn met specifieke vereisten van het invoerende land.

Bovendien moet naar iedere importeur een SDS worden gezonden. De gegevens in het SDS moeten, voor zover mogelijk, worden vermeld in de officiële taal/talen of in één of meer van de hoofdtalen van het land van bestemming of van het gebied waar de chemische stof naar verwachting zal worden gebruikt (zie [Appendix 4](#) van dit richtsnoer voor een lijst van officiële en hoofdtalen voor SDS'en en etikettering van exporzendingen naar bepaalde landen). De exporteur wordt ten stelligste aangeraden om tijdens het opstellen van een kennisgeving van uitvoer ook een Engelse versie van het SDS (indien beschikbaar) bij te voegen, teneinde de verwerking van de kennisgeving door ECHA gemakkelijker te maken.

Voorbeeld 1

Een exporteur in een van de EU-lidstaten wil voor het eerst hexachloorethaan uitvoeren naar land A.

Hexachloorethaan is opgenomen in deel 1 van bijlage I bij de PIC-verordening omdat het onderworpen is aan strenge beperkingen voor industrieel gebruik.

- De exporteur stelt een kennisgeving van uitvoer op en dient deze uiterlijk 35 dagen vóór de uitvoerdatum via ePIC bij zijn ANI in. In de kennisgeving verstrekt hij de in bijlage II bij de verordening vermelde informatie. ePIC kent aan de kennisgeving van uitvoer een inactief RIN toe.
- De exporteur voegt tijdens het opstellen van de kennisgeving van uitvoer ook een Engelse versie van het SDS bij (indien beschikbaar) teneinde de verwerking van de kennisgeving door ECHA gemakkelijker te maken.

- De ANI controleert de kennisgeving van uitvoer. Als de kennisgeving volledig bevonden wordt, stuurt de ANI deze door naar ECHA voor verdere verwerking en (vermoedelijke) acceptatie.
- ECHA gaat na of er voor dat kalenderjaar in de EU al een kennisgeving van uitvoer is gedaan. Zo nee, stuurt het Agentschap de kennisgeving door naar land A.
- De exporteur krijgt een bericht van ePIC dat de kennisgeving van uitvoer is verwerkt en dat het RIN zal worden geactiveerd (d.w.z. dat de uitvoer zal kunnen plaatsvinden) vanaf de verwachte uitvoerdatum die vermeld was in de kennisgeving. Dit RIN moet worden vermeld in de douaneverklaring, samen met de overeenkomstige TARIC-certificaatcode.
- De chemische stof wordt verpakt en geëtiketteerd alsof deze bedoeld is voor de EU-markt, nadat is vastgesteld dat het invoerende land geen eigen, specifieke eisen heeft. De exporteur stuurt de importeur een SDS in de officiële taal van land A (dat niet het Engels als officiële taal heeft).
- De informatie op het etiket wordt ook vermeld in de officiële taal van land A (zie [Appendix 4](#) voor aanwijzingen in verband met talen).
- De uiterste gebruiksdatum en de productiedatum worden vermeld op het etiket, dat ook specifieke informatie bevat over de opslagomstandigheden en de stabiliteit in de klimaatsomstandigheden van land A. De chemische stof wordt niet later dan zes maanden vóór de uiterste gebruiksdatum uitgevoerd.
- Tijdens het eerste kwartaal van het volgende jaar meldt de exporteur aan zijn ANI de hoeveelheden van de chemische stof die hij in het afgelopen jaar naar land A heeft uitgevoerd.

Voorbeeld 2

Bedrijf “Chemoproducts” wil boortrichloride uitvoeren naar land B.

Boortrichloride is niet opgenomen in bijlage I bij de Verordening maar is ingedeeld als gevaarlijk volgens bijlage VI bij Verordening (EG) nr. 1272/2008 (de CLP-verordening).

- De exporteur hoeft geen informatie bij zijn ANI in te dienen. De uitvoer mag plaatsvinden zonder kennisgeving van uitvoer of toestemming van het invoerende land.
- De voorschriften met betrekking tot verpakking en etikettering van de exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum van de chemische stoffen, het SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land B uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, zijn van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).

Voorbeeld 3

“ABC Chemicals” wil chloroform exporteren naar land C.

Chloroform is opgenomen in deel 1 van bijlage I bij de PIC-verordening en is eerder in het jaar door een ander bedrijf naar land C uitgevoerd, maar het was nog nooit uitgevoerd door “ABC Chemicals”.

- De exporteur moet uiterlijk 35 dagen vóór de uitvoer bij zijn ANI een kennisgeving van uitvoer indienen met de vereiste informatie zoals beschreven in bijlage II bij de PIC-verordening.
- Als de kennisgeving van uitvoer opgeslagen en ingediend is, krijgt de exporteur een RIN, dat in dit stadium nog niet geactiveerd is.

- Als de ANI geconstateerd heeft dat de kennisgeving van uitvoer volledig en correct is, wordt deze doorgestuurd naar ECHA voor verdere verwerking. ECHA controleert de kennisgeving en keurt deze goed, waardoor het RIN wordt geactiveerd voor de uitvoer vanaf de uitvoerdatum. Aangezien er voor dat kalenderjaar al een EU-kennisgeving van uitvoer was gedaan, wordt de kennisgeving van “ABC Chemicals” opgeslagen in ePIC zonder dat deze naar het invoerende land wordt gestuurd.
- De vereisten met betrekking tot informatieverstrekking in de douaneverklaring en aan de relevante ANI, verpakking en etikettering van exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, de verstrekking van een SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land C uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, zijn van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).

Voorbeeld 4

Bedrijf “LongShip” wil PCT's uitvoeren naar land D, een land dat partij is bij het verdrag.

PCT's vallen onder de PIC-procedure uit hoofde van het Verdrag van Rotterdam en zijn daarom opgenomen in deel 1 en 3 van bijlage I bij de PIC-verordening. Land D heeft in de laatste versie van de PIC-circulaire een invoerbesluit geplaatst, waarin toestemming wordt gegeven.

- De exporteur hoeft geen kennisgeving van uitvoer in te dienen en de uitvoer kan plaatsvinden indien het verwachte gebruik in het invoerende land overeenkomt met de categorie waarvoor de stof was opgenomen in bijlage III bij het verdrag.
- De exporteur moet een aanvraag voor een bijzonder RIN indienen bij zijn ANI. Als die aanvraag wordt goedgekeurd, krijgt de exporteur een RIN dat hij in zijn douaneverklaring kan vermelden.
- De vereisten met betrekking tot informatieverstrekking in de douaneverklaring en aan de relevante ANI, verpakking en etikettering van exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, de verstrekking van een SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land D uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, zijn van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).

Voorbeeld 5

Bedrijf “KillingPest”, gevestigd in een van de EU-lidstaten, wil uit land E parathion invoeren om een bestrijdingsmiddel te produceren en dat mengsel vervolgens uit te voeren naar land F.

Parathion is in de EU verboden voor gebruik als bestrijdingsmiddel (als gewasbeschermingsmiddel en als biocide). De stof is opgenomen in deel 1 van bijlage I bij de PIC-verordening en in deel 3 (onderworpen aan de PIC-procedure in de categorie bestrijdingsmiddelen). In de nieuwste PIC-circulaire luidt het invoerbesluit voor de EU: “geen toestemming” voor de categorie bestrijdingsmiddelen. Het invoerbesluit voor land F luidt: “toestemming”.

- Ondanks het EU-invoerbesluit mag het bedrijf de stof invoeren voor industriële verwerking voor de productie van een bestrijdingsmiddel, omdat dit middel niet in de EU op de markt zal komen.
- Omdat land F toestemming heeft gegeven voor de invoer, kan de uitvoer plaatsvinden. Een kennisgeving van uitvoer is niet nodig.
- De exporteur moet een aanvraag voor een bijzonder RIN indienen bij zijn ANI. Als die aanvraag wordt goedgekeurd, krijgt de exporteur een RIN dat hij in zijn douaneverklaring kan vermelden.

- De vereisten met betrekking tot informatieverstrekking in de douaneverklaring en aan de relevante ANI, verpakking en etikettering van exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, de verstrekking van een SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land F uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, zijn van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#). Daarnaast moet het bedrijf rapporteren hoeveel het van de chemische stof heeft ingevoerd.
- De omvang en verpakking van de houders worden geoptimaliseerd om het risico van verouderde voorraden te verminderen.

Voorbeeld 6

Een exporteur wil voor het eerst chloordimeform exporteren naar land G, een land dat partij is bij het verdrag.

Chloordimeform is opgenomen in deel 3 van bijlage I bij de PIC-verordening omdat het onderworpen is aan de PIC-procedure in de categorie bestrijdingsmiddelen. De laatste PIC-circulaire bevat geen invoerbesluit voor land G.

- De exporteur moet uiterlijk 35 dagen vóór de uitvoer bij zijn ANI een kennisgeving van uitvoer indienen met de vereiste informatie zoals beschreven in bijlage II bij de PIC-verordening.
- Als de kennisgeving van uitvoer opgeslagen en ingediend is, krijgt de exporteur een RIN, dat in dit stadium nog niet geactiveerd is.
- De uitvoer kan niet plaatsvinden voordat de ANI van land G uitdrukkelijke toestemming heeft gegeven voor de invoer van chloordimeform. De ANI van de exporteur heeft in ePIC vastgesteld dat er nog geen uitdrukkelijke toestemming is. De ANI van de exporteur moet toestemming vragen bij de ANI in land G (de Commissie kan hierbij zo nodig bijstand verlenen).
- Er werd geen reactie ontvangen binnen 30 dagen en ECHA heeft een herinnering verzonden. Er werd nog geen reactie ontvangen binnen de volgende 30 dagen en ECHA heeft een nieuwe herinnering verstuurd.
- Ondanks alle redelijke pogingen is na 60 dagen nog geen reactie ontvangen.
- De ANI van de exporteur besluit na overleg met de Commissie, bijgestaan door ECHA, dat de export kan plaatsvinden omdat er geen gegevens uit officiële bron zijn over definitieve regelgeving inzake een verbod of strenge beperking van het gebruik van chloordimeform door land G **en** er wordt voldaan aan een van de volgende voorwaarden:
 - a) er zijn bewijsstukken dat voor chloordimeform in land G een vergunning, registratie of toelating is verleend voor gebruik als bestrijdingsmiddel, of
 - b) het in de kennisgeving van uitvoer genoemde voorgenomen gebruik, dat door de importeur in land G schriftelijk is bevestigd, valt niet onder een categorie waarvoor de chemische stof is opgenomen in deel 2 of 3 van bijlage I en er is bewijsmateriaal uit officiële bron dat chloordimeform in de laatste vijf jaar in land G gebruikt of ingevoerd is.
- Omdat slechts voor maximaal 12 maanden een uitvoervergunning kan worden afgegeven, moet na afloop van deze geldigheidsperiode opnieuw uitdrukkelijke toestemming worden gevraagd bij land G. De voorwaarden in deze paragraaf zijn ook van toepassing op [voorbeeld 7](#) hieronder.
- Afhankelijk van het eindresultaat van het verzoek om uitdrukkelijke toestemming kan toestemming worden gegeven voor de uitvoer en kan het RIN door ECHA worden geactiveerd. In het andere geval blijft het RIN inactief.

- Jaarlijkse kennisgeving van uitvoer blijft nodig, zelfs als uitdrukkelijke toestemming is verkregen, tenzij land G afziet van het recht om dergelijke kennisgevingen te ontvangen.
- Als de uitvoer doorgang vindt, hetzij met uitdrukkelijke toestemming, hetzij met een ontheffing, zijn de vereisten met betrekking tot informatieverstrekking in de douaneverklaring en aan de relevante ANI, verpakking en etikettering van exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, de verstrekking van een SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land G uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).
- De omvang en verpakking van de houders worden geoptimaliseerd om het risico van verouderde voorraden te verminderen.

Voorbeeld 7

Bedrijf "Buy and Sell" wil voor de eerste keer een bestrijdingsmiddel dat nitrofeen bevat, uitvoeren naar land H.

Nitrofeen is opgenomen in deel 1 en 2 van bijlage I bij de PIC-verordening. De stof is binnen de EU verboden voor gebruik als gewasbeschermingsmiddel en de relevante regelgeving is gemeld bij het PIC-secretariaat. Land H is een verdragsland. Omdat nitrofeen niet onderworpen is aan de PIC-procedure, bestaat er echter geen invoerbesluit voor deze stof.

- De exporteur dient uiterlijk 35 dagen vóór de uitvoer bij zijn ANI een kennisgeving van uitvoer in met de vereiste informatie zoals beschreven in bijlage II bij de PIC-verordening.
- Als de kennisgeving van uitvoer opgeslagen en ingediend is, krijgt de exporteur een RIN, dat in dit stadium nog niet geactiveerd is.
- Net als in [voorbeeld 6](#) hierboven, kan de uitvoer niet plaatsvinden voordat de ANI van land H uitdrukkelijke toestemming heeft gegeven voor de invoer van nitrofeen. Het verschil is dat er in dit geval zeker geen invoerbesluit is gepubliceerd in de laatste PIC-circulaire omdat de chemische stof niet onderworpen is aan de PIC-procedure. Dezelfde voorwaarden als in [Voorbeeld 6](#) zijn van toepassing, met inbegrip van de verplichting tot het vragen van uitdrukkelijke toestemming, de mogelijkheid van het aanvragen van een tijdelijke ontheffing en de noodzaak van uitdrukkelijke toestemming daarna.
- Afhankelijk van het eindresultaat van het verzoek om uitdrukkelijke toestemming kan toestemming worden gegeven voor de uitvoer en kan het RIN door ECHA worden geactiveerd. In het andere geval blijft het RIN inactief.
- Als de uitvoer doorgang vindt, zijn de vereisten voor de verstrekking van gegevens voor de douaneverklaring en aan de ANI, de voorschriften voor verpakking en etikettering van de exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, het veiligheidsinformatieblad en de verplichting om te rapporteren over de hoeveelheden van de naar land H verzonden chemische stof in het afgelopen jaar, van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).
- De omvang en verpakking van de houders worden geoptimaliseerd om het risico van verouderde voorraden te verminderen.
- Jaarlijkse kennisgeving van uitvoer blijft nodig, zelfs als uitdrukkelijke toestemming is verkregen, tenzij land H afziet van het recht om dergelijke kennisgevingen te ontvangen.

Voorbeeld 8

Bedrijf "Exterminator" wil dimethenamide uitvoeren naar land M, een OESO-land.

Dimethenamide is in de EU verboden voor gebruik als bestrijdingsmiddel. De stof is opgenomen in deel 1 en 2 van bijlage I bij de PIC-verordening en daarom zou normaal gezien uitdrukkelijke toestemming van het invoerende land nodig zijn. Omdat dimethenamide niet onder de PIC-procedure valt, bestaat er geen invoerbesluit voor deze stof.

- De exporteur moet uiterlijk 35 dagen vóór de uitvoer bij zijn ANI een kennisgeving van uitvoer indienen met de vereiste informatie zoals beschreven in bijlage II bij de PIC-verordening.
- Als de kennisgeving van uitvoer opgeslagen en ingediend is bij de ANI, krijgt de exporteur een RIN, dat in dit stadium nog niet geactiveerd is.
- Als de kennisgeving van uitvoer volledig en correct bevonden wordt door de ANI, wordt deze doorgestuurd naar ECHA voor verdere verwerking en (eventuele) acceptatie. Als de kennisgeving correct is en er voor dat kalenderjaar nog geen EU-kennisgeving van uitvoer is gedaan, stuurt ECHA deze door naar land M. Als er voor dat jaar wel al een kennisgeving van uitvoer is gedaan, wordt de kennisgeving van "Exterminator" opgeslagen in ePIC zonder dat deze naar het invoerende land wordt gestuurd.
- Dimethenamide is opgenomen in deel 2 van bijlage I en daarom kan de uitvoer niet plaatsvinden tenzij er een uitdrukkelijke toestemming voor de invoer is aangevraagd en verkregen.
- Omdat land M echter een OESO-land is, kan de exporteur overwegen een ontheffing aan te vragen en daartoe bewijsstukken indienen waaruit blijkt dat voor de stof een vergunning, registratie of toelating is verleend in land M.
- Als deze bewijsstukken zijn ingediend, kan de ANI in overleg met de Commissie beslissen dat de uitvoer doorgang kan vinden zonder de uitdrukkelijke toestemming van het invoerende land.
- Als de ANI in overleg met de Commissie besluit dat uitdrukkelijke toestemming wel nodig is, moet die worden aangevraagd bij de ANI in land M, zoals beschreven in [voorbeeld 7](#) hierboven.
- Afhankelijk van het eindresultaat van het verzoek om uitdrukkelijke toestemming kan toestemming worden gegeven voor de uitvoer en kan het RIN door ECHA worden geactiveerd. In het andere geval blijft het RIN inactief.
- De vereisten met betrekking tot met betrekking tot informatieverstrekking in de douaneverklaring en aan de relevante ANI, verpakking en etikettering van exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, de verstrekking van een SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land M uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, zijn van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).
- De omvang en verpakking van de houders worden geoptimaliseerd om het risico van verouderde voorraden te verminderen.
- Jaarlijkse kennisgeving van uitvoer door de exporteur blijft nodig, zelfs als uitdrukkelijke toestemming is verkregen, tenzij land M afziet van het recht om dergelijke kennisgevingen te ontvangen.

Voorbeeld 9

Maatschappij "XYZ" wil 1,2-dibroomethaan (EDB) uitvoeren naar land J voor industrieel

gebruik.

EDB is opgenomen in deel 1 en 3 van bijlage I bij de PIC-verordening. Het is in de EU verboden voor gebruik als gewasbeschermingsmiddel en onderworpen aan de PIC-procedure in de categorie bestrijdingsmiddelen. In de nieuwste PIC-circulaire luidt het invoerbesluit voor land J: "toestemming" voor gebruik als bestrijdingsmiddel.

- Omdat de stof onder de PIC-procedure valt voor gebruik als bestrijdingsmiddel maar niet voor industrieel gebruik, heeft land J geen besluit opgesteld voor de invoer van EDB voor industrieel gebruik. De exporteur moet daarom een kennisgeving van uitvoer indienen en uitdrukkelijke toestemming vragen voor de invoer voor industrieel gebruik. Hiertoe dient dezelfde procedure als in [voorbeeld 6](#) of [7](#) te worden gevolgd.
- De vereisten met betrekking tot met betrekking tot informatieverstrekking in de douaneverklaring en aan de relevante ANI, verpakking en etikettering van exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, de verstrekking van een SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land J uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, zijn van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).

Voorbeeld 10

Bedrijf "Pest Products" wil "Fungicide X", een fungicidemengsel dat pentachloorfenol (60% werkzame stof) bevat, uitvoeren naar land K.

Pentachloorfenol is opgenomen in deel 1 en 3 van bijlage I bij de PIC-verordening omdat het onderworpen is aan de PIC-procedure in de categorie bestrijdingsmiddelen. Land K is geen partij bij het verdrag. Daarom zijn er geen invoerbesluiten voor dat land gepubliceerd in de PIC-circulaires. Een ander bedrijf uit de EU heeft eerder dit jaar een ander mengsel uitgevoerd (met 30% pentachloorfenol), nadat het via zijn ANI uitdrukkelijke toestemming van de bevoegde instanties van land K had verkregen. De uitdrukkelijke toestemming geldt alleen voor dat specifieke mengsel en niet voor alle mengsels die pentachloorfenol bevatten.

- De exporteur moet uiterlijk 35 dagen vóór de uitvoer bij zijn ANI een kennisgeving van uitvoer indienen met de vereiste informatie zoals beschreven in bijlage II bij de PIC-verordening. Deze wordt doorgestuurd naar ECHA, die de kennisgeving zal indienen als EU-kennisgeving van uitvoer.
- De uitvoer kan echter pas plaatsvinden als de bevoegde instanties in land K uitdrukkelijke toestemming verlenen voor "Fungicide X", omdat de bestaande uitdrukkelijke toestemming was verleend voor een andere formulering. Voor het verzoek om uitdrukkelijke toestemming dient dezelfde procedure als in [voorbeeld 6](#) of [7](#) te worden gevolgd.
- De vereisten met betrekking tot met betrekking tot informatieverstrekking in de douaneverklaring en aan de relevante ANI, verpakking en etikettering van exportzendingen, de uiterste gebruiksdatum, de verstrekking van een SDS en de melding van de in het afgelopen jaar naar land K uitgevoerde hoeveelheden van de chemische stof, zijn van toepassing zoals beschreven in [Example 1](#).
- De omvang en verpakking van de houders worden geoptimaliseerd om het risico van verouderde voorraden te verminderen.

Voorbeeld 11

Bedrijf "Laboratory Analysis Products" wil naar land L 100 g nitrofeen uitvoeren voor gebruik bij analyses in een laboratorium.

Nitrofeen is opgenomen in deel 1 en 2 van bijlage I bij de PIC-verordening en daarom zou

normaal gezien uitdrukkelijke toestemming van het invoerende land nodig zijn. Omdat de hoeveelheid nitrofeen die naar verwachting in 2015 naar land L zal worden uitgevoerd, minder dan 10 kg bedraagt en het onwaarschijnlijk is dat de gezondheid van de mens of het milieu daardoor nadelig wordt beïnvloed omdat de stof voor analyses onder laboratoriumomstandigheden zal worden gebruikt, valt de uitvoer onder artikel 2, lid 3, van de PIC-verordening en wordt de uitvoer daarom vrijgesteld van de bepalingen van die verordening.

Er moet echter wel een aanvraag voor een bijzonder RIN worden ingediend om een RIN te verkrijgen voor in- en uitklaring.

- De exporteur dient vóór de verwachte uitvoerdatum via ePIC bij zijn ANI een aanvraag voor een bijzonder RIN in.
- Na goedkeuring door de ANI krijgt de exporteur een actief RIN.
- De exporteur vermeldt dit RIN in zijn douaneverklaring.

Bijlage 1: Bijlage V bij Verordening (EU) nr. 649/2012

CHEMISCHE STOFFEN EN ARTIKELEN WAARVOOR EEN UITVOERVERBOD GELDT (vermeld in artikel 15)

Deel 1 van bijlage V – Persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) zoals opgesomd in de bijlagen A en B bij het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen overeenkomstig de daarin vervatte bepalingen.

Zie voor de actuele lijst de volgende pagina op de ECHA-website:

<http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/chemicals>

(Vink het vakje "Annex V part 1" aan en accepteer de juridische mededeling)

Deel 2 van bijlage V – Andere chemische stoffen dan persistente organische verontreinigende stoffen zoals opgesomd in de bijlagen A en B bij het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen overeenkomstig de daarin vervatte bepalingen.

Zie voor de actuele lijst de volgende pagina op de ECHA-website:

<http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/pic/annex-v-part-2>

Bijlage 2: Overzicht van de belangrijkste taken van de exporteur in het kader van Verordening (EU) nr. 649/2012

1. Een kennisgeving van uitvoer indienen bij de relevante ANI van de lidstaat waarin bij gevestigd is, niet later dan 35 dagen vóór de eerste uitvoer van een chemische stof (de stof als zodanig of in een mengsel) die opgenomen is in deel 1 van bijlage I, en niet later dan 35 dagen vóór de eerste uitvoer in elk daaropvolgend kalenderjaar (artikel 8), tenzij voldaan is aan de voorwaarden voor ontheffing.
2. Een kennisgeving van uitvoer indienen bij zijn ANI binnen dezelfde tijdslimieten vóór de eerste uitvoer van een artikel dat een chemische stof bevat die opgenomen is in deel 2 of 3 van bijlage I, in niet verder omgezette vorm, en vóórde eerste uitvoer in elk daaropvolgend kalenderjaar (artikel 15, lid 1, en artikel 8), tenzij voldaan is aan de voorwaarden voor ontheffing.
3. De reacties van invoerende landen inzake de invoer van chemische stoffen die opgenomen zijn in bijlage I, deel 3, bij de PIC-verordening (artikel 14, lid 4) respecteren.
4. Geen stoffen en artikelen uitvoeren die opgenomen zijn in bijlage V (artikel 15, lid 2), tenzij deze stoffen vallen onder de bepalingen in artikel 2, lid 3, van de PIC-verordening (chemische stoffen die voor onderzoek of analyse worden uitgevoerd in hoeveelheden waarvan het onwaarschijnlijk is dat de gezondheid van de mens of het milieu daardoor nadelig wordt beïnvloed, en die in elk geval niet meer dan 10 kg per exporteur per invoerend land per kalenderjaar bedragen). Opgemerkt dient te worden dat sommige chemische stoffen uit deel 2 van bijlage V kunnen worden uitgevoerd onder bepaalde omstandigheden die gerelateerd zijn aan hun gebruik of hun concentratie.
5. Geen chemisch stoffen (als zodanig of in een mengsel) die opgenomen zijn in deel 2 of 3 van bijlage I uitvoeren zonder autorisatie van zijn ANI. Deze autorisatie kan gebaseerd zijn op de uitdrukkelijke toestemming van de ANI/bevoegde instantie van het invoerende land of op een ontheffing die verleend is overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 649/2012.
6. Het referentie-identificatienummer (RIN) (standaard of bijzonder) vermelden in de douaneverklaring voor de uitvoer – vak 44 van het enig document of het overeenkomstige data-element in een elektronische aangifte ten uitvoer (artikel 19, lid 1).
7. Het respectieve CUS-nummer (identificatienummer van de Europese douanelijst van chemische stoffen) en de code van de gecombineerde nomenclatuur in de douaneverklaring vermelden.
8. De ANI alle door een invoerende verdragspartij benodigde informatie verstrekken, niet later dan 30 dagen vóór het eerste douanevervoer van een chemische stof die opgenomen is in deel 3 van bijlage I en niet later dan acht dagen vóór elk volgend douanevervoer (artikel 16).
9. Ervoor zorgen dat alle uitgevoerde gevaarlijke chemische stoffen en mengsels zijn verpakt en geëtiketteerd overeenkomstig de bepalingen inzake verpakking en etikettering zoals vastgelegd in of conform de CLP-verordening, de REACH-verordening, de biocidenverordening of andere, relevante EU-wetgeving (artikel 17, lid 1).
10. In voorkomende geval de uiterste gebruiksdatum en de productiedatum op het etiket vermelden (artikel 17, lid 2).

11. Ervoor zorgen dat, voor zover mogelijk, de informatie op het etiket en op het veiligheidsinformatieblad (SDS) in de officiële taal of in één of meer van de hoofdtalen van het invoerende land wordt vermeld (artikel 17, lid 4).
12. Elke importeur voorzien van een SDS (artikel 17, lid 3). De informatie op het SDS dient, voor zover mogelijk, in de officiële taal of in de hoofdtal/hoofdtalen van het invoerende land te worden vermeld.
13. Geen chemische stoffen uitvoeren later dan zes maanden vóór hun uiterste gebruiksdatum, indien van toepassing. Ervoor zorgen dat de omvang en verpakking van houders van bestrijdingsmiddelen geoptimaliseerd zijn om het risico van het ontstaan van verouderde voorraden tot een minimum te beperken. De juiste informatie over opslagomstandigheden en stabiliteit vermelden op het etiket. De zuiverheidspecificaties die vastgelegd zijn in de EU-wetgeving, dienen te worden nageleefd (artikel 14, leden 10 en 11).
14. De invoerende landen op hun verzoek aanvullende informatie verstrekken over de uitgevoerde chemische stoffen (artikel 8, lid 7).
15. Voor 31 maart van elk jaar bij zijn ANI het jaarlijkse verslag indienen over de hoeveelheden chemische stoffen uit bijlage I die in het afgelopen jaar zijn uitgevoerd uit die lidstaat (een zelfde verplichting geldt voor importeurs voor wat betreft de invoer). Uitvoorzendingen waarvoor ontheffing werd verleend conform artikel 14, lid 7, dienen apart te worden vermeld. Op verzoek alle benodigde aanvullende informatie verstrekken (artikel 10).
16. Op verzoek van de Commissie binnen 60 dagen alle relevante beschikbare informatie verstrekken indien een chemische stof voor PIC-kennisgeving in aanmerking komt maar de informatie niet volstaat om de voldoen aan de eisen van bijlage IV (een zelfde verplichting geldt voor importeurs) (artikel 11, lid 4).

Bijlage 3: Voorbeelden van bewijsmateriaal op grond waarvan een ontheffing van uitdrukkelijke toestemming kan worden verleend

Artikel 14, lid 7, voorziet in het verlenen van ontheffing van de verplichting tot het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming in gevallen waarin, ondanks alle redelijke pogingen, binnen een termijn van 60 dagen geen reactie is ontvangen op een verzoek om uitdrukkelijke toestemming. De beslissing om ontheffing te verlenen dient gebaseerd te zijn op bewijsmateriaal waaruit blijkt dat voor de chemische stof een vergunning, registratie of toelating is verleend voor gebruik in het invoerende land. Hieronder volgen enkele praktijkvoorbeelden als leidraad voor het soort bewijsmateriaal dat kan worden gebruikt:

1. Registratiecertificaat waarin wordt bevestigd dat de chemische stof in het invoerende land is geautoriseerd

Deze certificaten hebben in de meeste gevallen betrekking op bestrijdingsmiddelen. Er zijn diverse mogelijkheden omdat registratiecertificaten verschillende voorwaarden kunnen bevatten. De registratie betreft altijd een specifieke werkzame stof of een specifiek mengsel van een bepaald bedrijf, maar soms staat het certificaat alleen op naam van een lokale fabrikant. In andere gevallen wordt niet alleen de naam van een buitenlandse fabrikant vermeld, maar ook een specifiek land van herkomst. Hoe dergelijke registraties worden behandeld bij het verlenen van uitdrukkelijke toestemming, is in de praktijk niet overal hetzelfde.

Een bepaalde lidstaat heeft een registratie van een specifiek mengsel of een bepaalde buitenlandse fabrikant geaccepteerd als uitdrukkelijke toestemming en de informatie ingevoerd in de database als toestemming voor dat mengsel (en de concentratie van de stof uit bijlage I) zonder kwalificatie. Een andere lidstaat was van mening dat dergelijke registraties beperkt zijn tot een bepaalde leverancier; hoewel zij mogelijk geaccepteerd zijn als uitdrukkelijke toestemming voor die leverancier, was deze informatie niet in de database ingevoerd en waren de verzoeken niet vermeld of werden ze weergegeven als 'in behandeling'.

Deze laatste benadering is weinig transparant en geeft mogelijk een misleidend beeld van de situatie. De ANI's hebben besloten dat deze gevallen dienen te worden vermeld (zo nodig met bescherming van de identiteit van de exporteur en de naam van het mengsel om het bedrijfsgeheim te bewaren). Dergelijke vermeldingen worden ook al gebruikt voor andere, vergelijkbare gevallen waarin 'toestemming' niet algemeen toepasbaar is, zoals in gevallen waarin de toestemming beperkt is tot een specifieke zending. De ANI's hebben ook besloten dat, als het registratiecertificaat voor een specifiek bedrijf is afgegeven, dit expliciet in de database moet worden vermeld zodat het voor iedereen duidelijk is dat de toestemming niet geldt voor andere exporteurs.

Deze certificaten vormen alleen afdoende rechtvaardiging voor het verlenen van ontheffing van de eis van uitdrukkelijke toestemming als de in bijlage I opgenomen chemische stof(fen) die aanleiding is (zijn) tot het vragen van uitdrukkelijke toestemming, duidelijk vermeld is (zijn) in het registratiecertificaat of -document. Als dat niet het geval is (bijvoorbeeld als de betreffende chemische stof niet de werkzame stof is), dienen door de exporteur of importeur bewijzen te worden overgelegd waaruit blijkt dat de instantie die het mengsel heeft geregistreerd, op de hoogte (gesteld) was dat het mengsel een chemische stof bevat die opgenomen is in bijlage I (bijvoorbeeld doordat de stof geïdentificeerd is in de registratieaanvraag en de onderbouwende documentatie zoals het SDS, enz.).

Bijzondere voorzichtigheid is geboden bij zogenaamde 'hygiëncertificaten' die soms

worden uitgegeven door de gezondheidsinstanties in invoerende landen, omdat deze 'hygiëncertificaten' mogelijk alleen de conformiteit van de productie of het product met bepaalde gezondheidsvoorschriften bevestigen zonder te controleren of de chemische bestanddelen gespecificeerd en geautoriseerd zijn.

2. Invoervergunning voor de chemische stof of het chemisch mengsel

Een lidstaat rapporteerde een geval dat veel parallellen vertoont met registratiecertificaten. Omdat de vergunning beperkt was tot een met name genoemde leverancier, had de lidstaat de vergunning geaccepteerd als bewijs dat de chemische stof in het invoerende land werd gebruikt, maar de lidstaat had deze informatie niet in de database ingevoerd. Hier dient dezelfde werkwijze te worden gevolgd als bij de registratiecertificaten, dat wil zeggen dat deze gevallen moeten worden ingevoerd in de database en dat, als er sprake is van een bedrijfsspecifieke toestemming, dit expliciet in de database moet worden vermeld zodat het voor iedereen duidelijk is dat deze toestemming niet geldt voor andere exporteurs.

Bij het besluit om een dergelijke invoervergunning te accepteren als bewijsstuk waarop een ontheffing van de verplichting tot uitdrukkelijke toestemming kan worden gebaseerd, dienen de ANI's dezelfde werkwijze te volgen als de werkwijze die hierboven werd uiteengezet voor registratiecertificaten.

3. Verklaring van het invoerende land dat de chemische stof niet onder de PIC-procedure valt en daarom geen toestemming vereist is

Indien het invoerende land als reactie op een verzoek om toestemming ervoor kiest om geen gebruik te maken van het recht om een invoer te weigeren of voorwaarden te stellen, maar gewoon antwoordt dat geen toestemming nodig is omdat de chemische stof niet onder de PIC-procedure valt, kan dit worden geïnterpreteerd als uitdrukkelijke toestemming, mits de reactie schriftelijk is gegeven.

4. Verklaring van het invoerende land dat de chemische stof niet onderworpen is aan beperkingen en dat de stof zonder voorwaarden kan worden ingevoerd

Indien het invoerende land als reactie op een verzoek om toestemming ervoor kiest om geen gebruik te maken van het recht om een invoer te weigeren of voorwaarden te stellen, maar gewoon antwoordt dat de chemische stof in het invoerende land niet aan beperkingen onderworpen is en de invoer derhalve zonder voorwaarden of alleen met douaneformaliteiten kan plaatsvinden, kan dit worden geïnterpreteerd als uitdrukkelijke toestemming, mits de reactie schriftelijk is gegeven.

Bijlage 4: Lijst van officiële en andere hoofdtalen voor veiligheidsinformatiebladen en etikettering van exportzendingen naar bepaalde landen.

Land	Officiële taal	Andere hoofdtalen gebruikt in internationale communicatie
Afghanistan	Pasjtoe, Afghaans Perzisch, Dari	Engels
Albanië	Albanees	Engels
Algerije	Arabisch	Frans
Andorra	Catalaans	Spaans, Frans, Portugees
Angola	Portugees	Frans
Antigua en Barbuda	Engels	
Argentinië	Spaans	Engels, Italiaans, Duits, Frans
Armenië	Armeens	Engels, Russisch
Australië (en overzeese gebiedsdelen)	Engels	
Azerbeidzjan	Azerbeidzjaans (Azeri)	Engels, Russisch
Bahama's	Engels	
Bahrein	Arabisch	Engels
Bangladesh	Bangla (Bengaals)	Engels
Barbados	Engels	
Belarus	Belarussisch, Russisch	Engels, Pools
Belize	Engels	Spaans
Benin	Frans	
Bhutan	Dzongkha	Engels
Bolivia	Spaans, Quechua, Aymara	Engels
Bosnië en Herzegovina	Bosnisch, Kroatisch, Servisch	
Botswana	Engels	
Brazilië	Portugees	Engels, Spaans

Brunei Darussalam	Maleis	Engels
Burkina Faso	Frans	
Burundi	Frans, Kirundi	
Cambodja	Khmer	Engels, Frans
Canada	Engels, Frans	
Centraal-Afrikaanse Republiek	Frans	
Ceuta, Melilla	Spaans	
Chili	Spaans	Engels, Duits
China (Volksrepubliek -)	Standaardmandarijn	Engels
Colombia	Spaans	Engels
Comoren	Arabisch, Frans	
Congo (Republiek)	Frans	
Cookeilanden	Engels, Cookeilanden Maori (Rarotongan)	
Costa Rica	Spaans	Engels
Cuba	Spaans	Engels
Curaçao	Papiament, Nederlands	
Democratische Republiek Congo	Frans	
Democratische Volksrepubliek Korea	Koreaans	Engels
Djibouti	Frans, Arabisch	
Dominica	Engels	
Dominicaanse Republiek	Spaans	Engels
Ecuador	Spaans	Engels
Egypte	Arabisch	Engels, Frans
El Salvador	Spaans	Engels
Equatoriaal-Guinea	Spaans	Frans
Eritrea	Arabisch, Tingrinya, Engels	
Ethiopië	Amhaars, Arabisch, Engels	Frans
Faeröer	Faeröers, Deens	

Falklandeilanden	Engels	
Federale Staten van Micronesia	Engels	
Fiji	Engels, Fijisch	
Filipijnen (Republiek der -)	Tagalog (Filipijns), Engels	
Frans-Polynesië	Polynesisch, Frans	
Gabon	Frans	
Gambia	Engels	
Georgië	Georgisch	Engels, Russisch
Ghana	Engels	
Grenada	Engels	
Groenland	Groenlands, Groenlands Inuktitut, Deens	Engels
Guatemala	Spaans	Engels
Guinee	Frans	
Guinee-Bissau	Portugees	Frans
Guyana	Engels	
Haïti	Frans, Creools	Engels
Honduras	Spaans	Engels
Hongkong	Kantonees, Engels	
IJsland	IJslands	Engels
India	Hindi, Engels	
Indonesië	Bahasa Indonesia	Engels, Nederlands
Irak	Arabisch, Koerdisch	Engels
Iran	Perzisch	Engels, Frans
Israël	Hebreeuws	Engels
Ivoorkust	Frans	
Jamaica	Engels	
Japan	Japans	Engels
Jemen	Arabisch	Engels

Jordanië	Arabisch	Engels
Kaapverdië	Portugees	Frans
Kameroen	Engels, Frans	
Kazachstan	Kazachs, Russisch	Engels
Kenia	Kiswahili, Engels	
Kirgizië	Kirgizisch, Russisch	Engels
Kiribati	Engels	
Koeweit	Arabisch	Engels
Korea (Democratische Volksrepubliek -)	Koreaans	
Korea (Republiek -)	Koreaans	Engels
Kosovo (volgens VN-resolutie 1244/99)	Albanees, Servisch	Engels
Laos	Laotiaans	Engels, Frans
Lesotho	Sesotho, Engels	
Libanon	Arabisch	Frans, Engels
Liberia	Engels	
Libië	Arabisch	Engels
Liechtenstein	Duits	Frans
Macedonië	Macedonisch, Albanees	Engels
Madagaskar	Frans, Malagasi	Engels
Malawi	Engels, Chichewa	
Maldiven	Dhivehi	Engels
Maleisië	Bahasa Malaysia	Engels
Mali	Frans	
Marokko	Arabisch, Tamazight	Frans
Marshalleilanden	Marshallees, Engels	
Mauritanië	Arabisch	Frans
Mauritius	Engels	
Mexico	Spaans	Engels

Moldavië (Republiek -)	Moldavisch	Engels, Russisch
Monaco	Frans	Engels, Italiaans
Mongolië	Khalkha Mongools	Engels, Russisch
Montenegro	Montenegrijns	Engels
Mozambique	Portugees	Engels
Myanmar	Birmaans	Engels
Namibië	Engels	Duits
Nauru	Nauruaans	Engels
Nepal	Nepalees	Engels
Nicaragua	Spaans	Engels
Nieuw-Caledonië	Frans	
Nieuw-Zeeland (en geassocieerde gebieden)	Engels, Maori, Nieuw-Zeelandse gebarentaal	
Niger	Frans	
Nigeria	Engels	
Noorwegen (en overzees gebiedsdeel)	Noors	Engels
Oeganda	Engels	
Oekraïne	Oekraïens	Engels, Pools, Russisch
Oezbekistan	Oezbeeks	Engels, Russisch
Oman	Arabisch	Engels
Pakistan	Urdu	Engels
Palestina (Staat -)	Arabisch	Engels
Panama	Spaans	Engels
Papoea-Nieuw-Guinea	Tok Pisin, Hiri Motu	Engels
Paraguay	Spaans, Guarani	Engels
Peru	Spaans, Quechua, Aymara	Engels
Puerto Rico	Spaans, Engels	
Qatar	Arabisch	Engels
Russische Federatie	Russisch	Engels

Rwanda	Kinyarwanda, Frans, Engels	
Saint Kitts en Nevis	Engels	
Saint Lucia	Engels	
Saint Vincent en de Grenadines	Engels	
Salomonseilanden	Melanesisch pidgin, Engels	
Samoa	Samoaans	Engels
San Marino	Italiaans	Frans, Engels
Sao Tomé en Príncipe	Portugees	Frans
Saudi-Arabië	Arabisch	Engels
Senegal	Frans	
Servië	Servisch	Engels
Seychellen	Engels, Creools, Frans	
Sierra Leone	Engels	
Singapore	Mandarijn, Maleis, Tamil, Engels	
Sint Maarten	Nederlands, Engels	Frans, Spaans
Somalië	Somalisch, Arabisch	Engels, Italiaans
Sri Lanka	Sinhala	Engels
Sudan	Arabisch, Engels	
Suriname	Nederlands	Engels
Swaziland	Siswati, Engels	
Syrië (Arabische Republiek -)	Arabisch	Engels, Frans
Tadzjikistan	Tadzjiek	Engels, Russisch
Taiwan	Standaardmandarijn	Engels
Tanzania (Verenigde Republiek -)	Kiswahili, Engels	
Thailand	Thai	Engels
Togo	Frans	
Tonga	Tongaans, Engels	
Trinidad en Tobago	Engels	Frans, Spaans

Tsjaad	Frans, Arabisch	
Tunesië	Arabisch	Frans
Turkije	Turks	Engels
Turkmenistan	Turkmeens	Engels, Russisch
Tuvalu	Tuvalu, Engels	
Uruguay	Spaans	Engels
Vanuatu	Bislama, Engels, Frans	
Vaticaanstad (Heilige Stoel)	Italiaans, Latijn	
Venezuela (Bolivariaanse Republiek -)	Spaans	Engels
Verenigde Arabische Emiraten	Arabisch	Engels
Verenigde Staten van Amerika (en overzeese gebiedsdelen)	Engels	
Vietnam	Vietnamees	Engels, Frans
Wallis en Futuna	Frans	
Zambia	Bemba, Engels	
Zimbabwe	Engels	
Zuid-Afrika	IsiZulu, Afrikaans, Engels	
Zwitserland	Frans, Duits, Italiaans	Engels, Portugees, Spaans

Bijlage 5: Het douanegebied van de Unie⁵²

Het toepassingsgebied van de PIC-verordening is het grondgebied van de Unie, maar de begrippen invoer en uitvoer en de verplichtingen die daaruit voortkomen, zijn gerelateerd aan het douanegebied van de Unie.

Het douanegebied van de Unie bestaat uit de gebieden die zijn vastgelegd in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek.

1) *Het douanegebied van de Unie, daaronder begrepen de territoriale wateren, de binnenwateren en het luchtruim omvat:*

- *het grondgebied van het Koninkrijk België,*
- *het grondgebied van de Republiek Bulgarije,*
- *het grondgebied van de Tsjechische Republiek,*
- *het grondgebied van het Koninkrijk Denemarken, met uitzondering van de Faeröer en Groenland,*
- *het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland, met uitzondering van het eiland Helgoland en het grondgebied van Büsingen (Verdrag van 23 november 1964 tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Zwitserse Bondsstaat),*
- *het grondgebied van de Republiek Estland,*
- *het grondgebied van Ierland,*
- *op het grondgebied van de Helleense Republiek,*
- *het grondgebied van het Koninkrijk Spanje, met uitzondering van Ceuta en Melilla,*
- *het grondgebied van de Franse Republiek, met uitzondering van de Franse landen en gebieden overzee waarop de bepalingen van het vierde deel van het VWEU van toepassing zijn,*
- *het grondgebied van de Republiek Kroatië,*
- *het grondgebied van de Italiaanse Republiek, met uitzondering van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia, alsmede van de nationale wateren van het Meer van Lugano vanaf de oever tot aan de politieke grens van de zone tussen Ponte Tresa en Porto Ceresio,*
- *het grondgebied van de Republiek Cyprus, overeenkomstig de bepalingen in de Akte van toetreding van 2003,*
- *het grondgebied van de Republiek Letland,*
- *het grondgebied van de Republiek Litouwen,*

⁵² Zie ook artikel 52 VEU, artikel 355 VWEU en artikel 3 CDW. Zie ook artikel 4 van het douanewetboek van de Unie (UCC), dat op 1 mei 2016 in werking zal treden (Verordening (EU) nr. 952/2013 (PB L 269 van 10.10.2013)).

- *het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg,*
- *het grondgebied van Hongarije,*
- *het grondgebied van Malta,*
- *het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden in Europa,*
- *het grondgebied van de Republiek Oostenrijk,*
- *het grondgebied van de Republiek Polen,*
- *het grondgebied van de Portugese Republiek*
- *het grondgebied van Roemenië,*
- *het grondgebied van de Republiek Slovenië,*
- *het grondgebied van de Slowaakse Republiek*
- *het grondgebied van de Republiek Finland,*
- *het grondgebied van het Koninkrijk Zweden,*
- *het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsmede de Kanaaleilanden en het eiland Man.*

2) *De volgende gebieden, daaronder begrepen hun territoriale wateren, de binnenwateren en het luchtruim, worden, hoewel zij buiten het grondgebied van de lidstaten zijn gelegen, gezien de daarop van toepassing zijnde overeenkomsten en verdragen, beschouwd als deel uitmakende van het douanegebied van de Unie:*

a) **FRANKRIJK**

Het grondgebied van Monaco, zoals vastgelegd in de douaneovereenkomst die ondertekend werd op 18 mei 1963 in Parijs (Publicatieblad van de Franse Republiek van 27 september 1963, blz. 8679);

b) **CYPRUS**

Het grondgebied van de zones Akrotiri en Dhekelia die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk vallen, zoals vastgelegd in het Verdrag betreffende de oprichting van de Republiek Cyprus, ondertekend op 16 augustus 1960 in Nicosia (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Bijlage 6: Glossarium/lijst van acroniemen

ANI	Aangewezen nationale instantie
BPR	Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden (biocidenverordening)
C&L	Indeling en etikettering (<i>Classification and Labelling</i>)
CAS	Chemical Abstracts Service
CLP	Verordening (EG) nr. 1272/2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006
CMR	Een stof of een mengsel met carcinogene, mutagene of reproductietoxische eigenschappen
COP	Conferentie van partijen in het Verdrag van Rotterdam (<i>Conference of Parties</i>)
CRC	Commissie ter beoordeling van chemische stoffen (<i>Chemical Review Committee</i>)
CUS-nummer	Identificatienummer van de ECICS-database, de Europese douanelijst van chemische stoffen (<i>Customs Union and Statistics number</i>)
DGD	Leidraad voor een besluit (<i>Decision Guidance Document</i>)
DPD	Richtlijn 1999/45/EG betreffende gevaarlijke preparaten (<i>Dangerous Preparations Directive</i>)
DSD	Richtlijn 67/548/EEG betreffende gevaarlijke stoffen (<i>Dangerous Substances Directive</i>)
ECHA	Europees Agentschap voor chemische stoffen
ECICS	Europese douanelijst van chemische stoffen (<i>European Customs Inventory of Chemical Substances</i>)
EEG	Europese Economische Gemeenschap
EG	Europese Gemeenschap
ePIC	IT-applicatie voor de verwerking en het beheer van de wettelijke voorschriften van de PIC-verordening
EU	Europese Unie
FAO	Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties

Forum	Forum voor de uitwisseling van handhavinginformatie, vastgesteld door Verordening (EG) nr. 1907/2006
FRA	Definitieve regelgeving (<i>Final Regulatory Action</i>)
Gevarenaanduiding	Een woordcombinatie die geldt voor een gevarenklasse en -categorie, die de aard van de gevaren van een gevaarlijke stof of een gevaarlijk mengsel omschrijft en, in voorkomend geval, de ernst van het gevaar
GHS	Mondiaal geharmoniseerd systeem voor de indeling en etikettering van chemische stoffen (<i>Globally Harmonised System</i>)
GN	Gecombineerde nomenclatuur
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
PBT	Persistent, bioaccumulerend en toxisch
PCB's	Polychloorbifenylen
PCT's	Polychloorterfenylen
PIC	Voorafgaande geïnformeerde toestemming (<i>Prior Informed Consent</i>)
POP's	Persistente organische verontreinigende stoffen (<i>Persistent Organic Pollutants</i>)
REACH	Verordening (EG) nr. 1907/2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen
RIN	Referentie-identificatienummer
SDS	Veiligheidsinformatieblad (<i>Safety Data Sheet</i>)
TARIC	<i>Tarif Intégré de la Communauté</i> – d.w.z. geïntegreerd tarief van de Europese Unie
UNEP	Milieuprogramma van de Verenigde Naties (<i>United Nations Environment Programme</i>)
Veiligheidsaanbeveling	Een woordcombinatie (zoals vastgelegd in de CLP-verordening) die omschrijft welke de aanbevolen maatregelen zijn om de schadelijke gevolgen van blootstelling aan een gevaarlijke stof of een gevaarlijk mengsel bij gebruik of verwijdering daarvan zo klein mogelijk te maken of te voorkomen
Verdrag	Verdrag van Rotterdam inzake de procedure met betrekking tot voorafgaande geïnformeerde toestemming ten aanzien van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen en pesticiden in de internationale handel
VN-ECE	Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties

zPzB

Zeer persistent en zeer bioaccumulerend

